

ABONAMENTS

Barcelona, més	200 Ptas.
Catalunya i territoris de la República	100 —
Extremadura	100 —
Amèrica llatina i Portugal, trimestre	100 —
Països convinguts postal, id.	100 —
Altres països, id.	100 —

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMACIONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 289, 1.200 — TELEFON 11430
TALLERS D'IMPRESA: CARRER DE BARRACA, 15-17 — TELEFON 10600

CRONICA

La conquesta del carrer

Entre el repertori de tòpics del senyor Gil Robles, la conquesta del carrer ha ocupat un lloc preferent. Tota la seva oratòria, el seu enganyament sistemàtic s'orientaven vers aquelles grans manifestacions que els reportatges gràfics de tota mena han posat de moda com a espectacle. No cal enfortir gaire en el contingut d'aquesta aspiració ambiciosa; el fet és que la imatge d'aquelles garronades freqüentava amb suspirada assiduïtat la imaginació del loquax cabdill de la Ceda, si és que encara té dret a ostentar aquest títol. El senyor Gil Robles, com tots els líders formats en els llibres o en els departaments tècnics, s'obliden sempre que l'únic col·laborador eficaç per a obtenir aquells resultats impressionants és l'espectacle popular.

Es evident que ni amb la significació ni amb els procediments de la Ceda i dels seus afins, mai no es podrà produir un esotat com el del 14 d'abril. No n'hi ha prou de baladrejar que els diners s'han d'anar a cercar allà on són, i altres provatures demagògiques per l'estil, per a inflamar les multituds. L'acte de Mostalla, que tantes inquietuds ha produït a les dretes, era una improvisació; com ho era el 14 d'abril. Aquestes manifestacions populars, espontànies no es oïnen ni es preparen en els laboratoris polítics. Són les circumstàncies que les elaboren quietament, sense mot d'ordre determinat, i quan esclaten deixen en terra totes les previsions.

El senyor Gil Robles ha viscut amb la il·lusió que podria fer-se una edició hispànica de certes coses que ha vist al cinema; però hem d'insistir que ell, igual que els altres que han cregut que coneixien la recepta d'aquestes manifestacions, que posseeix la droga d'aquests entusiasmes desbordants, s'han enganyat de mig a mig. Ni un dels homes que a Europa ha pogut arribar a tals performances s'assembla de res a ell i als seus, ni per l'origen ni per les idees. Tots s'han elevat d'entre la mateixa multitud. I és que el carrer, l'adhesió del qual voldria, només l'han conquerit la gent del carrer o els que s'hi han sentit molt a la vora. Gadsuod té una concepció de l'ordre; la del senyor Gil Robles i els seus amics de les dretes, mai no podrà coincidir amb la de les multituds, perquè per a produir-se aquesta coincidència cal conquerir la confiança i guanyar els sentiments.

Cap polític del tipus del cabdill de la Ceda ha pogut sumar-se aquests dos factors morals imprescindibles: tota han estat homes sortits dels estaments humils o militars que han triomfat d'enemics exteriors. Encara que algú se'n rigui, la humilitat d'origen, la modestia social, són valors que es col·loquen molt alts en el mercat de les polítiques nacionals. La Ceda podrà posar en joc totes les palanques que tindrà a mà; el senyor Gil Robles reclamarà la presència dels seus companys de ministeri representants d'altres partits, arribarà a mobilitzar una massa tan considerable com vulguem; però l'accent de la manifestació serà molt diferent del que ells voldrien, perquè ningú no oserà en l'espontaneïtat d'aquella concentració, i els més esòptics seran els mateixos que hi concorreran.

Si el senyor Gil Robles i els seus afins no s'espantessin, els diríem que la millor provatura, la millor experiència, la podran fer el dia que a Barcelona es convoqui un acte a favor de l'amnistia o a favor del restabliment de l'Estatut que aprovaren les Constituents. Aleshores es podria convèncer de la diferència que hi ha entre la veritable espontaneïtat popular i l'entusiasme de confeció oficial, del qual ben aviat ens en donaran una mostra autoritzada.

Es té la impressió que el conflicte italo-abissini està a punt d'esclatar

Londres, 22. — Segons el "News Chronicle" s'està procedint actualment amb tota rapidesa a la ràpida evacuació de tots els subdits britànics que resideixen a Abissínia per temer-se que les operacions militars s'iniciaran aviat. — Fabra.

Sembla que començaran aviat les hostilitats :: :: :: ::

El Caire, 22. — Entre els anglesos, sempre nombrosos a Egipte, es dona per segur que a la tardor començaran les operacions italianes a Abissínia. L'evacuació dels anglesos residents en aquella nació, es prepara, per mitjà de grans avions, com si la guerra no tingués remei.

Segons unes informacions, Itàlia tractaria d'arribar a Addis Abeba, sense intentar la conquesta del país, l'extensió i configuració muntanyenca del qual farien molt difícil aquell intent. Adhuc així, Itàlia pot trobar-se en aquestes operacions amb enormes dificultats, per les grans regions àrides a travessar, per la manca de vies de comunicació i per la

guerra de guerrilles que hauria de suportar.

Altres informacions presenten la temptativa com més fàcil, a causa, sobretot, de la falta de cohesió d'Abissínia, els sectors feudals de la qual no estan tots d'acord. Adhuc alguns amics del Negus estan en contra d'aquesta. En aquest cas, les traïcions, intercessions o no, podrien facilitar el treball d'Itàlia. — Fabra.

Augment de l'aviació italiana

Roma, 22. — Els quadres aeronaútics seran augmentats des del dia primer de juliol, segons ha decidit el Consell de ministres italià. Els actuals efectius s'augmentaran en 500 unitats.

Una disposició del Ministeri de la Guerra trasllada el cos d'exèrcit de Florència a Verona i el de Verona a Bolzano. — Fabra.

Presenten excuses
Roma, 22. — S'anuncia oficialment que el ministre d'Afers Estrangers d'Etiopia ha acudit a la Legació italiana a Addis Abeba per presentar (Continua a la pàgina 7, col. 3)

Cal anar a la constitució d'un Govern provisional que tingui res-só en la voluntat popular «demostrada»-ens diu el senyor Estadella

No creu en la modificació de la Constitució, i per tant en la de l'Estatut

Les Corts actuals estan paralizades. No orribaran a fi d'any

A la sala de lectura d'un hotel del carrer de Santa Anna, en la mateixa sala on feia quaranta-vuit hores que havien parlat amb el senyor Guerra del Rio, zut passada vam saludar l'ex-ministre del Treball del govern de la República, senyor Estadella.

El polític lleidatà és hoste de Barcelona des de fa uns quants dies. Darrerament, amb motiu de les converses celebrades amb polítics afiliats a partits espanyols, Guerra del Rio, Anguera, etc., s'ha tornat a parlar del senyor Estadella com a candidat al Govern General i transitori de Catalunya.

El lector trobarà a continuació, encara que exposades amb la circumspecció i cautela obligades en un polític governamental, unes quantes dades relatives als propòsits i al pensament polític de la persona que el sector radical del Govern de la República ha indicat per a ocupar el càrrec alludat.

—Es cert que sereu designat per a ocupar el càrrec de governador general? — vam començar preguntant-li. Al senyor Estadella va semblar no sorprendre'ls gens la pregunta. Immediatament ens va respondre:

—No ho puc dir. Us puc dir, però, que quan el senyor Lerroux va constituir el govern anterior, em va fer l'ofertament davant dels ministres, com si es tractés d'una cosa feta. El nomenament no s'ha fet, encara. Va caure aquell Govern, i el nou Ministeri no ha cregut oportú, de moment, fer la designació: jo respecto i acato la seva decisió. Si en alguns moments polítics són uns homes els indicats, en altres, no.

—Per si fóssiu vos el governador general, com preveieu l'entrada a la normalitat política a Catalunya?

—Heu de considerar — va fer — que el governador general no és més que un mandatari del Govern. Per altra banda, no hi ha en la designació el que la gent creu: no hi ha problema d'elecció. La qüestió és de fons.

La meua posició personal, és la d'un home liberal i autonomista. Així voldria fer una política de reintegració de les llibertats constitucionals i de l'Estatut. Potser, a judici del Govern, no és arribat encara el moment de fer aquesta política. I potser aquest és el motiu de no fer la designació.

Sens que això li significués cap violència, va afegir:

—Jo sóc home per governar amb els Centres Republicans tancats... Per això m'interessa fer constar que en la política que s'ha seguit a Catalunya d'enguà del mes d'octubre, jo no hi he tingut cap participació. Ni per acció ni per consell.

—Quin ha d'ésser, doncs, el primer pas?

Possiblement l'ex-ministre ja tenia preparada la solució del que li demanàvem. Per això va respondre'ns sense que nos necessària cap mena de meditació:

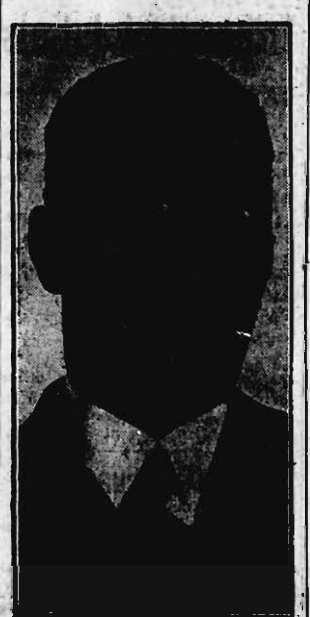
Ahir va néixer una girafeta al Parc Zoològic

A la matinal del dia d'ahir va néixer a la Col·lecció Zoològica del Parc de la Ciutadella una girafeta femella, producte de la parella que tot just fa un any fou adquirida, procedent de l'Àfrica equatorial.

El jove i feliç exemplar té l'alçada d'un home i les seves potes manifesten una robustesa extraordinària. En tots els detalls veureu una girafeta en miniatura, mostrant tota la pell coberta amb un clapejat magnífic. Des dels primers moments s'ha mostrat molt eixorrida i es passeja amb sufcient aplom per tot el clos de la seva instal·lació. La venturosa parella es mostra extremadament sollicita amb el nadó, prodigant-li tota mena de carícies. Aquest cas, que revela una aclimatació perfecta, i d'un naixement amb absoluta normalitat, és únic a Europa, si considerem que les comptades ocasions que ha tingut èxit la reproducció d'aquesta rara espècie, a Viena i a Londres, fa anys, son després d'esforços quantiosos, calefacció i altres atencions que no han calgut a Barcelona, degut al seu immillorable clima. Aquest esdeveniment és una prova més de les possibilitats que podrà oferir el futur Jardí Zoològic de Barcelona, després de la seva ampliació.

—Cal, en primer terme, constituir un govern provisional que tingui per ionament "l'opinió demostrada"; no la imaginària" (ja m'enteneu, eh? — va dir—). Jo no trec, per altra banda, que aquest Govern transitori tingui altra missió que la d'anar solucionant els afers de tràmit. Els ineludibles per anar a la consulta popular i cap més.

Em preocupa el Parlament Català. Se'l consulta o se'l dissol. Però s'ha de

ESTADELLA

considerar que un règim de tipus democràtic no pot subsistir sense Parlament...

Al senyor Estadella vam formular-li la mateixa pregunta que havíem adreçat al seu correl·lionari dos dies abans:

—Creieu immediata la promulgació de l'amnistia?

—Creo que no es dictarà — va dir — fins que s'hagi produït un capítol polític de certa consistència, prèvia la consulta de la voluntat popular.

—Però, serà demà, d'ací un mes, d'ací un any?

—Jo voldria que fos aviat.

A continuació la conversa va referir-se a temes de política general.

—Quines eleccions creieu que se'n convocades en primer terme, les generals o les municipals?

—Entenc que les generals — va dir — Cal que el poble manifesti si vol persistir en l'orientació actual o si es decanta per un règim liberal, del qual va ésser un dels seus més preclars mantenedors: el senyor Samper.

Jo vaig formar part del Govern Samper. Cada dia que passa em sento més satisfet de l'actuació serena i republicana d'aquell Gabinet, hostilitzat per dretes i esquerres, i que va acreditar el nostre President com a un dels figures més destacades entre els estadistes contemporanis.

—Creieu que si les primeres eleccions convocades fossin les municipals, també s'haurien de celebrar a Catalunya?

—Hi ha tants ajuntaments destituits... — va fer — Cal, doncs, que l'opinió es manifesti sense vacil·lacions de cap mena.

(Continua a la pàgina 2, col. 1)

Les manifestacions del senyor Royo Villanova han produït maror al T. G. C.

Sembla que tindran conseqüències polítiques

Madrid, 22. — Les manifestacions que ahir va fer el senyor Royo Villanova, han produït certa maror entre els components del Tribunal de Garanties.

Encara que aquest matí hom guardava gran reserva sobre determinades actituds, s'ha rumorejat que les declaracions del senyor Royo Villanova tindrien repercussions polítiques, i fins i tot que és molt possible que en el vinent Consell de Ministres se'n parli.

El senyor Azaña parlarà a Bilbao

Madrid, 22. — El dia 14 del proper mes de juliol se celebrarà a Bilbao un miting d'esquerres, en el qual parlarà el senyor Azaña.

COMENTARI

LA CALOR

Està vist que, un dia o altre d'aquesta estiu, hauria de fer el comentari de la calor. Més val, doncs, que el faci de seguida. Desgraciadament, el tema s'impasta amb una violència que fa inabundant totes les precaucions. Prou miro, amb un ull desmuntat, totes les grans notícies que ens ofereix la Premsa. "Cal organitzar el país!", diu La Veu, en un editorial inconformista. Si, és clar, cal organitzar el país... Però, fa tanta calor!

El senyor Guerra del Rio i Estadella, que moraven sempre en un simplici cas a cos en la gran cursa que té per premi la felicitat de Catalunya, han coincidit novament, i per rutes diferents, a la gran ciutat de Barcelona. L'assumpt és bonic... Però, fa tanta calor!

El Govern vol presentar a les Corts un nou projecte de Reforma Agrària. Amb aquest calor? És clar que totes les temptatives són bones per a promoure als pobres la glòria del cel i assegurar als rics l'exploitació de la terra...

El Govern ha autoritzat la celebració d'actes públics... Quina calor farà en aquestes actes públics! És clar que hi calia que els directores del país es poguessin d'acord amb el programa de propaganda de la Ceda...

El senyor Jiménez Fernández diu que no va dir el que va dir, sinó que volia dir una cosa diferent de la que digué. Amb aquesta calor, tot és possible... Anglaterra s'entén per separat amb Alemanya i, malgrat tot, sembla que les nostres dretes encara no han comprès perquè França va cercar l'aliança de Rússia. I això té menys excusa, perquè, aleshores, no feia tanta calor...

Avui, revella de sant Joan. Coques, vi, festa popular, l'arabesc dels coets lluminosos sobre el cel estrellat... Magnífic, esplèndid; però... farà tanta calor!

Als lectors de diaris procuren llegir a la fresca el que uns periodistes extenuats han acriat en maniques de camisa. L'actualitat té calor de taronjada i les perspectives més sinistres us fan pensar en la cervesa negra. Tots els grans mots regalen suor. Quin article voleu fer que no tingui per protagonista, públic o dissimulat, aquesta terrible actualitat difusa que ens envia totes les altres actualitats?

La calor és un gran tema, és clar; però... fa tanta calor!

J. M. P.

Les "falles" de Santa Eulària a Barcelona. L'alçada al carrer del Sidi de 1714, representant una "capa" en un poble. (Foto Centelles.)

DEL PROXIM ORIENT

EVOLUCIÓ

per JOSEP CARNER

He assistit, en una assenyalada casa musulmana, a la formalització d'un contracte de matrimoni, a la qual hom convidava els coneguts masculins; i, amb bella degustació de café turc, de gelats agafatsos i de cigarrets, he seguit amb promots de la ciutat en divans confortables. Hi havia el munt, amb un nas arameu com una casa, política, banquers i comerciants; cadascú (lleuat de jo) amb el tarbush (que al Marroc anomenen fez), i repetint a cada nouvingut el gest civilíssim de dur-se la mà al front, simplificació de l'antic, que simbolitzava un triple oferiment de la persona. Tota aquesta gent mesurada, cortesa, parlant amb reserva aristocràtica a mitja veu, eren veritables "gentlemen". Tots ells, per altra banda, han viatjat per Europa, tenen automòbils i aparells de ràdio, han emprat l'avió, han circulat pels dies grisos de Londres i les nit roges de París. Era, però, a llur grat que l'escala hagués estat guarnida de draperies blanques amb estels i mitges llunes d'argent, i que hom sonés aquella música, inicialment vinguda del desert, que talt patèticament s'arrossega i amb una mena de sospir s'estronca; i adhuc llur parloiteig més delicat es va estroncar quan un homeinet sense cames, d'ulls menuts, amb una mirada plena d'acceptació del fat, i pell embrundida pel sol i polsegueses seculars, començà de salmodiar els versets alcorànics adients a la cerimònia.

El nuvi no havia encara vist (ni la veuria fins al cap de tres dies) la seva núvia, però per la seva família femenina tenia fermances que era una noia com un sol. En el gust, però, hi ha sempre un element personalíssim, em direu: però adhuc els que es casen a l'europea, vull dir pensant-se d'estar ben acostumats a la seva parella, en acabat han de conhortar-se d'una cosa o altra, i fer el cor fort davant de certes petites decepcions. I no deixen pas de tenir els seus avantatges, que, sense esment de res, estiguen resolt a la mena de sorpresa que es desdobllicarà, sigui la que sigui. I al capdavant sempre és de prear una possible excel·lència que ha estat tan ben desada, amb el vel i la reixa i el floreig, si convingués, d'un punyal. Precisament amb un amic islàmic que té un títol francès d'advocat, hem retret aquesta anècdota recent: una noia d'aquests indrets va gosar permetre's un "flirt" més o menys accentuat, i la policia, que va haver-la de detenir, cridà el seu germà i li recapità els més greus juraments que mai no la castigaria. Però al cap de poca estona de reprendre la noia la seva llibertat, el minyó es presentà voluntàriament a la policia duent a la mà el cap sagnant de la seva germana.

Aquest — va dir el meu amic — era el nostre vell costum. Però és clar que avui en dia tot es relaxa, i la influència d'un funest cosmopolitisme remoueix les més venerables tradicions. — Voleu dir, ben segur — vaig fer jo —, que senyors d'aquests tan amables que veiem ací, no pas insensibles a la magnanimitat, a la comprensió, a l'humorisme, a la tolerància, ja no acudirien a aquests expedients tan cruels? — Oh!, més de quatre n'hi ha que es farien els desmenjats davant l'antiga obligació ferrenya, i volent imitar aquella "mena d'el·legància" dels infidels avessats a tot, es limitarien a dar-los una "formidable" lliçada.

Vaig dar una llambregada al meu amic, i vaig llegir-li el menyspreu de l'home oriental per aquesta excusa de les nostres decadències que els europeus anomenem evolució.

Manifestacions del governador general

Impressions optimistes sobre el Patronat Universitari :: La festa d'avui

Ahir al migdia el governador general senyor Pich i Pon va rebre els periodistes que fan informació a la Generalitat i va dir-los el següent:

—Aquest matí hem celebrat, a la Capitania, va començar dient— una reunió d'autoritats amb motiu de la revella de Sant Joan. Com que aquesta s'escaurà en dimecres, és possible que hi hagi per tot arreu una gran gentada, i, naturalment, ens hem de preocupar del repartiment de forces per la ciutat com a mesura preventiva per tal que la festa es pugui celebrar com cal.

A l'ajuntament—afegí—donarem ordres que els llums de la ciutat estiguin encesos tota la nit i també que la policia urbana i els bombers estiguin en guàrdia permanent.

—Ens podrien dir alguna cosa de la situació del personal del Patronat Universitari?—va preguntar un periodista.

—Això està pendent del que resolgui el conseller de Cultura, que també espera veure de quina manera ho resoldrà el ministre d'Instrucció Pública. Després es pagarà el personal subalterne i els mestres, però ja us dic que primer hem de veure com queda estructurada la situació de la Universitat.

A continuació el senyor Pich i Pon va dir:

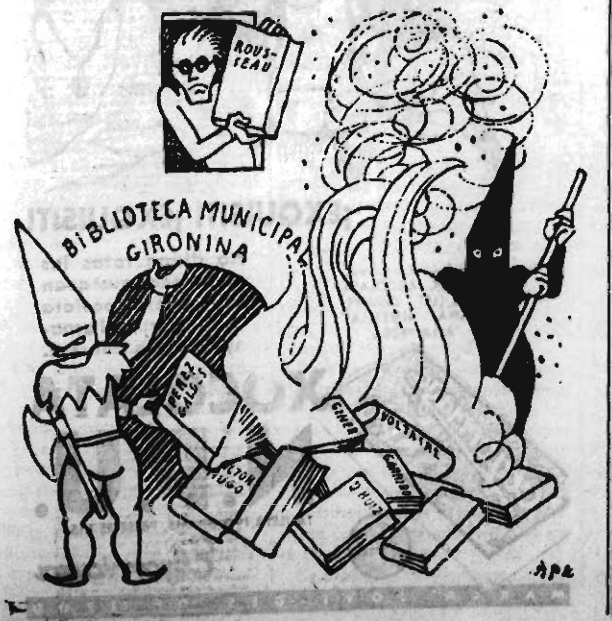
—Aquest vespre el Consell de la Generalitat obsequiarà amb un sopar el senyor Guerra del Rio, ex-ministre d'Obres Públiques i vocal representant de la Generalitat a la Comissió que ha de revisar els serveis traspassats. L'obsequi és a tenor del sacrifici que ha volgut fer el senyor Guerra del Rio en entrar a formar part d'aquella Comis-

sio per a defensar-hi les mateixes opinions que expressava quan era ministre d'Obres Públiques.

Han estat ací per acomiadar-se—xa explicar seguidament—els representants de les empreses periodístiques de Madrid, que han vingut per tal de demanar que sigui protegida la venda de diaris de Madrid a la nostra ciutat. Jo els vaig dir que a tot arreu, quíscos, parades, etcètera, s'empararia la venda dels diaris madrilenys. Ara, el que nosaltres no podem fer era obligar que es venguessin aquests diaris. Els vaig dir que si les Associacions d'ací s'hi oposaven, jo els aplicaria la llei, però que no creia pas que succeís això, perquè ja havia cridat els de les Associacions d'ací i els havia fet veure que no podien intervenir en aquest assumpte. Ah, i a part d'això, vaig dir als de l'Associació de venedors que a partir del primer de mes s'aplicaria (Gireu el full, s. u. p.)

LLEGIU:

LES LLETRES I LES ARTS, a la pàg. 4.
INFORMACIÓ DE MADRID, a la pàg. 5.
INFORMACIÓ D'ESTRANGER, a la pàg. 7.
L'ARTICLE DE J. TORRES I CAPARRA, a la pàg. 7.
UNA ESTONA AMB ELS INFANTS, a la pàg. 8.
LA DONA I LA LLAR, a la pàg. 9.
RADIOFUSIÓ, a la pàg. 11.
EL TEATRE I EL CINEMA, a la pàg. 12.
ELS ESPORTS, a la pàg. 14.

Al Tribunal d'Urgència

S'hi celebrà ahir la vista de la causa contra l'Enemic Públic número 1 i dos companys seus

Martorell i Morales foren condemnats a 34 anys de presó. Serrano fou absolut

Ahí al matí va començar a la Sala Segona de l'Audiència, convertida en Tribunal d'Urgència, la vista de la causa instruída amb motiu del robatori frustrat i l'homicidi ocorreguts a la casa Donat, del Saló de García Hernández, el dia 19 d'octubre de l'any passat.

Foren processats per aquest fet Josep Martorell Virgili (a) "l'Enemic públic número 1", Josep Serrano Castroviejo i Francesc Morales López. La vista d'aquesta causa havia despertat molta expectació. Hi assistí una gran multitud de persones, les quals no s'aturaven a veure el procés, sinó a veure la causa. Des de primeres hores del matí s'havien format cues molt llargues a les escales de l'Audiència. Hi havia moltes noies joves. Més tard arribaren moltes senyores i senyores, força ben vestides, les quals no s'aturaven tant més remei que fer cua. La major part, però, de la gent que esperava, no pogué entrar a la sala on se celebrà la vista.

L'autoritat havia pres moltes precaucions. Les forces d'assalt se situaren al costat de les portes i es col·locaren tot hom.

LA CONSTITUCIÓ DEL TRIBUNAL — EL TRIBUNAL ACORDA DESGLOSSAR D'AQUESTA CAUSA EL SUMARI DE L'ATACAMENT A LA CASA MORERA

A les onze del matí es constituí el tribunal, compost dels senyors Jovino Ferrández Peña, com a president, i els magistrats senyors González Andía, Zúñiga, Pérez i Sereiz.

Actua de fiscal el tinent fiscal senyor Juli Díaz Sala, en substitució del senyor Matos que és el que havia qualificat la causa.

Aquest es quedà uns moments a la sala per tal d'illustrar el tinent fiscal. Es va assegurar al costat del senyor Solano. Com que les defenses no es presentaven, el president ordenà que fossin cridats els suplents. Aquesta mesura obligà a presentar-se els defensors. Eren els senyors Medina, defensor de Martorell; Fernández Ros, defensor de Morales; i Barriobero, defensor de Serrano Castroviejo.

El darrer dels defensors es trobava defensant una altra causa: també d'urgència, a la Secció Tercera. Per aquest motiu, s'acordà que momentàniament fos substituït pel senyor Villarodona.

El president va fer constar que atenent a l'article 71, havia de donar compte que s'havia rebut una certificació segons la qual un individu alié als processats, es declarava autor de l'atacament comés a la fàbrica de Ricors Morera, atacament que estava involucrat en aquest sumari.

El fiscal, en vista d'això, va sol·licitar, i així ho acordà la Sala, que es traqués el corresponent testimoni de tant de culpa sobre aquell darrer fet i que es desgl'ssés del sumari, sense, però, suspendre la vista. Les defenses hi estigueren d'acord.

Com ja hem dit, el tracta de l'atacament comés a la fàbrica de Ricors Morera. El sumari referent a aquest fet, va començar a instruir-lo el jutge militar. Després fou ajuntat a l'autor. Després fou ajuntat a l'autor. Després fou ajuntat a l'autor.

L'APUNTAMENT. — EL FISCAL DEMANA PENA DE MORT O BE CADENA PERPETUA PER ALS PROCESSATS

Donada l'ordre d'Audiència Pública el local s'anà omplint palatunament. Els guàrdies deixaven entrar el públic molt a poc a poc.

El president donà ordre que es llegís l'apuntament. Segons aquest, el dia 19 d'octubre els processats, amb un altre anomenat Joan Pate-Sánchez, penetraren a la casa Donat, del Passeig de García Hernández, 171, amenant amb pistoles els que allí hi havia, i tractaren d'apoderar-se del diner que hi havia a la casa. Pate-Sánchez feu uns moments abans a la casa demanant feina, amb el fi d'assabentar les persones que hi havia.

Entraren diversos individus i un dels dependents de la casa trencà un vidre, la qual cosa serví d'avis als guàrdies que es trobaven al carrer per començar el tiroteig.

Els atacadors, en sentir els trets, es tirotejaren amb la força pública: resultà mort Pate.

Tractaren els atacadors de pujar en un auto, i no ho aconseguiren. Aleshores fugiren cap a l'Avinguda de Gaudí, on agafaren un taxi, en el qual desaparegueren.

A conseqüència dels trets resultà mort el guàrdia seguretat Francisco López Pérez; ferit un altre guàrdia anomenat Josep Oller, que és curat als 16 dies; i un altre, Joan Beltrán, un curat del qual triga 67 dies. Triunfà Bayun, que resultà lleument ferit.

Qualificà el fiscal els fets com a robatori a mà armada amb mitjans i a les persones, efectuant en quadrilla, del qual resultà un homicidi, agressió a la força pública, amenaces i tinença il·lícita d'arma de foc.

Sol·licità, en les seves conclusions que s'imposés a cada un dels processats

la pena de mort i, en cas d'indult, la de reclusió perpètua; de més a més demanà les penes de quatre anys i un dia per les amenaces i coaccions, i la de tres anys per tinença il·lícita d'arma de foc.

ELS PROCESSATS DECLAREN EL QUE VA DIR "L'ENEMIC PÚBLIC NÚMERO 1"

Martorell portava un vestit gris clar, nou; camisa blanca, de punt, sense corbata, i sabates de color.

Digué, contestant les preguntes del fiscal, que va néixer a Sabadell, que tenia vint-i-un anys i que el seu ofici era el de mecànic electricista. Afegí que havia treballat de l'ofici a Barcelona i a França.

De França digué que va tornar el dia quatre d'octubre; i que un cop aquí el primer que va fer va ésser buscar feina. Quan fou detingut treballava com a corredor d'abonament per a portes metàl·liques de la casa Ibañez.

Negà que hagués pres part en l'atacament amb el qual es relaciona aquesta causa; i digué que no coneixia els altres dos processats fins que els detingueren al bar "Els Federales".

Alegí que el dia 19 d'octubre estava malalt, i per tant, no podia acudir a l'atacament. Contestant les defenses explicà que les detencions s'efectuaren per sorpresa i que el bar el frequentava sovint. En entrar s'abraonaren contra ell set o vuit individus. Durant el temps que estigueren detinguts va dir que no s'ells acatà.

Explicà que havia estat incomunicat 20 dies; afegí que li atribuïren molts fets amb els quals no tenia res a veure.

Explicà també que en sortir de la presó, quan el govern Berenguer, el que després fou cap superior de Policia senyor Badia i ell feren amigats, i que treballaren plegats per l'adveniment de la República. Després la República va sofrir i ell es passà a un altre camp.

Va dir que Badia, quan fou cap de policia, va demanar-li que li fes de confident, i ell s'hi va negar, perquè textual — "era incapaç de denunciar ningú perquè anés a parar a la presó".

El "latiguillo" destinat, naturalment, a certa part del públic, produí rumors entre aquest. El president els tallà a cops de campanella.

Continuà dient que Badia era capaç de tot. Per aquest motiu va marxar a França. Allà va comprar les pistoles que li trobaren els agents. Si les comprà fou perquè a França la venda d'armes és lliure, no pas per cap altre motiu.

Amb motiu del moviment d'octubre va tornar. De França va portar uns tres-cents francs. S'allotjà al carrer del Congost, 47, al domicili d'uns obrers que li recomanà un company de treball de França.

Va dir que les pistoles les havia volgudes lliurar a un amic seu. Com sigui que aquest li va dir que no les volia, va anar a recollir-les a casa seva. Aquell mateix dia va ésser detingut.

Explicà que la policia l'havia maltractat. Va dir que el cap del rondí havia estat l'investigador dels maltractaments.

Digué que el senyor Platero, a la Prefectura, el reconegué de les lesions que sofria a la boca i afegí que després va ésser reconegut a la presó per dos metges militars, els quals confirmaren les lesions esmentades.

Va dir on i com va estar malalt i cità, entre altres, el testimoni d'un farmacutic.

El defensor l'invità a que expliqués per què se l'anomena "Enemic públic número 1". El president li tallà la paraula.

El fiscal li preguntà com fou que no coneixent els altres processats, amb un d'ells tenia una sentència per atacament.

Contestà que no ho sabia.

LA DECLARACIÓ DE SERRANO CASTROVIEJO

Començà declarant que era solter, natural de Navarrete (Logronyo). És baix d'estatura i vesteix decentment.

Digué que és jornal·ler; que vingué a Barcelona buscant treball i que gairebé sempre havia treballat en obres de construcció. En ésser detingut estava empleat com a corredor d'abonament a la casa de Santa Cecilia, on guanyava unes trenta pessetes setmanals.

Va dir que no coneixia els altres processats i explicà que fou detingut el dia 7 de gener al bar "Els Federales", abans que ho fos el Martorell. Els agents el tancaren en una habitació des d'on sentí com detenien a Martorell, al qual no conegué fins aleshores. Digué que la condemna que pesa sobre ell és injusta, i que el condemnaren essent innocent.

Negà que prengué part en aquest atacament, ja que pot demostrar-se que estigué a Horta tota aquella setmana i indicà les persones que estigueren amb ell la tarda del 19 d'octubre. Afegí que fou maltractat a la Prefectura de Policia per uns agents.

El lletrat defensor demanà que constés en acta aquesta manifestació i que es prengué el nom de l'agent.

Es produí un incident entre el president i el lletrat defensor, el qual va voler fer una mica de miting.

Serrano seguí dient que també li hagué persones a la Prefectura i al jutjat que el tractaren molt bé, i cità el jutge militar, i especialment el jutge del jutjat número sis.

Acabà assegurant que no va prendre part en aquest atacament i que era víctima d'una persecució iniqua.

LA DECLARACIÓ DE MORALES

Va declarar que era fill d'Ortinent, filador mecànic i afiliat a la C. N. T. Digué que estigué condemnat arran dels successos de Terrassa per l'autoritat militar i que després fou amnistiada. Negà la seva intervenció en l'atacament del dia 19 d'octubre i afegí que no recordava on estigué aquell dia i el que féu.

Coïncidí amb els altres en el referent als maltractaments i a la seva detenció al bar "Els Federales" i afegí que en l'escorcoll que se li féu a casa seva no se li trobà res.

LA PROVA TESTIFICAL

Començà amb la desfilada de l'amo i els dependents de la casa Donat, els quals referiren el fet en la forma abans esmentada, i no conegueren cap dels processats com els que estigueren allí, encara que per la rapidesa amb què es féu l'intent d'atacament, no tingueren temps de conèixer-los.

Declarà després un guàrdia de seguretat que intervingué en el tiroteig. Va reconèixer el Martorell com un dels que disparaven contra la força i sortia de la casa; i referent al Serrano Castroviejo sembla que era l'altre dels atacadors, encara que digué que no podia precisar-ho.

A tres quarts de dues de la tarda se suspendé la vista per continuar-la a les quatre.

Catalunya i els clàssics castellans

VI I DARRER

I el Quixot, és prou conegut al lector. Es que el Quixot fou tan poc editat pels catalans que no val la pena de parlar-ne? El Quixot fou tan copiosament editat entre moltes que requereix inventari a part.

Tornant ara a les edicions d'altres clàssics castellans per mans catalanes, veiem de continuar la relació d'autors.

En 1879 Gaspar i Roig, de Madrid, editen La conquista de México, d'Antonio de Solís. Els mateixos autors reediten en 1880 el Diario de un testigo de la guerra de África, de P. A. de Alarcón. En aquest mateix any Baldomer Gual edita, amb el seu editorial de Barcelona i Madrid, El barbero de Lavapiés, de Larra; és edició il·lustrada per Apelles Mestres. Cristóbal Miró edita en 1881 les Novelas ejemplares, edició il·lustrada. Subirana edita, el mateix any, el Tratado de la Religión, de Pere Ribadeneira. Vers el 1881 Aribau publica a Madrid uns quants obres d'autors clàssics castellans sense formar sèrie. La Biblioteca "Arte y Letras" ens dona en aquesta mateixa data El escudero Marcos de Obregón, de Vicente Espinel, edició il·lustrada per Josep Lluís Pellicer.

De l'any 1882 són les edicions següents: Política de Dios, de Quevedo, per Subirana, Sainetes, de Ramon de la Cruz, edició de la Biblioteca "Arte y Letras", il·lustrada per Josep Llovet; Defensa Fidei Catholicae, edició anònima; també és anònima l'edició de Diputaciones Metaphisicas, i totes dues són obres del teòleg Francesc Suárez; la darrera és, però, de l'any 1883. Serà vers l'any 1884 que comença a publicar-se la biblioteca de clàssics catalans, il·lustrada, que edita Verdager. La casa Lluís Tasso edita les Novelas ejemplares.

De l'any 1885 són les edicions que segueixen: altra vegada les Novelas ejemplares, edició de la casa catalana A. P. Dubrull, de Madrid. La mateixa casa edita, el mateix any, les Odas, Epiques, Tragedies, de Marcel·lí Mendive Pelayo, amb bell frontispici gravat sobre metall per Bartomeu Maurá; Pérez Dubrull edita altres llibres de Mendive Pelayo. Autos sacramentales, de Calderón, edició de la casa "Ciencia Española". Examen de ingenios, de Joan Huarte, edició de la casa Subirana. Altra vegada les Novelas ejemplares, edició de Fidel Giró, amb il·lustracions de Puiggròs. La Celestina, de Ferrn de Rojas, edició anònima. Obras espirituales, de San Joan de la Creu, edició de Subirana. Tragicomedia de Calisto y Melibea, de Ferrn de Rojas, edició de la casa Salvatella.

De l'any 1884: Romanero seleto del Cid; aquesta obra forma part d'una nova col·lecció de clàssics castellans que llança cap aquest any la casa Daniel Cortez i C., de la nostra ciutat.

Col·lecció il·lustrada pels principals dibuixants catalans. Aquest Romanero està protagonitzat per Mendive Pelayo. La casa Montaner i Simón publica la bella edició, in-fol de les Obras completas del Duque de Rivas, il·lustrades per J. L. Pellicer i Apelles Mestres. Gaspar i Roig editen La araucana, d'Alonso de Ercilla. Cap a aquesta època s'esmenten editor madrilenys A. Pérez Dubrull, el qual suposament català, edita una Col·lecció d'obras de escriptors castellans.

De l'any 1885 són les edicions següents: edició anònima de les Obras escogidas, de Josep Cadalso. Subirana torna a editar la Política de Dios, de Quevedo, i, del mateix autor, La cuna y la sepultura. Es publica una edició anònima de la Vida de San Ignacio, de Pere Ribadeneira. La casa "La Verdad, Ciencia Española" edita les Novelas ejemplares. Existeix una altra edició de la mateixa obra i del mateix any que porta el seu editorial de "Imprenta Barcelonesa"; no sabem pas dir si es tracta d'una cosa o de dues edicions diferents. Lluís Tasso edita La prudencia en la mujer i Los hombres malos, de Tirso de Molina. L'edició anònima de la Vida de San Ignacio potser que sigui la mateixa que l'edició de l'any 1884, però no sabem pas dir si es tracta d'una cosa o de dues edicions diferents.

De l'any 1886 són les edicions següents: altra vegada les Obras completas, de Maria Josep de Larra, per Montaner i Simón, edició in-fol, il·lustrada admirablement a la ploma per Josep Lluís Pellicer; aquesta edició és potser l'obra cabdal del gran dibuixant. Dues edicions anònimes d'obres de Lope de Vega. Obras no dramáticas i Fecunditas, de Lope de Vega. Edició anònima. La casa Salvatella publica les Obras completas, de Santa Teresa de Jesús. Subirana ens dona un Lacerillo, de Tormes. Ix una nova edició de les Novelas ejemplares, aquesta vegada edició il·lustrada; l'editor és la casa "Pluma y Lápiz".

En 1887 la "Imprenta de la Cruz" edita les Obras completas, de Lope de Vega, aquesta data l'editor d'aquells i d'altra imateria popular, Joan Llorens, edita, amb la barba que el gènere reclama, diverses obres clàssiques castellanes, amb il·lustracions gravades al boix, dintre el tipus dels romances de ranya i cordill. Joan Llorens edita aleshores, particularment, llibres de cavalleria. En 1888 l'editor Ramon Molins publica La araucana, amb gravats. L'editorial "Imprenta del Correo Tipográfico" edita aquest mateix any una Col·lecció de trozos selectos.

Vers 1890 l'editor A. del Castillo edita Algo del Criticón i Cirilo y Andreino, de Baltasar Gracián, edició il·lustrada. En 1892 Bulhena i Tossell edita la seva traducció catalana del Lacerillo, impresa a cà l'Altés. Aquell mateix any l'editor Llauroador, de Madrid, llança una edició de les Novelas Ejemplares.

De 1893 és una edició anònima de la Guia de Pedadores, de Fra Lluís de Granada. Dels anys 1893 i del 1900 són les tres volums de Ferrn de Rojas Las siete Palabras de Jesucristo en la Cruz, edició anònima. En 1895 Bulhena edita la seva traducció catalana Racón i Talladell (Rincónete y Cortadillo), impresa per Fidel Giró, la qual és reeditada l'any següent. En aquest any 1896 la "Tipografía y Librería Salesianas" llança una nova col·lecció de clàssics castellans, la "Biblioteca Clásica Española de la Juventud". En 1897 el "Diario del Comercio" dona en fulls les obres cervantines següents, les quals edita des-

prés en forma de llibre: La Gitanilla, El Anacleto Liberal, Rincónete y Cortadillo. Aquell any "La Ilustración Artística" publica en el seu text aquesta darrera obra, il·lustrada a tot luxe per Alexandre de Riquer. L'any següent el sudit "Diario del Comercio" dona les següents obres cervantines: La España Inglesa, El Licenciado Vidriera, La Furia de la Sangre, El Celoso Extremado, La Ilustre Fregona, Los Dos Doncellas i Entremeses Selectos. Lluís Tasso ens dona aquell mateix any una col·lecció de Tradiciones y Leyendas Españolas, entre les quals hi ha alguna obra clàssica. En 1895 o 1896 l'editor González llança la seva edició monumental de Cristóbal de Colón, de Fra Dídac de Hojeda, a doble foli, il·lustrada a imitació d'alguna altra edició monumental. El Llauroador ens dóna, que els admiradors l'autor, En Felis Sardà, dediquen al Sant Pare: l'edició en qüestió de La Cristiada és, però, molt inferior. En 1898 la ja esmentada "Ilustración Artística" publica en el seu text El Surto de las Calaveras, de Quevedo, no menys ben il·lustrat per Riquer que el Rincónete y Cortadillo de l'any anterior. Montaner i Simón publiquen en 1898 La Perfecta Casada, edició il·lustrada.

En 1899 Barcelona edita les obres següents: Pastores de Belén, de Lope de Vega, per la casa Altés; Vida de la Virgen Maria, de Sor Maria de Jesús de Agreda, per Montaner i Simón; Obras Jacanas, de Quevedo, edició il·lustrada, exida de la impremta de Fidel Giró. Vers la mateixa data ix a la nostra ciutat una edició anònima de Breve Memorial y Guía..., de Fra Lluís de Granada.

Deixem que ara reportem en aquest lloc altres edicions d'any anterior que en els reportatges precedents ens havien passat per alt. Aquestes omissions són inevitables en un treball tan complex com el present, emprès a correcció, a manera de reportatge periodístic. Si haguéssim volgut evitar aquests retrocessos hauríem hagut de començar aquesta investigació amb tots els etis i uts, feina aclaparadora, a la qual probablement mai no ens hauríem decidit. Cal prendre aquesta informació com un simple esbós de bibliografia catalana dels clàssics castellans, el punt de partida per a nous i més complets i perfectes esbós.

Per a nosaltres serà com un preàmbul a consideracions polítiques sobre el Catalanisme, preàmbul enormement més llarg que les consideracions suddites. Aquesta llargada, però, podrà ésser la base de la tesi a sostenir.

Les edicions oblidades són, doncs, les següents: de vers 1790 les obres de Joan Pérez de Montalván, Les Amantes de Teruel, per Joan Serra i Nadal; Como a Padre y como a Rey i El Político, pels mateixos editors; El Principio de los Montes, per Suriá; El Divino Nazareno Sanjoán, per Piñerfer. De 1821, Obras, de Nicolau Fernández de Moratín; sembla que es tracta de les obres pòstumes del pare de Leandro. Aquesta edició barcelonina és esmentada en la "Advertencia" que precedeix l'edició completa de les obres de N. F. de Moratín en el vol. II de la Biblioteca Rivadeneyra. Els editors Trilla i Serra publiquen, l'any 1875, les Comedias, de Cervantes, i, per fi de l'any 1880 existeix edició, la qual haurà d'ésser anònima, de la Vida de la Gloriosa Virgen Maria, de Pere de Ribadeneira.

Diguem que algunes vegades els il·lustradors catalans col·laboren en edicions castellanes de clàssics castellans, com ja és sabut que il·lustren nombroses altres obres de caràcter divers, editades per les cases catalanes. A la primera part del segle XIX, i probablement després també, alguns editors catalans deixen als de Madrid els clàssics (boixos o planxes de metall), que servien per a l'edició barcelonina de clàssics castellans, i que hauran de servir per a il·lustrar aquells mateixos clàssics a la capital de l'Estat.

Si haguéssim d'assenyalar els erudits catalans que han treballat en l'elucidament dels problemes que suscita l'edició dels clàssics castellans, aquest treball hauria d'allargar-se encara més.

JOAN SACS

DELS FETS DEL 6 D'OCTUBRE

Ahí se celebrà el Consell de guerra pels fets de Bellpuig. Els processats sembla que foren absolts

Ahí a la tarda se celebrà un consell de guerra per jutjar els processats pels successos de Bellpuig ocorreguts a la nit del 6 al 7 d'octubre de 1934.

Presidí el general Pozas. Estan processats l'alcalde del clat poble, Ramon Tudela i Aixelà, i els veïns Llorenç Capdevila i Bosch, Ricard Felíu i Olive, Esteve Sala i Gijut, Jaume Sales, Isidre Bosch, Damià Major-dom i Sapera, Ramon Campanera i Maleta, Joan Roig i Tàrraga, Antoni Segura i Farrerons i Nicolau Bosch i Mir, aquest darrer en rebeldia.

Segons l'apuntament, en ésser proclamat l'Estat Català de la República federal espanyola els veïns de Bellpuig observaren certa excitació i anaren a buscar l'alcalde senyor Tudela, que aleshores es trobava gaudint de llicència, el qual els acompanyà a l'Ajuntament, i des del seu balcó notificà al veïnat la proclamació.

Més tard, en saber per la ràdio que el Govern de Madrid s'havia imposat a la situació, tornà a l'Ajuntament i féu retirar la bandera catalana, tot aconsellant el veïnat que tornés pacíficament a llurs cases, puix que els havien enganayats.

Les declaracions dels cinc testimonis que declararen afavoriren Tudela i els restants processats, ja que asseguraven que a Bellpuig no es produí alteració de l'ordre.

El fiscal, en vista de les proves, va demanar l'absolució de tots els processats. Les defenses s'hi adheriren.

Carnet de política

LA COMMEMORACIÓ DEL PRIMER ANIVERSARI DE LA FUNDACIÓ DEL FOMENT REPUBLICA DEL POBLE NOU.

Per tal de commemorar dignament el primer aniversari de la seva inauguració, la Joventut del Foment Català Republicà del Poble Nou (adherida a la Federació de Joventuts d'Acció Catalana) ha organitzat uns festes per als dies 29 i 30 del present i 2, 3 i 4 de juliol, d'acord amb l'ordre següent:

Per al dia 29 a la nit, una ballada de sardanes davant del seu estatge (Pallars, 216, i passatge del Triomf, 73); a les dotze hores tindrà lloc un àpat popular commemoratiu, durant el qual serà lliurat el títol de President Honorari al senyor Francesc Montplet i Prunera.

El dia 30, matí i tarda, organitzat per la secció esportiva, tindràn lloc partides de futbol a càrrec del primer i segon equips de la Joventut, disputant-se dues magnífiques copes. Els partits tindràn lloc al seu camp d'esports (Sant Joan de Malles i Casp).

Per al dia 2 i 3 en organització un acte en el qual prendran part destacats personalitats del partit. Tindrà lloc a la sala de festes de l'entitat.

El dia 3, organitzat per la secció de Cultura, tindrà lloc una sessió de cinema a càrrec de l'Associació de Cinema Amateurs de Catalunya.

I com a fi de festes, el dijous dia 4 se celebrerà una ballada de sardanes, també organitzada per la secció esportiva.

EL BLOC FEDERAL DESQUERRES.

Ha estat nomenat secretari general del partit el celebrat senyor Tura Ortuola. L'acord ha estat reformat pel Consell directiu nacional, reunit en sessió extraordinària.

L'HOMENATGE AL DOCTOR MARTÍ I JULIA.

Aquesta entitat, ultra ancor a retro tribu i homenatge al doctor Martí i Julia, avui, a dos quarts de dotze del matí, aprofitant l'aveniment de trobar-se al mateix Cementiri Vall del Poble Nou els nínxols on reposen les despulles mortals dels malagranys companys M. G. Albo i Teresa Fuster i Brinsó, anirà també a portar-los unes flors.

LA CRISI DEL COMERÇ

La gent es baralla per tenir llocs al mercat del Ninot

A la subhasta extraordinària del Mercat del Ninot celebrada sota la presidència del conseller gestor de Provisions, senyor F. Santacana, en la primera part, i després del gestor senyor Miserachs, amb l'assistència d'un notari d'aquesta ciutat, senyor Felip Font, hi concorregué un tan crescut nombre de més clients que ompliren per complet l'històric Saló de Cent.

Totes les parades que entraren en la subhasta foren objecte d'una competició extraordinària, especialment les destinades a la venda de fruites i verdors, peix fresc — colònies, xocolateria i refrescos, i ous, els quals obtingueren un augment que ultrapassà de molt els càlculs més optimistes, com ho demostrà el fet que l'Ajuntament, per sobre el tipus de subhasta, que en total pujava a 15.600 pessetes, que ja estaven dipositades, obtingué la importantíssima quantitat de 48.220 pessetes, que, en unitat d'aquelles, ja han ingressat a la Caixa Municipal, pujant en total la quantitat de 500.870 pessetes.

Palesten l'interès extraordinari que entre els venedors havia despertat la referida subhasta, els exemples següents: Tres llocs de fruites i verdors, els tipus de subhasta dels quals era de 200 pessetes cadascun, van ésser adjudicats per 7.015, 7.000 i 6.015 pessetes, respectivament.

Una parada de llegums i cereals, de tipus de 400 pessetes, fou adjudicada per 12.510.

Una parada per a la venda d'ous, tipus 200 pessetes, fou adjudicada per 6.025.

Una parada de flors, el tipus de la qual era de 300 pessetes, va ésser adjudicada per 6.025 pessetes.

Un lloc de xocolateria i refrescos, de tipus 500 pessetes, s'adjudicà per 27.000 pessetes.

Diversos llocs de peix fresc, el tipus dels quals era de 500 pessetes, s'adjudicaren per 31.600, 31.600, 33.000 i 35.160 pessetes.

Exposició Canina

Avui, a les quatre de la tarda, tindrà lloc als jardins del Club Pompeu la inauguració de l'Exposició canina.

Ultra els magnífics exemplars ja inscrits, han arribat de Londres deu magnífics Cockers i Scottish terriers.

Després de la inauguració se celebrarà un té als mateixos jardins, el qual promet venir-hi molt concorregut.

D'acord amb les autoritats, els nens de les escoles municipals podran visitar l'Exposició en col·lectivitat mitjançant el corresponent permís atorgat pel Comitè Executiu de l'Exposició.

L'escepticisme romàntic a Catalunya

per J. M. Miquel i Vergés

El romanticisme sentimental es traduí, des dels primers moments i a través dels diversos països on va ésser cultivat, en una forta expansió individualista. Per als poetes romàntics el món resta circumscrit a llurs il·lusions i desenganys; la realitat que s'escapa de llurs vides interiors no és motiu de poesia; per això hem vist, en les manifestacions assenyalades, com el poeta, rucós en els seus propis sentiments, ha cantat dissorts alienes a la vida exterior i únicament apreciables, amb llur tràgica i pueril grandesa, pels que han compartit defallències semblants a les del líric, pels qui, com ell, en llurs propis sentiments i al marge de tot i de tothom, han conegut l'ansia d'una vivissció en llurs pròpies ànimes. L'obra lírica no reflecteix l'acció del món, sinó els estats anímics de l'home, el qual, si alguna vegada es llança a la descripció de les coses que el volten, sempre ho fa a través dels seus propis sentiments. Així veiem com l'estació de la vida, un dels motius més recreats pels nostres lírics i que valgué a Francesc Macià l'epítet de "poeta de la primavera", moltes vegades no serveix més que per accentuar, en una visió personalíssima i en una comparança dolorosa, un abandonament malencònic. Viure les coses segons la seva individualitat és la característica principal d'aquests poetes que proven, en seguir la trajectòria traguada pels mestres, de bescanviar el seu dolor per impressions artístiques. Alguns ho aconsegueixen; altres, en canvi, no fan més que exposar simples intimitats ridícules. Per això el corrent de descobriment dels estats anímics salta, de vegades, els límits del bon gust per caure en petits detalls domèstics. L'exaltació de l'individualisme únicament pot interessar quan el poeta no ens és indiferent i quan la seva sensibilitat encamina la inspiració en un sentit veritablement artístic. A Catalunya la manca, en general, d'empenta lírica romàntica en el caire precís de l'individualisme fa veure, sense destacar-se un personalisme temperament, els motius de Heine, de Leopardi, de Byron, de Musset. Quan l'hegemonia romàntica s'esllavissà del pendent del nou segle, encara l'individualisme marcarà el to de la nova poesia noucentista. I és que si bé l'escola romàntica portava en ella mateixa l'exaltació individualista, aquesta podia subsistir després del romanticisme, de la mateixa manera que el lirisme s'ha conservat al llarg de les èpoques i dels diversos períodes literaris. Pelai i Briz en "Lo llibre del cor meu" (Barcelona — Estampa de la Porvenir — 1874), en consagrar gairebé totes les produccions que integren a la interpretació íntima i personal dels diversos motius inspiradors, pensa obrir—són paraules seves— el proleg—una nova via a la modernitat literària catalana. Simultàniament, Víctor Balaguer publicava, a Madrid, "Llibre de l'amor", en el qual l'exaltació individualista s'aparellava amb l'esperit del nou volum de l'autor de "Cançons de ma terra". Pelai i Briz diu inspirar-se en un gènere literari "ja conegut dels grecs i d'un grau de molta perfecció pels llatins", i, avançant-se a la crítica que assenyalava un to massa personal i en alguns moments excessivament lleuger, remarca, com si talemment s'empués darrera aquests noms, Safo i Erina, Tíbul i Catul. Sota lemes diversos que van des de Propèrca a Beranger, Pelai i Briz escampa el secret de les seves intimitats i xposa, en confidències doloroses, els neguits que l'han turmentat, les il·lusions que ha perdut, la benaurança fugissera dels moments amorosos que ha passat amb Lidia, a la qual oïrena, amb ingenua sinceritat, "Lo llibre del cor meu".

Jo em moriré. Si et diuen: De què ha mort? — Amor—diràs—ha trossat son cor. Si et pregunten: Per qui s'ha mort? — Lidia—els diràs—sa enamorada es deia.

Les confidències més íntimes ens són revelades, i és a través d'aquestes oïres dels nostres lírics, entossudits a sògell en llurs versos, no una al·lucinatòria del món que els volta, sinó el reflex viu de llurs ànimes, que arribem als secrets més delicats de llurs existències. D'aquesta tendència en naixeran innumerable manifestacions poètiques. Josep Serra i Campdelacreu, en "Primavera vrista" (Vic, 1880) assaja la petita anècdota amorosa, i en algunes composicions "arqueològic" vigila no pot al·lucinar-se de la influència de Bècker, en aquell moment ídol de les promocions poètiques nacionals i traduït, amb una gran devoció, per Enric Franco des de les pàgines de "Lo Gai Saber". Anem aquests versos de "La Glòria", en els quals l'escandent de la forma beckeriana no pot ésser més palesa:

"Los fills de mos amics veuran sos pares amb fulles de flor engarlandats i asseguts a la falda de ses mares ses glòries aprendran."

Pelai i Briz amb aquelles paraules del proleg de "Lo llibre del cor meu" venia a dir que el lirisme sempre ha existit, però quasi podem afirmar que de no ésser els nous corrents romàntics, en els quals l'autor de "La Pannolla" trobà la inspiració, malgrat els models que assenyalava, el seu llibre no hauria estat concebut, almenys en la seva forma coneguda.

La mateixa manifestació primera del moviment reintegratiu és un cant líric i individualista. Aribau esguarda els fons de la seva ànima, i en el sentiment de l'enyorança i en l'evocació íntima d'episodis llunyans troba el secret de l'emoció poètica. Però és que si el lirisme ha existit sempre i amb ell s'han manifestat temperaments més o menys inclinats a l'individualisme, no és fins després de la revolució romàntica quan el lirisme s'imposa, que l'individualisme s'estén cap a noves àmbits i des es manifesta en clams de protesta, adés en lamentacions sempre en pugna amb l'ordenació de la vida i enfront de les lleis reguladores de la societat. La diferència entre l'individualisme i les formes líriques de l'escola romàntica pot apreciar-se, a Catalunya, en les primeres produccions de Maragall. El poeta cultiva el subjectivisme, però així com els nostres romàntics sentimentals esguarden únicament el caire trist de la vida i de l'amor tan sols n'exposen les dolores, Maragall ariba l'optimisme i plasma el goig del sentiment. En "Les minves del gènere", composició inserida a "L'Avenç" (1891), un ritme de felicitat i d'esperança lliga en un to harmònic els seus versos endecasíl·labs:

"Si promesa tu em fossis, estimada, ja cap mena d'hivern en mi cabria no ara, ni després, ni mai: que portes tu a dintre els ulls la primavera eterna."

Es la primera davallada de l'individualisme romàntic que encaminà els nostres lírics cap a la plasmació de la infelicitat amorosa. En aquell moment encara no s'aprecia, però, d'una manera clara el retorn a la serenitat, i és aquell mateix any que Apelles Mestres publica "Garba", i en la composició "Vint anys" escriu aquests versos d'esperit antitètic a la concepció maragalliana:

"Jo crec que aquell jorn el món dongué perquè es va tornar lo pitjor dels mons; el salter mateix rondinà una absoluta i no ha provat més de cantar cançons. I ni el cel és blau, ni riens les hores com en aquell temps—aquell d'allavors—en què... per atzar, teníem vint anys."

El romanticisme, al voltant del qual van estendre's les ànsies individualistes, subsistia encara com a tendència. Alguns dels llibres de versos publicats en aquell moment, malgrat el caire de modernisme que els autors volien imprimir a llurs obres, es ressentien d'exaltació sentimental, en moltes ocasions, inoportuna. La personalitat de Maragall tindrà, sobretot en el matís de la poesia subjectiva, l'íntim ploriquè que al llarg de les manifestacions líriques ha dominat amb preferència.

Els Jocs Florals de les barriades Fargues i Mulassa d'Horta

VEREDICTE

Flor Natural: "Fruita de joventut". Englatina: "La campana"; lema, l'irris. Viola: "Una mirada, senyor"; lema, Colloque espiritual. Premi reverend mossèn Bundo: "Volanes georgiques"; lema, V sonets. Premi de Montse: "Casanova"; lema, "A Madona Bruna"; lema, Amor dels meus amors. Premi Cooperativa Popular Fargues: "A nostra Dona del Camí"; lema, Romiatge. Premi Pere Ferrer: "Beire Blavis"; lema, Sonets. Premi president de l'entitat: "Amor modern"; lema, El món progressiu. Premi Jaume Valls: "Cançó d'un bon temps"; lema, Barreja d'amor encès i llum d'albada. Premi Empar Ferrer de Valls: "La violència"; lema, Barreja de sang i de cel. Premi Comissió organitzadora: "Camperoles"; lema, Eglogues i marginals. Premi Casa Vives: "Cançó espiritual"; lema, Tres poemes. Premi Esteve Forest: "La fervorosa confidència"; lema, Avant Fargues E. "Poemes d'amor i de recança"; lema, D'un llibre inèdit. Premi Mercè Boldú vidua de Bosch: "Dos nocturns"; lema, Elegies. Premi Pere Llobera: "Enyorança"; lema, Dolça Catalunya. Premi Joan Ferrer: "Breus poemes de l'any"; lema, Nocturns.

L'acte tindrà llou avui, diumenge, a les cinc de la tarda, al saló d'actes del Casal Fargues (passatge de la font d'En Fargues, xamfrà Pedrell - Horta).

EL CORREU D'AVU

★ "Quaders de poesia". — S'han apuntat un èxit: al cap de dos dies d'ésser posats a la venda s'exhauriran. Els seus editors ens comuniquen, i amb gust ho fem saber als nostres lectors, que, simultàniament amb el número 2, en sortirà una segona edició, destinada als subscriptors i als qui, des dels seus pobles, pogut adquirir.

ELS LLOMS TRANSPARENTS per FOCUS

René Crevel es dona la mort a la vigília del Congrés d'Escriptors

Era ahir mateix que la pàgina "Les Lletres i les Arts" del nostre diari informava els lectors de l'obertura del Congrés d'Escriptors que se celebra a París, organitzat per escriptors d'esquerra: liberals, socialistes i comunistes. No és cap secret que, havent estat organitzat aquest Congrés — el Pla de Treball del qual és magnífic —, sobretot per Henri Barbusse, la seva tendència és, si fa no fa, marxista o humanista-marxista si és que volem ésser justos amb el grup de la nostra Europa. La presència de democràtics liberals intransigents, d'algun adversari del marxisme, consegüent com és, per exemple, Julien Benda, i la d'alguns democràtics

RENE CREVEL

socialistes dona a aquest Congrés un to d'alta independència intel·lectual. Res no s'oposa a què els esperits honestos confïin que les resolucions seran favorables a la causa de la cultura universal, de les cultures nacionals ofegades per l'imperialisme, i de la llibertat de l'escriptor. Res no s'oposa? Si llegim els parers emesos per alguns dels concurrents més actius del Congrés podríem arribar a dubtar: marxisme i humanisme serien sinònims. Hom podria arribar a concloure que qui s'oposa al marxisme (no al socialisme o a una forma nova de col·lectivisme econòmic, ans precisament al marxisme més ortodox) és un adversari del nou humanisme. Serà per a nosaltres apassionat — tenim la passió de les idees perquè és la passió de la Veritat, que és de la Llibertat i de la Justícia — conèixer exactament els termes del debat. Per endavant cal esperar que la llibertat de l'escriptor serà defensada, no solament als països sotmesos a un règim feixista, ans a la mateixa U. R. S. S., si cal. També a Turquia i a Bulgària, a Itàlia i a Catalunya. L'humanisme nou no ha de significar la substitució d'un dogma per un altre, d'un obrerisme per un obrerisme nou.

Tenim les nostres raons per a tèmper que els fanàtics, idèntics sota les causes, imposin un humanisme condicionat. Vegeu:

Ara fa quatre mesos un jove escriptor francès, fins aleshores adscrit al Surrealisme, seguint l'exemple d'Aragon, s'inscriví al Partit comunista francès, i posà la seva ploma, dura i amarga, al servei del Partit: René Crevel. Dins el setmanari Monde ha vingut publicant darrerament alguns pamflets xiulant com un cop de tralla. En plan-tejar-se l'organització del Congrés d'Escriptors per a la defensa de la Cultura, Crevel fou delegat per a anar a Madrid a cercar la col·laboració dels escriptors castellans. La seva adhesió era absoluta, i el seu lèxic, de tan brutal, era cándid com el de tots els neòfits, tant si exalten el Pla Quinquenal com el Santíssim Sagrament. Fou Crevel

COMER I IDIOMES

No perdeu més temps! No llenceu més diners! Apreneu seriosament, individualment, per mètodes eficaços i personal expert i competent:

LICEU DALMAU

BARCELONA carrer de València, 245

BADALONA carrer del Lleó, número 87

SABADELL plaça Galán i García H., 9

TERRASSA carrer de Francesc Macià, 5

MANRESA plaça Fius i Palà.

Qui pot passar-se de for bona lletra?

La primera impressió sobre la vostra cultura, la fa el caràcter de la vostra lletra. No podeu sol·licitar el càrrec més insignificant ni el més important, ni un de mitjà, sense poder escriure amb lletra corrent clara, comercial. EL LICEU DALMAU s'ha aplicat a resoldre per a tothom el problema de la calligrafia i hi ha reeixit fins a tal punt que qui no posseeix una bona manuscritura, avui a Catalunya, és perquè no vol, puix que tan si viu a arcelona com a qualsevol altra banda, per 45 pessetes paga tot l'ensenyament personal o per correu.

Demaneu prospectes de franc o aneu a reformar la lletra al LICEU DALMAU de

BARCELONA: C. de València, números 243-45.
BADALONA: C. del Lleó, 87.
SABADELL: Pl. Galán i García Hernández, 9.
TERRASSA: C. Francesc Macià, 5.
MANRESA: Pl. Fius i Palà, 1.

qui proposa que el grup surrealista parisiens fos convidat al Congrés de París, i, gràcies al seu prestigi moral, fou sol·licitada llur col·laboració.

El Congrés, però, a la mateixa vigília d'inaugurar-se, refusava el dret a parlar a Breton i als surrealistes que li són afectes. Una reunió internacional d'escriptors destinada a votar tot de mocions favorables a la llibertat de l'escriptor n'expellia alguns.

Era aquell mateix vespre que René Crevel se suïcidava al seu domicili, per mitjà del gas, a la cambra del bany. René Crevel tenia 35 anys. Nat a París el 7 d'agost del 1900, a Paris mateix, havia passat una adolescència malaltista i espiritualment inquieta. Molt jove, es llicencià de Dret i de Lletres — la carrera fou excel·lent —, i establí contacte amb Roger Vitrac, Arland, Aragon, Breton i altres precursors i propulsors del Surrealisme. Fundà, en 1921, una revista, *Aventure*, que durà poc: en 1923 entra de secretari de redacció a les *Œuvres Littéraires*, i accentua, a partir d'aleshores, la seva adhesió al Surrealisme. Escriu a *La Revolution Surrealiste*, a *Le Surrealisme au service de la Revolution* i signa tots els manifestos purs i impurs del seu grup: els polítics i els antipolítics, fins que l'exemple d'Aragon el decidí a fer pràctica la teoria marxista, que, amb més generositat i poesia que convicció, exaltaven els del seu grup.

Alguns dels nostres lectors deuen conèixer de René Crevel els seus llibres: *Detours* (N. R. F.), *Mon corps et moi* (Kra), *La Mort difficile* (Kra), *Babylohe* (Kra), *L'Esprit contre la Raison* (Cahiers du Sud), *Etes-vous fou?* (N. R. F.), *Salvador Dalí ou l'anti-obscurantisme*.

Crevel no era un d'aquests "inquiets" professionals que giren al volt del Mite i del Portamonedes. La seva inquietud era produïda pel xoc dramàtic i quotidià de l'Esperit i de la Intel·ligència amb la realitat present. Era dels pocs que representaven, amb tots els defectes i amb fortes virtuts, la joventut del post-guerra. Els seus escrits són molt més profundament revolucionaris que els que escriuïrà mai Barbusse, i, davant del confusionalisme sense precedents del Romain Rolland dels darrers llibres, Crevel és la mateixa claredat revolucionària.

Des de París, un poeta francès ens escriu que "la sensibilitat de Crevel no era propícia a la política de comitè provincial que caracteritzava l'activitat de Barbusse". I llança la sospita que el suïcidi de Crevel a la mateixa vigília de l'obertura del Congrés Internacional d'escriptors és, malgrat tot, el símptoma d'una drama espiritual violent. Per la seva banda un pintor, Dalí, ens escriu que "...seria absurd i, sobretot, significaria la desconeixença del fenomen del suïcidi, atribuir exclusivament al desensit de Crevel davant l'oposició del Congrés a deixar-hi intervenir els seus antics amics, la seva mort. Crevel, però, continuava dient Dalí — que el fet de donar-se la mort a la vetlla del dit Congrés vol dir alguna cosa, i és un nou i terrible testimoni de la tragèdia intel·lectual i moral dels escriptors i artistes d'avui".

La veritat és que Crevel estava molt malalt i que temia, ell, turista de sanatori, una recaiguda. El seu estil desbordava el més terrible dels neguits. La malaltia no és, però, tan sovint com es creu, la causa dels neguits de l'escriptor, com el mirall d'ell. El suïcidi de Crevel, com el de Vaché, assenyalava la presència d'un mal difícil de guarir amb especifics seriatos mèdics o socials.

Per a nosaltres un suïcidi, com el del poeta Maiakovski, precisament després d'haver triomfat la Revolució — la que el creia que era la seva revolució —, i el de Crevel a la vigília d'un Congrés que omple els cors dels eternament il·lusionats d'optimisme — i que el creia que era "el seu Congrés" —, assenyalava el contacte, sempre mortal, de l'home físic amb l'eternal físic — i permeteu l'estranysa reunió dels mots. La guspira del xoc illumina, amb claredat torbadora, el món de les tenebres per on passem els nostres sospirs. Poetes, Maiakovski o Crevel, desconecim, a l'hora material de veure palpitant la vida al cos temporal on han posat llur il·lusió, que tampoc aquell no és llur realisme.

(1) Crevel havia de parlar al Congrés sobre l'individu, mitjà d'illuminació sobre l'individu i Nació i Cultura, respectivament.

Exposició de Primavera de 1935

L'ESCLUTURA

Saló de Montjuïc

(Acabament)

A aquestes sales de natura molt més reduïdes que les de pintura, també es noten algunes absències, si bé, proporcionalment són moltes menys que en les altres seccions de l'exposició.

La Junta Municipal d'Exposicions d'Art ha dedicat un record d'homenatge a l'escultor Pau Gargallo, mort darrerament. Amb aquest fi ha reservat un lloc del saló al qual havia estat inscrit per a dues obres de l'artista: "Donna del mirall" de bronze "Torç de dona" de pedra, conegudes una i altra, són un testimoni palpable de l'art del malaguanyat escultor.

"Noia nua" bronze, d'Enric Casanovas, obra distingida amb el "Premi Damià Campeny" d'engany, inicia una petita novetat en la producció de l'artista, en el sentit d'incorporar al seu art una discreta tendència dinàmica. Casanovas en aquesta figura, sense desdèr del seu coneixement plàstic tradicional, ha insinuat una concessió al moviment. Aquell cos núbil, lleugerament inclinat per la passa, avança amb serena ingenuïtat, sense que l'esforç alteri el ritme tranquil d'aquella "arquitectura juvenil". En "Cap de dona" marbre i "Vora la mar" relleu en bronze, Casanovas es manté fidel a la tradició del seu estil de co'inguda intensitat.

El mestre Josep Clarà hi és representat per una escultura de bronze "Noia jove", animada d'aquell realisme tan saborós de l'autor, i per un retrat en bronze de l'escriptor J. Ferran i Mayoral, d'una gran sobrietat. Josep Dunyach hi ha concorregut amb una figura de bronze de dimensions natural, que és una rèplica engrandida d'una altra obra que ja li coneixiem. El canvi de matèria i de proporcions, han fet més visible encara l'elegant solidesa d'aquesta figura femenina, sorpresa en una actitud de gràciosa naturalitat. Les inflexions del cos, l'arabesc dels braços, el desplaçament del cap, rimem sense violència i fan més persuasiva la retidada vitalitat d'aquella figura de sabo-

rosa plenitud. A. Fenosa, en "Fenix", acentua el seu acostament al realisme classicant; el pòsit expressivista encara s'hi endevina a través de l'arabesc d'aquell cos femení, que es descestra en un moviment de joia. "Donna asseguda" i el retrat del nen Jordi Mercader acusen una vegada més la sensible sagacitat d'aquest interessant escultor. Antoni Ramon González, hi ha concorregut amb retrat de Josep Llimona, en bronze, executat amb robusta simplicitat.

Josep Granyer s'ha limitat a continuar la seva història personal, sense que cap de les tres obres que exposa facin endevinar cap novetat artística en el seu estil. En canvi Martí Llauredor, ha fet un esforç considerable i acusa un guany positiu dintre la seva producció. "Nu" femení de bronze és una de les obres més vives de la sala. La figura és començada i acabada amb un interès sostingut fins l'últim moment: totes les regions són igualment belles, i el conjunt, concebut d'acord amb un realisme sense eufemismes, és d'una vitalitat extraordinària. "Nu de noia" marbre, denuncia la preparació tècnica de l'artista, que l'aplica amb èxit en el capet de nen que completa la seva aportació. Enric Monjo, hi ha concorregut amb un "Nu de noia" agut i molt delicat de línies. L'acompanyen un parell d'estudis força interessants: "Relleu amb tres figures" vasta composició d'Ernest Maragall, és una harmonia línia una mica tènue, de tendència expressionista que dona la mesura de la inquietat i l'agitació del jove escultor.

Josep Viladomat, que a cada nova empresa es supera, hi té un "Nu" femení d'intencionat moviment. La figura planta amb fermesa, i les línies depurades de tot el tòcs es concentren amb un ritme ple de gentilesa. L'acompanya un nu en bronze, en el qual són igualment visibles les excel·lents qualitats de l'escultura d'aquest artista. Completen la secció obres interessants d'A. Bussot, A. Casanov, C. Collet, J. M. Freixa, M. Prades, J. Ros i E. Serra.

CARLES CAPDEVILA

CRÒNICA ESCOLAR

LA UNIVERSITAT I LA CULTURA DE GALICIA

Manifestacions del senyor Francesc F. Del Riego. - La Universitat Autònoma de Barcelona. - La lluita per la galleguització de la Universitat de Santiago. - El "Seminari d'Estudios Galegos"

Entre les figures que avui dia segueixen la lluita pel renaixement de la cultura pròpia a la terra de Galícia, el senyor Francesc F. del Riego és, sens dubte, una de les més destacades i significatives entre les seves joventuts. De formació universitària, Del Riego ha figurat com a impulsor de les associacions d'estudiants cap a l'ideal de l'aconsegüiment de la pròpia cultura i ha estat entre ells, ultra aquest caràcter cultural, un dels promotors més turbulents de disturbis, sempre que s'ha tractat de protestar decisions contràries a les aspiracions dels estudiants de Santiago de Compostela.

Del Riego ha estat sovint dirigent de les Associacions Professionals d'Estudiants de Dret i Filosofia i Lletres i ha dirigit la revista Universitarios; en el seu caràcter de delegat escolar als claustres, mentre n'hi havia, és recordat encara a Santiago l'escàndol que promogué en la sessió inaugural del curs 1933-34, en la qual va expressar-se en llengua gallega i demanà la galleguització íntegra de la Universitat de Santiago, per a la qual cosa va presentar un programa complet i incluí els estudiants per a la formació de la Federació general independent dels estudiants gal·les. El nostre amic fou oïdonal calorosament i saludat amb els crits de "Visca Galícia lliure!" i "Visca la Universitat gallega!". El professor Moralejo, un dels pitjors enemics del moviment renaixentista gal·lec, havia de senyalar Del Riego en l'ús de la paraula, però davant de la protesta veritablement escandalosa dels estudiants, ni tan sols va poder començar el seu discurs, i hagué de retirar-se de l'acte.

Aquí, acabada la seva carrera de Dret, Del Riego és professor auxiliar de Dret civil a la Universitat de Santiago i director d'un Seminari de Dret Civil Gal·lec, i fins al mes passat ostentà la presidència de la Federació de Joves Nacionalistes de Galícia. En fer aquesta presentació al públic català, ens és grat, al mateix temps, de trometre un fervent homenatge de simpatia per a una universitat la causa del qual, en el fons, és la nostra. — Guirre Bosch.

— Respecte al dissolt Patronat Universitari de Barcelona, jo trobo immillorable la seva actuació, dimito el sistema de restriccions que imposa el Decret de l'1 de juny del 1933 com a aplicació de l'article setè de l'Estatut de Catalunya; el resultat fruitífer de les seves activitats es troba en l'entenedor que en el camp científic i pedagògic té en aquesta darrers temps la Universitat de Barcelona; en aquest sentit la llengua i la cultura catalanes troben en el Patronat d'Antics Valors, En l'Amnirri que com a resum de la tasca realitzada publicà el vostre més alt centre d'estudis, es pot veure l'insuperable esforç — de treball i selecció — que ha guiat de portar a terme.

Per altra part, crec que si la composició i les atribucions del Patronat tinguessin una altra significació, la seva obra aconseguiria encara èxits majors per a la cultura autòctona. L'organització de l'ensenyament, designació de professors, contingut i duració dels plans pedagògics, distribució de pressupostos universitaris, haurien de correspondre completament, sense limitacions, a la Universitat, perquè pugués considerar-se la veritablement autònoma dels dos Governos.

La suspensió arbitrària de les activitats del Patronat, cosa que, per altra banda, era una garantia per a la convivència de la llengua i cultura castellanes, per la seva composició mixta, ha d'anar indefectiblement en perjudici del saber i de la ciència universals. Però l'errada tanàtica i obscurantista dels enemics de Catalunya, contribuirà a desvetllar encara més les ànsies de resorgiment.

— Pel que fa a nosaltres, aleshores que la Federació Universitaria Escolar hagué assenyalat la seva marxa amb una tònica revolucionària de l'ensenyament, varem voler donar-li, a Galícia, el matís específic que li corresponia. A aquest efecte varem emprendre una campanya a la nostra Universitat, comptant amb la simpatia d'alguns professors joves. Nosaltres teníem la consciència que el nostre poble, situat en l'espai l'una regió geogràfica natural, projectant en el temps la continuïtat històrica d'una tradició, posseïx un esperit pròpi, manifestat en la creació d'una llengua, en la realització d'un art, en l'encarnació d'una unitat cultural; i aconseguint, almenys, que aquesta ànsia nostra fos una preocupació en la massa escolar. Amb el denominador comú de galleguització de la nostra Universitat i depuració en els mètodes d'ensenyament, varem convocar vagues, i ens fèrem ressò d'aquesta aspiració en les Juntes de Facultat i de Govern i en les solenns inauguracions de curs; varem publicar manifestos en l'idioma verpàtic i donàrem a la publicitat acordis importants, ultra portat, com a conferenciants, al paranimi universitari, les principals figures del nacionalisme gal·lec.

En l'actualitat, la vigent política espanyola ha contribuït a paralitzar, fins a cert punt, l'obra de conjunt escolar per a la galleguització de l'ensenyament. D'entà que fou designat rector per a la nostra Universitat un professor castellà, al qual la representació escolar, ha negat la seva confiança, ens fou suprimida la intervenció als claustres. I en aquesta situació s'ha comen-

cat a organitzar la Federació d'Estudiants Gal·les, la qual acabarà de normalitzar-se en el proper curs.

Altament, i degut a la contribució dels professors nacionalistes, funcionen a les diverses Facultats Universitàries, Laboratoris i Seminaris dedicats a la investigació i estudi dels problemes específics de Galícia. I per iniciativa de l'Institut d'Estudios Gal·les i Portuguesos, que funciona a la Facultat de Història, Geografia i Literatura gal·legues, els professors nacionalistes senyors Risco, Otero Pedrayo i Filgueira Valverde.

— El Seminari d'Estudios Gal·les és la més alta i valorativa institució cultural de la nostra terra. Té la seva seu a Santiago de Compostela, al Col·legi de Poncela, i fou fundat per un grup d'estudiants l'any 1923. Adreçat fonamentalment a la formació d'investigadors, no per això ha refusat mai el seu contacte amb el públic, i així, al costat de l'estudi, ha cultivat la vulgarització. El Seminari, per la tasca que realitza i per la classe dels elements que integren, representa la màxima garantia per a la cultura gal·lega. Les seves activitats comprenen un ampli marge d'estudi que va des de l'Arqueologia i la Història de l'Art fins a les Ciències Naturals i les Socials, Jurídiques i Econòmiques, nascent per la Filologia, la Geografia, l'Etnohistòria i el Folklore. Publica els seus treballs d'investigació a les diverses terres de Galícia; com a principal exponent d'aquestes missions, pot assenyalarse el llibre "Terra de Melide".

Actualment el Seminari ha donat a la publicitat la primera transcripció i estudi del "Códex Calixtinus", moment interessantíssim per al coneixement de la Galícia medieval, en una edició doble amb proleg en gal·lec i en anglès. I una extensa col·lecció de gravats rupestres, molt abundants al nostre país, en llatí, sota el títol de "Corpus rextrogrorifum Galliciae".

Dintre els nombrosos projectes que ocupen l'atenció del Seminari en el present, citareu solament el que es refereix a la propera impressió de manuals i còrrer de les diverses Seccions, que recolliran l'estat actual dels coneixements i seran l'instrument apropiat per a la divulgació d'aquestes investigacions en cada especialitat.

— Ultra el Seminari, tenim "Labor Gallegu" a Pontevedra, amb marcada orientació vers els estudis de Ciència política. Ha elaborat un projecte d'Estatut per a Galícia i ha iniciat els estudis d'Història que ara continuen al Seminari. També realitza obra de divulgació, principalment de tipus musical.

La revista catòlica "Logos", la de cultura "Nos" i la d'estudis polítics "Alento", contribueixen notablement a la tasca de galleguització cultural.

Políticament, el Partit Galleguista i la Dreta Galleguista; la Federació de Joventuts Nacionalistes i els grups "Llibertat" ajuden també al resorgiment espiritual de Galícia dintre el sentit ampli de les seves activitats polítiques.

En darrer terme, cal mencionar especialment la tasca de l'Editorial "Nos", dirigida pel seu propietari Angel Casal, la qual, malgrat els esforços insuperables de caràcter econòmic que ha hagut de vencer, porta publicats fins al present més de cent volums.

INFORMACIO D'ESPANYA

IMPRESSIO POLITICA

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

Certs rumors polítics han atret avui, el Congrés, bon nombre de diputats i periodistes, els quals comentaven apassionadament la situació del Govern en fiar la setmana parlamentària.

Les declaracions del senyor Jiménez Fernández eren el tema principal de les conversacions. Diversos diputats cedien les manifestacions de l'ex-ministre d'Agricultura, mentre d'altres expressaven la seva discrepància.

Tots ells es mostraven desolats pel violentíssim article publicat aquest matí per A. B. C. amb el títol: "Impertinència y perfidia", adreçat contra els seus correligionaris.

Tota la premsa de dreta enuesteja l'ex-ministre d'Agricultura; els diaris monàrquics, però, han batut el rècord en l'agressió.

Per cert que l'òrgan nocturn de la Ceda reproduïa alguns paràgrafs de l'article de l'A. B. C. sense afegir-hi cap comentari ni prendre la defensa dels atacats.

Al Congrés es comentava tot l'ocorregut abans amb motiu de la votació del projecte sobre Finances locals, el qual reproduïa la llei tornada a les Corts pel President de la República.

El fet que diversos diputats governamentals totessin contra el criteri del Govern era tingut com un símptoma de descomposició de la majoria.

La discussió dels pressupostos, que fins ara es desenvolupava sense dificultats, sembla haver-se entremès en arribar als del Departament d'Instrucció Pública.

Els monàrquics han iniciat una veritable obstrucció contra els esmentats pressupostos, i als articles aprovats fins ara, hi porten presentats quinze vots particulars.

La minoria monàrquica està disposada a esgrimir aquest procediment contra la Ceda, perquè creu que amb ell hom manté l'orientació que motiva l'Atac de Gil Robles contra el senyor Villalobos i la sortida d'aquest últim del Govern.

Per altra banda, el senyor Abilio Calderón es mostra escandalitzat de les coses que havia escoltat referents a les plantilles del personal de la Direcció general d'Estadística.

El senyor Abilio Calderón té animada la missió d'una representació dels començats funcionaris per tal d'expressar-li els sacrificis fets fins aconseguir que fos acceptada una plantilla, que ara reutilitza la Comissió de Pressupostos.

Tots aquests temes de compromisos anaven acompanyats de sahorrosos comentaris sobre la situació parlamentària, i en de Turón, i diu que els diners foren sotstrats fracassat i el moviment per a benefici propi.

Manifesta que hi ha clarament els agravants de major perversitat, nocturnitat i despolitat.

El fiscal modifica les seves conclusions en allò que fa referència al processat Josep García González, per al qual demanava la mateixa que a Silveira Castañón, per haver-se comprovat que no és autor d'alguns dels fets que hom li imputava. Altrament, hi ha la declaració de l'enterrament en la qual aquest va dir que no el reconeixia, i per tant, és de creure que Josep García no participà en els afusellaments.

Sollicita que aquest processat sigui inclòs en el segon grup, demanant la pena de reclusió perpètua.

Quant a Jaime Prado, diu que tampoc no forma part del Comitè revolucionari, i sollicita, igual que a l'anterior, que sigui inclòs en el segon grup.

Per no existir càrrecs contra Horacio Suárez, Samuel Barrios i Avelino Díaz, sollicita l'absolució.

A continuació rectifica el defensor senyor Silva, que comença agraint al fiscal que hagi retirat l'acusació contra el seu patrocinat, i espera que el Tribunal ratifiqui la decisió del fiscal.

Després rectifica el lletrat senyor Martínez, el qual manté la tesi de por insubornable del seu defensat Clemente de Lieba, per la qual cosa demana la seva absolució.

El senyor Fontbellida i el senyor Martínez Castañón solliciten també la llibertat de llurs patrocinats.

Se suspèn la sessió per alguns minuts, i en reprendre's continua la rectificació dels defensors.

Ho fa primerament el senyor Matilla, el qual manté els punts de vista exposats en el seu informe.

El senyor Santaujalía abunda també en les raons exposades abans en defensa dels seus patrocinats.

Seguidament s'obria la sessió, i es retirava el Tribunal.

Hom creu que la sentència no serà coneguda fins dilluns.

general s'afirmava que aquest estat de coses no podria perllongar-se molt de temps.

La possibilitat d'un canvi de política era acceptada quasi unànimament, però a mitja s'ha tingut notícia que el President de la República havia signat el decret autoritzant al Govern per a presentar a les Corts el projecte de Reforma Constitucional.

Les declaracions del senyor Lerroux en anunciar la signatura presidencial semblaven confirmar la versió que aquesta darrera dies han tingut interès a escapar persones que mantenen estret contacte amb el Palau Nacional, i segons les quals la iniciativa de la reforma l'ha presa el Govern pel seu propi interès polític, sense poder trobar pretext per a l'esmentada iniciativa en els discursos del mes de gener sobre experiència constitucional.

Prova d'això, diem aquelles persones, és que el Govern no ha donat a conèixer el text taquígràfic d'aquells discursos. Quan es publiquin es veurà que en ells no es proposa una reforma immediata, sinó que es fan observacions sobre els fonaments de les institucions del règim per tal d'utilitzar-les millor, sense necessitat d'aturar a la reforma.

Per extraordinària que sembli aquesta versió, la recullo pel seu valor simpàtic, sobretot després del que va dir el senyor Azana a Mestalla en el seu discurs respecte a aquest tema.

El curós de les declaracions del senyor Lerroux és que una vegada signat el decret de tanta transcendència, i sobre el qual es va dir que havia retingut arreu mínimes del Govern, afirma ara que els partits governamentals reserven la seva llibertat d'opinió, i tots els grups mantenen el seu criteri polític sobre cada un dels articles sotmesos a revisió.

S'oposava en el Congrés que la presentació del decret podria considerar-se com un desig del Govern d'assegurar la seva vida fins al mes de desembre, la data en què el decret podrà ésser aprovat per les Corts; és a dir, que en donar estat parlamentari a la revisió es talla la possibilitat d'un canvi polític pròxim; però també es creu que difícilment podrà el Govern, tenint en compte les seues lliures internes, donada la situació parlamentària, l'esgotament de la majoria, i la seva passivitat davant els problemes més vius del moment, resistir fins al desembre, sense altre escut que un projecte de revisió constitucional, sobre el qual no estan conformes els mateixos que el presenten.

La presentació del projecte sembla que no haurà de constituir un obstacle per al desenvolupament dels pròxims esdeveniments polítics, sobretot si el senyor Portela obté que s'aprovi una llei electoral que ell considera útil.

La presentació del projecte sembla que no haurà de constituir un obstacle per al desenvolupament dels pròxims esdeveniments polítics, sobretot si el senyor Portela obté que s'aprovi una llei electoral que ell considera útil.

La presentació del projecte sembla que no haurà de constituir un obstacle per al desenvolupament dels pròxims esdeveniments polítics, sobretot si el senyor Portela obté que s'aprovi una llei electoral que ell considera útil.

La presentació del projecte sembla que no haurà de constituir un obstacle per al desenvolupament dels pròxims esdeveniments polítics, sobretot si el senyor Portela obté que s'aprovi una llei electoral que ell considera útil.

La presentació del projecte sembla que no haurà de constituir un obstacle per al desenvolupament dels pròxims esdeveniments polítics, sobretot si el senyor Portela obté que s'aprovi una llei electoral que ell considera útil.

La presentació del projecte sembla que no haurà de constituir un obstacle per al desenvolupament dels pròxims esdeveniments polítics, sobretot si el senyor Portela obté que s'aprovi una llei electoral que ell considera útil.

La presentació del projecte sembla que no haurà de constituir un obstacle per al desenvolupament dels pròxims esdeveniments polítics, sobretot si el senyor Portela obté que s'aprovi una llei electoral que ell considera útil.

La presentació del projecte sembla que no haurà de constituir un obstacle per al desenvolupament dels pròxims esdeveniments polítics, sobretot si el senyor Portela obté que s'aprovi una llei electoral que ell considera útil.

La presentació del projecte sembla que no haurà de constituir un obstacle per al desenvolupament dels pròxims esdeveniments polítics, sobretot si el senyor Portela obté que s'aprovi una llei electoral que ell considera útil.

La presentació del projecte sembla que no haurà de constituir un obstacle per al desenvolupament dels pròxims esdeveniments polítics, sobretot si el senyor Portela obté que s'aprovi una llei electoral que ell considera útil.

La presentació del projecte sembla que no haurà de constituir un obstacle per al desenvolupament dels pròxims esdeveniments polítics, sobretot si el senyor Portela obté que s'aprovi una llei electoral que ell considera útil.

La presentació del projecte sembla que no haurà de constituir un obstacle per al desenvolupament dels pròxims esdeveniments polítics, sobretot si el senyor Portela obté que s'aprovi una llei electoral que ell considera útil.

La presentació del projecte sembla que no haurà de constituir un obstacle per al desenvolupament dels pròxims esdeveniments polítics, sobretot si el senyor Portela obté que s'aprovi una llei electoral que ell considera útil.

La presentació del projecte sembla que no haurà de constituir un obstacle per al desenvolupament dels pròxims esdeveniments polítics, sobretot si el senyor Portela obté que s'aprovi una llei electoral que ell considera útil.

La presentació del projecte sembla que no haurà de constituir un obstacle per al desenvolupament dels pròxims esdeveniments polítics, sobretot si el senyor Portela obté que s'aprovi una llei electoral que ell considera útil.

La presentació del projecte sembla que no haurà de constituir un obstacle per al desenvolupament dels pròxims esdeveniments polítics, sobretot si el senyor Portela obté que s'aprovi una llei electoral que ell considera útil.

La presentació del projecte sembla que no haurà de constituir un obstacle per al desenvolupament dels pròxims esdeveniments polítics, sobretot si el senyor Portela obté que s'aprovi una llei electoral que ell considera útil.

La presentació del projecte sembla que no haurà de constituir un obstacle per al desenvolupament dels pròxims esdeveniments polítics, sobretot si el senyor Portela obté que s'aprovi una llei electoral que ell considera útil.

La presentació del projecte sembla que no haurà de constituir un obstacle per al desenvolupament dels pròxims esdeveniments polítics, sobretot si el senyor Portela obté que s'aprovi una llei electoral que ell considera útil.

Margarida Xirgu respon a la campanya que determinats sectors han emprès contra d'ella

Madrid, 22. — Un periòdic d'aquest matí publica un interviu amb Margarida Xirgu, i li pregunta:

— És veritat que hi ha contra vos desigs de fer-vos el buit?

— L'actriu contesta tot seguit:

— Però de veritat creieu vos, també, en l'existència d'aquest desig col·lectiu d'ofegar en indiferència la meua tasca d'artista?

— Margarida, jo no crec en res ni deixo de créure. La gent assegura, afirma, però el seu temps en xerrameques i malvolències; aquestes coses creixen com l'escuma, es concreten i prenen cada vegada major voluntat, i quan hom vol recordar es troba amb la llegenda feta i la realitat nodrida o no d'infinidus, que se'ns imposa. Això és tot.

— Teniu raó. Doncs bé: davant aquests rumors jo he de declarar que no he percebent cap fet que em demostrés la realitat inequívoca d'aquests atacs en contra meu en determinats sectors de la política. No puc negar que la meua personalitat com a simple ciutadana — i per extensió com a artista — els és més grata a uns elements que a altres. Per què? Senzillament, per aquests tres fets: perquè tinc al meu costat, com a director artístic, el senyor Ciprià Rivas Cherif, cunyat del senyor Azana; perquè vaig estrenar "La corvina", obra original del senyor Azana, i perquè, al cap de pocs mesos de la instauració de la República, vaig representar el drama "Fermín Galán", de Rafael Albari.

Treieu aquestes tres coses a la meua vida artística, i gran part de la rancúnia amb què em distingeixen certs cavallers desapareixeria com per encant.

Es clar que, així com don Joan portava l'escandol amb ell, jo, pel que veu, estic condemnada a sofrir un lluit seguit de malvoltes que em segueixen les passes des de molt abans d'advenir la República. Mireu: l'any 26 o 27 vam estrenar a Fontalba una obra bellíssima de Eduardo Marquina que es titulava "La ermita, la fuente y el río". L'estrena d'aquella obra constituïa una nit triomfal per al poeta, i no m'importa dir que per a mi també, puix que vaig servir amb tota la devoció del meu esperit la gran imaginació de l'artista, i per servir-la em vaig inundar dels seus fulgors. Al dia següent es publicava en moltsimilars periòdics de provincies un extens despatx dient que l'obra no era sinó passadissa i que jo havia estat xiulada en moltes escenes i al final dels tres actes.

Llavors no hi havia política, ni Azana, ni era amb mi Rivas Cherif, ni tenien per què odiar-me dretes ni esquerres. Tampoc no hi havia res d'això que l'estrena de "El hijo del diablo", de Joaquín Montaner. I ja recordareu la maror que armà Valle-Inclán quan la meua oraciovana al final de l'obra, "Raó d'aquells crits i intemperances de don Ramon? Que m'havia ofert dues comèdies seguides, amb la desgràcia, per a ell i per a mi, que no me n'agradés cap de les dues.

Com aquests fets us en podria esmentar molts, que provarien el que us deia abans: que hi ha esperits d'una perseverança exemplar que voldrien veure'm en cèndres, jo no sé per quins propis o aliens propòsits.

Com aquests fets us en podria esmentar molts, que provarien el que us deia abans: que hi ha esperits d'una perseverança exemplar que voldrien veure'm en cèndres, jo no sé per quins propis o aliens propòsits.

Com aquests fets us en podria esmentar molts, que provarien el que us deia abans: que hi ha esperits d'una perseverança exemplar que voldrien veure'm en cèndres, jo no sé per quins propis o aliens propòsits.

Com aquests fets us en podria esmentar molts, que provarien el que us deia abans: que hi ha esperits d'una perseverança exemplar que voldrien veure'm en cèndres, jo no sé per quins propis o aliens propòsits.

Com aquests fets us en podria esmentar molts, que provarien el que us deia abans: que hi ha esperits d'una perseverança exemplar que voldrien veure'm en cèndres, jo no sé per quins propis o aliens propòsits.

Com aquests fets us en podria esmentar molts, que provarien el que us deia abans: que hi ha esperits d'una perseverança exemplar que voldrien veure'm en cèndres, jo no sé per quins propis o aliens propòsits.

Com aquests fets us en podria esmentar molts, que provarien el que us deia abans: que hi ha esperits d'una perseverança exemplar que voldrien veure'm en cèndres, jo no sé per quins propis o aliens propòsits.

Com aquests fets us en podria esmentar molts, que provarien el que us deia abans: que hi ha esperits d'una perseverança exemplar que voldrien veure'm en cèndres, jo no sé per quins propis o aliens propòsits.

Com aquests fets us en podria esmentar molts, que provarien el que us deia abans: que hi ha esperits d'una perseverança exemplar que voldrien veure'm en cèndres, jo no sé per quins propis o aliens propòsits.

Com aquests fets us en podria esmentar molts, que provarien el que us deia abans: que hi ha esperits d'una perseverança exemplar que voldrien veure'm en cèndres, jo no sé per quins propis o aliens propòsits.

Com aquests fets us en podria esmentar molts, que provarien el que us deia abans: que hi ha esperits d'una perseverança exemplar que voldrien veure'm en cèndres, jo no sé per quins propis o aliens propòsits.

Com aquests fets us en podria esmentar molts, que provarien el que us deia abans: que hi ha esperits d'una perseverança exemplar que voldrien veure'm en cèndres, jo no sé per quins propis o aliens propòsits.

Com aquests fets us en podria esmentar molts, que provarien el que us deia abans: que hi ha esperits d'una perseverança exemplar que voldrien veure'm en cèndres, jo no sé per quins propis o aliens propòsits.

Com aquests fets us en podria esmentar molts, que provarien el que us deia abans: que hi ha esperits d'una perseverança exemplar que voldrien veure'm en cèndres, jo no sé per quins propis o aliens propòsits.

Com aquests fets us en podria esmentar molts, que provarien el que us deia abans: que hi ha esperits d'una perseverança exemplar que voldrien veure'm en cèndres, jo no sé per quins propis o aliens propòsits.

Com aquests fets us en podria esmentar molts, que provarien el que us deia abans: que hi ha esperits d'una perseverança exemplar que voldrien veure'm en cèndres, jo no sé per quins propis o aliens propòsits.

Com aquests fets us en podria esmentar molts, que provarien el que us deia abans: que hi ha esperits d'una perseverança exemplar que voldrien veure'm en cèndres, jo no sé per quins propis o aliens propòsits.

Com aquests fets us en podria esmentar molts, que provarien el que us deia abans: que hi ha esperits d'una perseverança exemplar que voldrien veure'm en cèndres, jo no sé per quins propis o aliens propòsits.

L'elecció de càrrecs a les seccions de l'Ateneu de Madrid

Madrid, 22. — Amb assistència de nombrosíssims ateneïstes ha tingut lloc una Junta general extraordinària per a l'elecció de càrrecs de les diverses seccions.

Han resultat elegits els senyors següents:

Secció de Ciències morals i polítiques. — President: Manuel Azana; vice-president: Nicolau Pérez Serrano; secretaris: Josep Prat i García, Josep García García, Antoni Ramos Herrero i Miquel Nistal Martínez.

Secció de Ciències històriques. — President, Claudi Sánchez Albornoz; vice-president: Galo Sánchez Sánchez; secretaris: Joan Vicenc La Llave, Rafael Lláinez Alcalá, Rafael Cárter i Elisa García Arzú.

Secció de pedagogia. — President: Francesc Barnés Salinas; vice-president: Josep Ballester González; secretaris: Isabel Oyarzábal, Juli Hernández Ibáñez, Marià Sáez Morilla i César Lombarda.

Secció de Ciències econòmiques. — President: Oriol Fernández Baños; vice-president: Pasqual Carrión; secretaris: Josep de Benito, Antoni Lasheras Sanz, Francesc Galán i Juli Alienes.

Secció de literatura. — President: Ramon del Valle Inclán; vice-president: Ciprià Rivas Cherif; secretaris: Alexandre R. Casona, Antoni Espina, Guillem de la Torre i Maria Pilar Martínez Sanz.

Secció de música. — President: Oscar Esplá; vice-president: Adolf Salazar; secretaris: Gustau Pittaluga, Ricard Fuente, Just Torral i Consol Verdes-Montenegro.

Secció de filosofia. — President: Francesc Romero Otazo; vice-president: Agustí Mateos; secretaris: Joaquín Alvarez Pastor, Salvador de Lisarrague, Manuel G. Sesma i Guillem Díaz Doín.

Secció de Ciències exactes, físiques i naturals. — President: Josep Giral Pereira; vice-president: Josep Barina; secretaris: Josep Royo Gómez, Joaquín Gómez de Llerena, Josep S. Gallego Díaz i Faustí L. Cuadrado.

Secció de medicina. — President: senyor Sacristan; vice-president: Lluís Calandré; secretaris: Miquel Díaz Tenfere, Guillem Muñoz, Joan Ors i Juli Recatero.

Secció Ibero-Americana. — President: Francesc Vighi; vice-president: Laudeli Moreno; secretaris: Rodolf aron Castro, Jaume Masferrer, Angels Tormo i Andreu Acero.

Secció d'Arts plàstiques. — President: Secundí de Zuazo; vice-president: Joan Allendesalazar; secretaris: Jacint Alcántara, Rafael Latorra, Joaquín Buendía i Juli García Conday.

Secció d'Arts plàstiques. — President: Secundí de Zuazo; vice-president: Joan Allendesalazar; secretaris: Jacint Alcántara, Rafael Latorra, Joaquín Buendía i Juli García Conday.

Secció d'Arts plàstiques. — President: Secundí de Zuazo; vice-president: Joan Allendesalazar; secretaris: Jacint Alcántara, Rafael Latorra, Joaquín Buendía i Juli García Conday.

Secció d'Arts plàstiques. — President: Secundí de Zuazo; vice-president: Joan Allendesalazar; secretaris: Jacint Alcántara, Rafael Latorra, Joaquín Buendía i Juli García Conday.

Secció d'Arts plàstiques. — President: Secundí de Zuazo; vice-president: Joan Allendesalazar; secretaris: Jacint Alcántara, Rafael Latorra, Joaquín Buendía i Juli García Conday.

Secció d'Arts plàstiques. — President: Secundí de Zuazo; vice-president: Joan Allendesalazar; secretaris: Jacint Alcántara, Rafael Latorra, Joaquín Buendía i Juli García Conday.

Secció d'Arts plàstiques. — President: Secundí de Zuazo; vice-president: Joan Allendesalazar; secretaris: Jacint Alcántara, Rafael Latorra, Joaquín Buendía i Juli García Conday.

Secció d'Arts plàstiques. — President: Secundí de Zuazo; vice-president: Joan Allendesalazar; secretaris: Jacint Alcántara, Rafael Latorra, Joaquín Buendía i Juli García Conday.

Secció d'Arts plàstiques. — President: Secundí de Zuazo; vice-president: Joan Allendesalazar; secretaris: Jacint Alcántara, Rafael Latorra, Joaquín Buendía i Juli García Conday.

Secció d'Arts plàstiques. — President: Secundí de Zuazo; vice-president: Joan Allendesalazar; secretaris: Jacint Alcántara, Rafael Latorra, Joaquín Buendía i Juli García Conday.

Secció d'Arts plàstiques. — President: Secundí de Zuazo; vice-president: Joan Allendesalazar; secretaris: Jacint Alcántara, Rafael Latorra, Joaquín Buendía i Juli García Conday.

Secció d'Arts plàstiques. — President: Secundí de Zuazo; vice-president: Joan Allendesalazar; secretaris: Jacint Alcántara, Rafael Latorra, Joaquín Buendía i Juli García Conday.

Secció d'Arts plàstiques. — President: Secundí de Zuazo; vice-president: Joan Allendesalazar; secretaris: Jacint Alcántara, Rafael Latorra, Joaquín Buendía i Juli García Conday.

Secció d'Arts plàstiques. — President: Secundí de Zuazo; vice-president: Joan Allendesalazar; secretaris: Jacint Alcántara, Rafael Latorra, Joaquín Buendía i Juli García Conday.

Secció d'Arts plàstiques. — President: Secundí de Zuazo; vice-president: Joan Allendesalazar; secretaris: Jacint Alcántara, Rafael Latorra, Joaquín Buendía i Juli García Conday.

El senyor Salmón troba que ja assisteixen prou diputats al Parlament

Madrid, 22. — El ministre de Treball, parlant de l'escassetat de diputats que concorren a les sessions del Congrés, ha dit:

Per bé que alguna sessió s'ha obert amb la presència de pocs diputats, no s'ha d'oblidar que molts eren en comissions estudiant projectes. Al meu judici el sistema parlamentari actual pateix de bastants defectes que obliguen a modificar-lo. En el nou Reglament de la Cambra i en el seu article 47, es diu que els diputats que reiteradament deixessin d'assistir a les sessions, sense haver obtingut llicència de la Mesa, podrien ésser privats de la seva assignació per un o més mesos, a proposta de la Presidència i per acord de la Cambra pres en sessió secreta; però per covardia o pel que sigui, aquest precepte no s'ha complert.

Jo sé partidari que els diputats tinguin una assignació fixa, puix que, del contrari, no podrien acceptar l'alta més que els ries, i els que manquen de béns estarien impossibilitats de tenir accés a la Cambra legislativa. Aducc posem alguns molts, grans qualitat per a realitzar una labor estimable. L'augmentar les dietes als diputats ja se jo que és impopular, però es podria crear el pagament dels seus emoluments per les seves assignacions a les reunions de comissions. Hi ha qui començà bé el seu neuró des del primer dia, i pel contrari, són molts els que passada la novetat d'asseure's als bancs vermells i passejar-se pel saló de conferències abandonen el compliment de les seves obligacions. Es clar que hi ha temes de discussió àrida que a pox interessa, però, per la meua banda, estic satisfet del nombre d'assistents a les sessions en què s'ha discutit el projecte contra l'atur.

Per últim el senyor Salmón ha dit que seria convenient disminuir el nombre de diputats. Almenys, farien més labor útil.

Per últim el senyor Salmón ha dit que seria convenient disminuir el nombre de diputats. Almenys, farien més labor útil.

Per últim el senyor Salmón ha dit que seria convenient disminuir el nombre de diputats. Almenys, farien més labor útil.

Per últim el senyor Salmón ha dit que seria convenient disminuir el nombre de diputats. Almenys, farien més labor útil.

Per últim el senyor Salmón ha dit que seria convenient disminuir el nombre de diputats. Almenys, farien més labor útil.

Per últim el senyor Salmón ha dit que seria convenient disminuir el nombre de diputats. Almenys, farien més labor útil.

Per últim el senyor Salmón ha dit que seria convenient disminuir el nombre de diputats. Almenys, farien més labor útil.

Per últim el senyor Salmón ha dit que seria convenient disminuir el nombre de diputats. Almenys, farien més labor útil.

Per últim el senyor Salmón ha dit que seria convenient disminuir el nombre de diputats. Almenys, farien més labor útil.

Per últim el senyor Salmón ha dit que seria convenient disminuir el nombre de diputats. Almenys, farien més labor útil.

Per últim el senyor Salmón ha dit que seria convenient disminuir el nombre de diputats. Almenys, farien més labor útil.

Per últim el senyor Salmón ha dit que seria convenient disminuir el nombre de diputats. Almenys, farien més labor útil.

Per últim el senyor Salmón ha dit que seria convenient disminuir el nombre de diputats. Almenys, farien més labor útil.

Per últim el senyor Salmón ha dit que seria convenient disminuir el nombre de diputats. Almenys, farien més labor útil.

Per últim el senyor Salmón ha dit que seria convenient disminuir el nombre de diputats. Almenys, farien més labor útil.

Per últim el senyor Salmón ha dit que seria convenient disminuir el nombre de diputats. Almenys, farien més labor útil.

Per últim el senyor Salmón ha dit que seria convenient disminuir el nombre de diputats. Almenys, farien més labor útil.

Per últim el senyor Salmón ha dit que seria convenient disminuir el nombre de diputats. Almenys, farien més labor útil.

Per últim el senyor Salmón ha dit que seria convenient disminuir el nombre de diputats. Almenys, farien més labor útil.

camp de les dretes, on no el reté la doctrina, car sovint la contradicció, ni l'efecte als correlacionaris, amb els quals tingué les més grans topades en la seva labor ministerial, ni la gratitud al cap que no volgué mantenir-lo a l'caartera; s'anomena detestista perquè així és com coneixem algunes ressonàncies per a les pèrdues de declaracions amb què barrejament imaginava edificar-se una plataforma. El seu lloc és a les esquerres; allí, sense estranyesa de ningú, pot seguir denigrant i amenaçant les classes conservadores, encoratjant els odís de la pleb, predicant el despallament de la burgesia i l'anivellament social; i quan ho faci veurà com se li queden indites les vociferacions i ni tan sols les escolten els que ara les aplaudeixen i les exploten.

"El Liberal". "Los vocales de Garantías". "La renovación del Tribunal de Garantías no puede hacerse porque no hay Ayuntamientos constitucionales. Las Comisiones gestoras no pueden suplirlos para esos efectos."

I el Gobierno ha resuelto prorrogar por tres meses la renovación del más alto Tribunal de la República. Esto induce a pensar que para noviembre ya podrá hacerse esa renovación que procedía hacer en agosto. Y esto a su vez quiere decir que antes de noviembre habrá Ayuntamientos constitucionales formados. Y así, de deducción en deducción, llegamos a concluir que habrá elecciones municipales tal vez en septiembre.

Per a això cal que es restableixi la normalitat constitucional com més aviat millor. Les eleccions, el mateix si són administratives per a constituir Ajuntaments, com si són legislatives per a reunir Corts, reclamen les llibertats públiques, els drets individuals, aixecar la censura, no restringir amb cap pretext la propaganda. Vaja, doncs, camí de la normalitat!

Els partits republicans han d'estar preparats. Seria lamentable que es veiessin sorpresos per una convocatòria a eleccions municipals sense tenir res organitzat. Algunes coses hi ha propícia i disposada. Són aquests comitès les actes dels quals ha publicat "El Liberal", els Ajuntaments suspesos governamentalment.

En molts casos, probablement en tots, amb aquests comitès es poden formar les millors candidatures. Però això no és per a veure-ho des de la redacció d'un periòdic. I molt menys per a dir-ho.

El millor ser restablir els Ajuntaments suspesos, que són precisament els del 12 d'abril; els que proclamaren la República el 14 del dit mes; els que tenen més dret que les Comissions gestores a elegir vocals per al Tribunal de Garanties.

Es dirà que el 14 d'abril de 1935 canvià el mandat que reberen el 1931, però això és un sofisma, sembla un argument, però no ho és, perquè foren suspesos molt temps abans de complir la seva vida legal.

El procedent seria reposar els Ajuntaments que no hagin estat suspesos per providència judicial, i fer per l'agost l'elecció de vocals per al Tribunal de Garanties, perquè un Tribunal com aquest no pot funcionar amb pròrroga de poders. Els seus diàmbols del poble, i solament el poble mateix pot porrogar-los.

"La Libertad", sota el títol "El Gobierno sin mayoría consciente", diu:

"La detallada exposición de los asuntos que el actual Gobierno de derecha se obstina, de espaldas a la realidad nacional, en sacar adelante, sugiere la necesidad imperiosa de que el Parlamento actúe con arreglo a las prácticas ineludibles de su misión constructiva. El Presupuesto, la ley de Prensa, Ferrocarriles y algunos otros, son asuntos que deben examinarse y discutirse en presencia de las verdaderas Cortes. Es necesaria la demostración de que el Gobierno posee una mayoría, aunque ésta esté obstinada en un esfuerzo de regresión. De otro modo, se afirmará más la creencia popular: el Gobierno y las Cortes atraviesan una situación insostenible.

Ficticia y sin base es la pretensión de que el actual Parlamento sostiene

UN CRIM QUE VA COMMOURER EL MON La veritat sobre l'afusellament de Miss Edith Cavell

XXV

El cel esdevé amenaçador

A partir del mes de juny d'aquest any, amb motiu d'haver estat la policia secreta de Brussel·les reforçada d'un gran nombre d'agents provocadors arribats de Berlín, esdevingué per a Miss Cavell més i més difícil dissimular els seus protegitos. La infermera era vigilada continuament. Alguns brussel·leses afiliats a l'organització i que fins aleshores havien pogut amagar soldats a casa d'ells, no podien arriscar-s'hi més, puix que els escolts estaven a l'ordre del dia i els restaments també.

La princesa vingué a visitar la infermera i la trobà força capficada. — Hauria valgut més — digué Miss Cavell — que vós no corregéssiu el risc de venir aquí. Tinc la impressió d'un perill imminent. Veieu aquells homes que són allí, al carrer? Des de fa vuit dies no paren de vigilar l'hospital. Quan jo surto sóc seguida pas per pas.

— Jo sóc així mateix vigilada constantment — respongué la princesa. — Les coses es van posant pitjor cada dia, a Bèlgica. Els alemanys, en el que va de mes solament, han fet quatre escorcolls al meu castell. No és sinó una qüestió de temps perquè tot estigui descobert.

Miss Cavell no amagà pas que la policia havia vingut també a la clínica. Tortosament aquell dia no hi havia cap soldat i la directora tingué cura de destruir tots els papers comprometedors.

Actualment els evadits són menys nombrosos — repregué la cortijosa anglesa. — En tingué encara pels voltants de Bèlgica.

— Si — replicà la princesa, sense pensar-se que els mots que ella pronunciava havien d'ésser de fatals conseqüències. — Mlle. Thuliez acaba de descobrir-ne encara un cert nombre.

Miss Cavell sospirà amb sospir profund, com si fos un presentiment. I digué:

— En aquest cas nosaltres no hem de fer altra cosa que complir amb el nostre deure.

La princesa i la infermera, quan elles se separaren aquell dia, havia d'ésser ja per a no veure's fins al cap

de quatre mesos més tard davant els jutges de la cort marcial.

Les activitats de l'organització havien esdevingut — per dir-ho així — impossibles. Altres guies havien estat agafats i aïllats sobre el terreny. El franquisme de la frontera holandesa oferia cada dia dificultats més insuperables. Poc temps després del seu retorn d'Holanda, el príncep de Croy havia fet coneixença amb un arquitecte de Brussel·les, Philippe Bauco.

Des del principi de les hostilitats, Bauco s'havia dedicat amb cos i ànima a la causa dels aliats. Havia jugat un important paper en la creació de "La Libre Belgique", aquell coratjós petit full que reeixí a sortir i a sostenir el coratge dels belgues oprimits durant tota la durada de la guerra, aduït força temps després de l'execució de Bauco al terreny del tir nacional.

El príncep explicà a l'arquitecte la dificultat que des d'aleshores experimentava per a trobar guies. A desgrat de llur coratge el perill esdevenia massa gran. I Bauco s'ofertí de seguida.

Una vegada havia ja conduït mitja dotzena d'homes a la frontera i estava disposat a arribar la seva vida. No tingué ocasió de fer-ho, puix que tal com hem explicat precedentment l'arquitecte caigué en un parany que els alemanys li havien preparat mitjançant el traïdor Quien, el lloc-tinent Bergan veié recompensada la seva paciència i des d'aleshores es trobà en possessió de totes les informacions necessàries. Decidí, doncs, donar el gran cop.

El dia primer d'agost, a mitja nit, Bauco fou arrestat al seu domicili del carrer Scherbeck. Mlle. Thuliez també s'hi trobava; feia una hora que havia arribat de Mons. Fou arrestada i els dos presoners conduïts al carrer de Berlaumont, on Bergan els esperava.

Després d'un breu i brutal interrogatori, Mlle. Thuliez i Bauco foren enviats a la presó de Saint-Gilles i posats en comunicació.

Els propers capítols són:
A la recerca del príncep de Croy.
Parany.

"El Debate": "La necesidad de la ley electoral".

"Vemos con pesadumbre que los partidos de la Cámara, excepto la C. E. D. A., tienden a mantener un sistema electoral vigente sin otras modificaciones que aminoren la desproporción verdadera; inician que existe ahora. Retoque inútil, porque estas modificaciones podrán atenuar entre los dos partidos más fuertes de una circunscripción o del país entero, pero nunca evitarán la injusticia que se comete con otros partidos pequeños y grandes, los cuales no entrarán en la ley otro recurso para estar representados en la Cámara sino la coalición con los dos mayores.

Amb això desapareix el primer i, en realitat, únic objectiu de la llei actual, puix que, acabada la lluita, els partits recobren la seva independència i la Cort oferiran l'aspecte de mosaic que tant horroritzava els defensors de la llei. I és inevitable que així succeeixi, perquè quan un miler de vots pot ocasionar la pèrdua de mitja dotzena de diputats, les persones o els grups que disposen d'una força petita en una circumscripció determinada estan en condicions d'executar un veritable atacament i aconseguir, pels defectes de la llei, una representació totalment desproporcionada a la força real de què disposen al país. S'oblida amb força freqüència que un sistema electoral, a poc que mereixi aquest nom, ha de reflectir d'alguna manera l'opinió pública, i tant més gran serà la satisfacció interna dels electors i l'autoritat del Parlament elegit, com més fidel sigui la

LLEIDA

Topada violenta de camions: Robatori a Bellpuig: Diversos

Lleida, 22. — Prop de Vilagrá, a la carretera que va de Madrid a La Jonquera, toparen els camions de la matrícula de Barcelona 8094 i el de la de Lleida 3332. Els vehicles quedaren destruïts i els conductors Joan Torrelles i Josep Seuma, resultaren també lesionats d'importància.

— A Josep Fuster, que viu al carrer d'Atràbal, del poble de Bellpuig, mentre dormia li sotragueren de la butxaca dos bitllets del Banc de cent pessetes cadascun. El perjudicat tenia el costum de deixar la porta de casa seva oberta.

— A Mollerusa ha mort el guardià Antoni Escaló Sardà, a conseqüència de les ferides que va produir a l'estació del ferrocarril de Mollerusa a Balaguer, en ésser agafat entre els topants d'un vagó i el paratopades d'una via morta.

— Ha estat trobada ofegada al riu Cardós terme de Cabestany, una dona anomenada Joana Mixet Guasch, de 65 anys.

TARRAGONA

Consell de guerra: El repartiment de cent mil pessetes: Conflicte ajornat per la Generalitat: Han començat les festes: Diversos

Tarragona, 22. — S'ha celebrat Consell de guerra contra francès Castellet Verdè i altres, acusats del suposat delictes d'auxili a la rebel·lió.

El fiscal ha sol·licitat per als processats la pena de tres anys de presó; els defensors han sol·licitat l'absolució. — Amb l'assistència del comissari de la Generalitat, s'ha reunit la ponència designada per al repartiment de les cent mil pessetes destinades per la Generalitat a la província de Tarragona.

De la reunió n'ha sortit l'acord que el comissari, senyor Vila, redactés un projecte que serà sotmès a l'aprovació dels consellers de Treball i Obres Públiques.

— El greu conflicte que amenaçava crear-se amb el nou contracte de l'"Institut Pere Mata", on hi han reclous set-cents bojos, les despeses dels quals van a càrrec de la Generalitat, ha quedat de moment resolt, i s'ha prorrogat el contracte actual per un termini de tres mesos.

S'accepta una proposta del Consell de l'Institut, que serà tinguda en compte en el pròxim pressupost.

— Els actes del programa de festes assemblejats per al dia d'avui, s'han descabellat amb tota normalitat, a excepció del que fa referència al lliurament de les falles, el muntatge de les quals ha experimentat un sensible retard: de totes maneres, aquesta nit quedaran totes enllestides. Les bandes de música han fet els acostums cercaviles i han visitat oficialment la Comissió Gestora, on el primer gestor els ha donat la benvinguda. Després s'ha disparat una traca. A dos quarts d'onze de la nit acaba d'ésser lliurada la falla de la Rambla del 14 d'Abri.

Aquesta nit, a dos quarts d'onze, al passeig de Pi i Margall tindrà lloc l'anunciada "vermeuse".

Hom nota una gran gentada a tot arreu i els actes esportius de demà al matí són rats amb expectació.

— El comissari interí ha imposat 200 pessetes de multa als gestors de Passanant, per haver-se negat a prendre possessió dels carrers per als quals va nomenar-los.

imatge de la nació. Sota aquest aspecte, cap sistema com la representació proporcional. I no volem invocar els arguments de justícia, en realitat tan evidents, que resulta ocios fer-ne com més que l'esment, perquè nosaltres, col·locats en el mateix terreny de la convivència política espanyola que els adversaris de la representació proporcional, trobem tota mena d'arguments per a defensar el dit sistema d'elecció.

d'igualar els procediments dels nostres duaners.

Aquí els encarregats de les inspeccions són més originals en els seus vestits nacionals, però aquest vestit de teles blanques no és cap uniforme, res no hi pot fer endevinar la funció oficial.

Un bromista podria divertir-se a plaer martiritzant l'infortunat turista en els seus més íntims bagatges sense que el desventurat pogués trobar la manera de comprovar la qualitat del seu inquisidor.

A casa nostra, en tals condicions, aquesta mena de bromes no deixaria de produir-se. Aquí no hi ha res d'això. Cap abissini no podria concebre la possibilitat de tal mistificació. Es per això que encara no ha estat necessària l'existència d'un uniforme que identifiqüi el duaner.

Si els turistes són indulgents per al funcionari abissini, ho són molt menys pel règim, que han de patir a l'hotel de primer ordre on han hagut de sopar i passar la nit. Les seves queixes alimenten els primers instants de conversa en començar aquesta segona etapa del viatge.

El país, mentrestant, ha canviat d'aspecte i val la pena de donar-hi una mirada.

Es la maledesa espínosa, la veritable maledesa de l'est africà, amb les mimoses, de para-sol, els torrenets encanitzats, esgarrapats en l'argita per l'arrosol de les tempestes, els grans rius de sorra, els camps de àixer socotrí i de ciàties de fulls acedades.

La via costejà un gran massís muntanyós, el Txerxer, tot blau en l'aire matinal.

Abans, allà hi havia boques profundes. Me'n recordo: amb recança tot mirant relallades damunt del cel les siluetes d'uns quants arbres, grans cedres, dissenyats per les carènes nues. Aquesta gentia establiments i el foc, em recol-

LLEIDA

Topada violenta de camions: Robatori a Bellpuig: Diversos

Lleida, 22. — Prop de Vilagrá, a la carretera que va de Madrid a La Jonquera, toparen els camions de la matrícula de Barcelona 8094 i el de la de Lleida 3332. Els vehicles quedaren destruïts i els conductors Joan Torrelles i Josep Seuma, resultaren també lesionats d'importància.

— A Josep Fuster, que viu al carrer d'Atràbal, del poble de Bellpuig, mentre dormia li sotragueren de la butxaca dos bitllets del Banc de cent pessetes cadascun. El perjudicat tenia el costum de deixar la porta de casa seva oberta.

— A Mollerusa ha mort el guardià Antoni Escaló Sardà, a conseqüència de les ferides que va produir a l'estació del ferrocarril de Mollerusa a Balaguer, en ésser agafat entre els topants d'un vagó i el paratopades d'una via morta.

— Ha estat trobada ofegada al riu Cardós terme de Cabestany, una dona anomenada Joana Mixet Guasch, de 65 anys.

TARRAGONA

Consell de guerra: El repartiment de cent mil pessetes: Conflicte ajornat per la Generalitat: Han començat les festes: Diversos

Tarragona, 22. — S'ha celebrat Consell de guerra contra francès Castellet Verdè i altres, acusats del suposat delictes d'auxili a la rebel·lió.

El fiscal ha sol·licitat per als processats la pena de tres anys de presó; els defensors han sol·licitat l'absolució. — Amb l'assistència del comissari de la Generalitat, s'ha reunit la ponència designada per al repartiment de les cent mil pessetes destinades per la Generalitat a la província de Tarragona.

De la reunió n'ha sortit l'acord que el comissari, senyor Vila, redactés un projecte que serà sotmès a l'aprovació dels consellers de Treball i Obres Públiques.

— El greu conflicte que amenaçava crear-se amb el nou contracte de l'"Institut Pere Mata", on hi han reclous set-cents bojos, les despeses dels quals van a càrrec de la Generalitat, ha quedat de moment resolt, i s'ha prorrogat el contracte actual per un termini de tres mesos.

S'accepta una proposta del Consell de l'Institut, que serà tinguda en compte en el pròxim pressupost.

— Els actes del programa de festes assemblejats per al dia d'avui, s'han descabellat amb tota normalitat, a excepció del que fa referència al lliurament de les falles, el muntatge de les quals ha experimentat un sensible retard: de totes maneres, aquesta nit quedaran totes enllestides. Les bandes de música han fet els acostums cercaviles i han visitat oficialment la Comissió Gestora, on el primer gestor els ha donat la benvinguda. Després s'ha disparat una traca. A dos quarts d'onze de la nit acaba d'ésser lliurada la falla de la Rambla del 14 d'Abri.

Aquesta nit, a dos quarts d'onze, al passeig de Pi i Margall tindrà lloc l'anunciada "vermeuse".

Hom nota una gran gentada a tot arreu i els actes esportius de demà al matí són rats amb expectació.

— El comissari interí ha imposat 200 pessetes de multa als gestors de Passanant, per haver-se negat a prendre possessió dels carrers per als quals va nomenar-los.

imatge de la nació. Sota aquest aspecte, cap sistema com la representació proporcional. I no volem invocar els arguments de justícia, en realitat tan evidents, que resulta ocios fer-ne com més que l'esment, perquè nosaltres, col·locats en el mateix terreny de la convivència política espanyola que els adversaris de la representació proporcional, trobem tota mena d'arguments per a defensar el dit sistema d'elecció.

d'igualar els procediments dels nostres duaners.

Aquí els encarregats de les inspeccions són més originals en els seus vestits nacionals, però aquest vestit de teles blanques no és cap uniforme, res no hi pot fer endevinar la funció oficial.

Un bromista podria divertir-se a plaer martiritzant l'infortunat turista en els seus més íntims bagatges sense que el desventurat pogués trobar la manera de comprovar la qualitat del seu inquisidor.

A casa nostra, en tals condicions, aquesta mena de bromes no deixaria de produir-se. Aquí no hi ha res d'això. Cap abissini no podria concebre la possibilitat de tal mistificació. Es per això que encara no ha estat necessària l'existència d'un uniforme que identifiqüi el duaner.

Si els turistes són indulgents per al funcionari abissini, ho són molt menys pel règim, que han de patir a l'hotel de primer ordre on han hagut de sopar i passar la nit. Les seves queixes alimenten els primers instants de conversa en començar aquesta segona etapa del viatge.

El país, mentrestant, ha canviat d'aspecte i val la pena de donar-hi una mirada.

Es la maledesa espínosa, la veritable maledesa de l'est africà, amb les mimoses, de para-sol, els torrenets encanitzats, esgarrapats en l'argita per l'arrosol de les tempestes, els grans rius de sorra, els camps de àixer socotrí i de ciàties de fulls acedades.

La via costejà un gran massís muntanyós, el Txerxer, tot blau en l'aire matinal.

Abans, allà hi havia boques profundes. Me'n recordo: amb recança tot mirant relallades damunt del cel les siluetes d'uns quants arbres, grans cedres, dissenyats per les carènes nues. Aquesta gentia establiments i el foc, em recol-

LLEIDA

Topada violenta de camions: Robatori a Bellpuig: Diversos

Lleida, 22. — Prop de Vilagrá, a la carretera que va de Madrid a La Jonquera, toparen els camions de la matrícula de Barcelona 8094 i el de la de Lleida 3332. Els vehicles quedaren destruïts i els conductors Joan Torrelles i Josep Seuma, resultaren també lesionats d'importància.

— A Josep Fuster, que viu al carrer d'Atràbal, del poble de Bellpuig, mentre dormia li sotragueren de la butxaca dos bitllets del Banc de cent pessetes cadascun. El perjudicat tenia el costum de deixar la porta de casa seva oberta.

— A Mollerusa ha mort el guardià Antoni Escaló Sardà, a conseqüència de les ferides que va produir a l'estació del ferrocarril de Mollerusa a Balaguer, en ésser agafat entre els topants d'un vagó i el paratopades d'una via morta.

— Ha estat trobada ofegada al riu Cardós terme de Cabestany, una dona anomenada Joana Mixet Guasch, de 65 anys.

TARRAGONA

Consell de guerra: El repartiment de cent mil pessetes: Conflicte ajornat per la Generalitat: Han començat les festes: Diversos

Tarragona, 22. — S'ha celebrat Consell de guerra contra francès Castellet Verdè i altres, acusats del suposat delictes d'auxili a la rebel·lió.

El fiscal ha sol·licitat per als processats la pena de tres anys de presó; els defensors han sol·licitat l'absolució. — Amb l'assistència del comissari de la Generalitat, s'ha reunit la ponència designada per al repartiment de les cent mil pessetes destinades per la Generalitat a la província de Tarragona.

De la reunió n'ha sortit l'acord que el comissari, senyor Vila, redactés un projecte que serà sotmès a l'aprovació dels consellers de Treball i Obres Públiques.

— El greu conflicte que amenaçava crear-se amb el nou contracte de l'"Institut Pere Mata", on hi han reclous set-cents bojos, les despeses dels quals van a càrrec de la Generalitat, ha quedat de moment resolt, i s'ha prorrogat el contracte actual per un termini de tres mesos.

S'accepta una proposta del Consell de l'Institut, que serà tinguda en compte en el pròxim pressupost.

— Els actes del programa de festes assemblejats per al dia d'avui, s'han descabellat amb tota normalitat, a excepció del que fa referència al lliurament de les falles, el muntatge de les quals ha experimentat un sensible retard: de totes maneres, aquesta nit quedaran totes enllestides. Les bandes de música han fet els acostums cercaviles i han visitat oficialment la Comissió Gestora, on el primer gestor els ha donat la benvinguda. Després s'ha disparat una traca. A dos quarts d'onze de la nit acaba d'ésser lliurada la falla de la Rambla del 14 d'Abri.

Aquesta nit, a dos quarts d'onze, al passeig de Pi i Margall tindrà lloc l'anunciada "vermeuse".

Hom nota una gran gentada a tot arreu i els actes esportius de demà al matí són rats amb expectació.

— El comissari interí ha imposat 200 pessetes de multa als gestors de Passanant, per haver-se negat a prendre possessió dels carrers per als quals va nomenar-los.

imatge de la nació. Sota aquest aspecte, cap sistema com la representació proporcional. I no volem invocar els arguments de justícia, en realitat tan evidents, que resulta ocios fer-ne com més que l'esment, perquè nosaltres, col·locats en el mateix terreny de la convivència política espanyola que els adversaris de la representació proporcional, trobem tota mena d'arguments per a defensar el dit sistema d'elecció.

d'igualar els procediments dels nostres duaners.

Aquí els encarregats de les inspeccions són més originals en els seus vestits nacionals, però aquest vestit de teles blanques no és cap uniforme, res no hi pot fer endevinar la funció oficial.

Un bromista podria divertir-se a plaer martiritzant l'infortunat turista en els seus més íntims bagatges sense que el desventurat pogués trobar la manera de comprovar la qualitat del seu inquisidor.

A casa nostra, en tals condicions, aquesta mena de bromes no deixaria de produir-se. Aquí no hi ha res d'això. Cap abissini no podria concebre la possibilitat de tal mistificació. Es per això que encara no ha estat necessària l'existència d'un uniforme que identifiqüi el duaner.

Si els turistes són indulgents per al funcionari abissini, ho són molt menys pel règim, que han de patir a l'hotel de primer ordre on han hagut de sopar i passar la nit. Les seves queixes alimenten els primers instants de conversa en començar aquesta segona etapa del viatge.

El país, mentrestant, ha canviat d'aspecte i val la pena de donar-hi una mirada.

Es la maledesa espínosa, la veritable maledesa de l'est africà, amb les mimoses, de para-sol, els torrenets encanitzats, esgarrapats en l'argita per l'arrosol de les tempestes, els grans rius de sorra, els camps de àixer socotrí i de ciàties de fulls acedades.

La via costejà un gran massís muntanyós, el Txerxer, tot blau en l'aire matinal.

Abans, allà hi havia boques profundes. Me'n recordo: amb recança tot mirant relallades damunt del cel les siluetes d'uns quants arbres, grans cedres, dissenyats per les carènes nues. Aquesta gentia establiments i el foc, em recol-

LLEIDA

Topada violenta de camions: Robatori a Bellpuig: Diversos

Lleida, 22. — Prop de Vilagrá, a la carretera que va de Madrid a La Jonquera, toparen els camions de la matrícula de Barcelona 8094 i el de la de Lleida 3332. Els vehicles quedaren destruïts i els conductors Joan Torrelles i Josep Seuma, resultaren també lesionats d'importància.

— A Josep Fuster, que viu al carrer d'Atràbal, del poble de Bellpuig, mentre dormia li sotragueren de la butxaca dos bitllets del Banc de cent pessetes cadascun. El perjudicat tenia el costum de deixar la porta de casa seva oberta.

— A Mollerusa ha mort el guardià Antoni Escaló Sardà, a conseqüència de les ferides que va produir a l'estació del ferrocarril de Mollerusa a Balaguer, en ésser agafat entre els topants d'un vagó i el paratopades d'una via morta.

— Ha estat trobada ofegada al riu Cardós terme de Cabestany, una dona anomenada Joana Mixet Guasch, de 65 anys.

TARRAGONA

Consell de guerra: El repartiment de cent mil pessetes: Conflicte ajornat per la Generalitat: Han començat les festes: Diversos

Tarragona, 22. — S'ha celebrat Consell de guerra contra francès Castellet Verdè i altres, acusats del suposat delictes d'auxili a la rebel·lió.

El fiscal ha sol·licitat per als processats la pena de tres anys de presó; els defensors han sol·licitat l'absolució. — Amb l'assistència del comissari de la Generalitat, s'ha reunit la ponència designada per al repartiment de les cent mil pessetes destinades per la Generalitat a la província de Tarragona.

De la reunió n'ha sortit l'acord que el comissari, senyor Vila, redactés un projecte que serà sotmès a l'aprovació dels consellers de Treball i Obres Públiques.

— El greu conflicte que amenaçava crear-se amb el nou contracte de l'"Institut Pere Mata", on hi han reclous set-cents bojos, les despeses dels quals van a càrrec de la Generalitat, ha quedat de moment resolt, i s'ha prorrogat el contracte actual per un termini de tres mesos.

S'accepta una proposta del Consell de l'Institut, que serà tinguda en compte en

ESTRANGERS

LES CONSEQUÈNCIES DELS ACORDS NAVALS
ANGLO-ALEMANYS

CAP A LA FI DEL BLOC FORMAT A STRESA

per J. TORRES i CAPRARA

El món ja s'havia acostumat als cops de teatre berlinesos; però ningú no s'hauria esperat que a Londres en tingués lloc un altre, i més sensacional que els de marxa nacional-socialista.

Més endavant veurem quin ha estat el resultat de la visita d'Eden a París i quin podrà ésser el del seu viatge a Roma, però hi ha punts ferms, que cap força dialectica no podrà mai fer trontollar.

Els anglesos havien declarat sempre al Parlament i per mitjà de la premsa més autoritzada, que ells mantindrien els compromisos contractats amb els tractats perquè l'Europa signatària és sagrada. I, no obstant, ells mateixos, sense tenir en compte els vincles jurídics i morals, conclouen amb Alemanya una conclusió marítima militar en contrast amb el tractat de Versalles, els acords de Washington, les conclusions d'Stresa i la lletra i l'esperit de Ginebra, i això, oh, ironia!, en el precís moment que s'institueix un ministeri per la S. de les N.

Donem per una sola vegada la raó a Mussolini quan afirma que, després de la sortida del Japó de Ginebra, Anglaterra ha inferit el cop més dur a la Lliga.

El Tractat de Versalles, que és, certament, el més violat, no porta solament la signatura de la Gran Bretanya, sinó que en ja seva elaboració hi contribuïren, políticament, George i jurídicament Cecil Hurst, que avui, després de la mort d'Adams, és president del Tribunal de la Haia.

La sorpresa ha estat gran per aquesta gesta d'Anglaterra, però no per a qui, com nosaltres, i ho hem manifestat moltes vegades, en aquestes mateixes columnes — no ha tingut mai una excessiva confiança en la política del Foreign Office, que, amb les seves oscil·lacions, demostrava poca sinceritat.

Les reiterades manifestacions d'identificació amb la Lliga de Ginebra no ens han convençut mai, puix que, com tots els qui freqüentem els ambients ginebrins, sabem bé que si l'organisme internacional està en crisi des de fa algun temps, és degut en gran part a la política de la Gran Bretanya, la qual és també responsable en part de la conferència del desarmament.

Les nostres observacions, cal establir-ho, estan mancades de "parti pris". Són solament conseqüència d'un examen a fons dels esdeveniments, i inspirades a la total consagració a la causa de la pau.

Exposat això, hem de dir amb rude franquesa, que Anglaterra continua desorientant la seva tradició i ininterrompuda política, i que si el Continente vol evitar els horrors d'una nova guerra, ha d'obrar per compte propi prescindint de la col·laboració anglesa.

Sense aturar-nos a examinar els detalls tècnics de les concessions fetes pels anglesos a Alemanya, aturem-nos en l'aspecte polític que és el més important.

Es curiós observar que el Govern de Londres, havent consultat París i Roma, segons precedents compromisos del 3 de febrer a Londres i de l'abril a Stresa, ha conclòs l'acord el mateix dia en què hi arribaren les respostes dels dos Governos, sense fer cap cas dels arguments de doctrina i de fet continguts en les respostes basades totes en la interdependència dels armaments en la seva indivisibilitat, i en la seva seguretat col·lectiva.

El lord de l'almirallat, Egges Moncel, entre altres coses, ha declarat a la Cambra que Anglaterra no podia refusar la mà amical que allargava Hitler.

L'amistat pot ésser considerada com a tal, quan és desinteressada. En canvi, el Führer l'ha oferta "sub condicione", cosa molt diversa.

Prudentment en les seves demandes, s'ha emés una que hauria fet refusar les altres en bloc, de les colònies. Si al seu torn els britànics haguessin volgut demostrar amistat vers Hitler, en lloc d'afavorir el rearmament destinat a torbar la pau europea, haurien pogut oferir de negociar la restitució total o parcial d'aquelles colònies que pertanyien a Alemanya i que avui estan sota la bandera de S. M. Britànica.

Com es veu, no es tracta d'amistat, sinó d'un càlcul del qual es descobren les finalitats.

Cal fer notar que els acords de Londres estan basats en el reconeixement per part d'Alemanya de la supremacia d'Anglaterra a la mar, que abans de la guerra la mateixa Alemanya sempre s'havia negat a admetre.

No és, doncs, hora de parlar del triomf de la diplomàcia hitleriana, com escriuen periodistes inspirats en la Wilhelmstrasse, sinó del triomf de la tesi britànica.

En substància, considerant les ambicions de l'Alemanya d'avant guerra i de les exposades al "Mein Kampf", es tracta d'una veritable capitulació del Reich nacional-socialista, a favor d'Anglaterra.

El lord de l'almirallat, en el seu discurs ha reconegut que Alemanya

ja havia construït una flota de guerra que superava els límits de la concedida pel Tractat de Versalles.

Això aprova i atenua l'obra acomplerta pels anglesos perquè en lloc d'afavorir la legalització i el desarmament dels armaments marítims alemanys, haurien hagut d'unir-se als altres vint-i-tres estats signants del Tractat de Versalles, per a obligar Alemanya a respectar-lo, precisament tal com havia estat decidit en la penúltima sessió del Consell de la Societat de Nacions.

Però tota aquesta història de les negociacions navals de Londres, ha tingut, per part d'Alemanya, una fi subterrània que els anglesos no han comprès, o bé han afavorit.

Es tracta de trencar el bloc anglo-franco-italià format a Stresa, i en cas de no reeixir aquest cop fer un "chantage" a França perquè modifiqui o renunciï al pacte franco-soviètic, que és el fre més eficaç per al bel·licisme teutònic.

No sabem quines il·lusions s'han forjat a Londres sobre la impressió que hauria pogut produir a París i a Roma l'actitud increïble. Però el que havia d'ocórrer ha ocorregut.

Des de l'una i l'altra part dels Alps ha esclatat una viva indignació; i els governs de França i Itàlia, els interessos dels quals són molt afins, de comú acord han fet arribar a Londres la resposta a la nota sobre l'acord conclòs, llurs vives protestes per la violació dels compromisos per part d'Anglaterra i per la immoral sotragada donada al Tractat de Versalles.

Evidentment, a Londres han quedat emocionats per l'actitud enèrgica de París i Roma amenaçant reprendre l'libertat d'acció en matèria d'armaments. Per reparar d'algun manera el desgraciat pas donat, el Govern anglès ha decidit enviar a Eden les dues capitals per a donar explicacions i calmar els ànims.

La missió del ministre anglès per la C. de N. no ha estat certament fàcil a París, i com era de preveure Laval, que ha estat un dels majors constructors del bloc franco-anglo-italià — al qual els anglesos, amb els acords estipulats, amb Alemanya, han obert una bretxa —, no ha fet sinó confirmar el punt de vista exposat en la nota enviada al Foreign Office.

França no pot certament fiar-se més de la col·laboració lleial d'Anglaterra i ha de prendre les precaucions necessàries.

Cal, doncs, reconèixer que si a l'altra banda dels Pirineus els ministeris caucien sovint, les directrius de la política internacional són sempre les mateixes.

Eden és ara camí de Roma. Si reïx a calmar els ànims del Duce per la no desinteressada actitud hostil presa pels anglesos amb Itàlia per la qüestió d'Etiòpia, pel que és referenciat als acords navals amb Alemanya, creiem que Eden obtindrà la mateixa resposta que a París.

Es comprèn que tots els altres pactes en examen, com el del Locarno aeri, han estat compromesos pel canvi de política del Govern anglès i per la seva infracció de les obligacions preses a Stresa i Ginebra.

Els anglesos parlen molt de pau, però el que és cert és que amb el darrer pas donat han inclinat una mica més la balança cap a la guerra.

J. TORRES i CAPRARA

Cap a l'armistici oficial al Chaco

Buenos Aires, 22. — La convocatòria de la Conferència a canviar la treva temporal actual al Chaco en un armistici oficial és esperada d'un moment a l'altre, després de la ratificació del protocol de pau pels Congrésos del Paraguai i de Bolívia.

El general Justo, segons el protocol, convocarà la Conferència de la pau, on els representants dels països bel·ligerants es trobaran amb els mitjancers. El primer objectiu de la Conferència serà establir una treva oficial de 12 dies, i començar a discutir la desmobilització. Després es demanarà la pròrroga de la treva fins que s'hagin complert les mesures de seguretat i s'acceleraran les discussions directes entre els bel·ligerants per a la qüestió territorial, que en últim cas seria portada al Tribunal de La Haya.

La Asunción, 22. — El Govern ha publicat, com a llei, el protocol del Chaco, signat a Buenos Aires.

Als cercles d'aquesta capital s'assegura que la Delegació paraguaiana que haurà de prendre part en la Conferència de Buenos Aires serà integrada pels senyors Joan Soler i Francisc Chaves, sota la presidència del senyor Jerònim Zubizarreta.

La Pau, 22. — L'Executiu ha promulgat la llei de la República, en el protocol de Buenos Aires, vista l'aprovació unànime del Congrés.

El conflicte italo-abissini

(Ve de la primera pàgina.)

excuses en nom del Govern, per l'incident registrat darrerament en arregar un aviadador abissini la bandera que portava l'automòbil del Primer Secretari de la Legació italiana.

El ministre abissini assegurà que s'havia obert una enquesta del resultat de la qual es donarà compte al Govern italià. — Fabra.

Oficials grecs a Abissínia?

Stambul, 22. — Segons rumors que han pogut ésser confirmats, els oficials grecs refugiats a Turquia després de la revolució venizelista, tenen la intenció d'allistar-se a l'Exèrcit abissini.

Aquesta iniciativa és deguda al general Kamenos, que tan important paper jugà en la revolució macedoniana. — Fabra.

Protesta socialista

Lausana, 22. — Segons la "Gazette de Lausanne", es creu que els partits socialistes de diferents països tenen la intenció de reunir un congrés a fi de protestar contra Itàlia a propòsit de la campanya d'Etiòpia.

El mateix periòdic subratlla que en aquest cas, les autoritats federals prohibiran aquesta manifestació en el territori suís. — Fabra.

Converses comercials franco-espanyoles

París, 30. — Aquest matí han començat les converses franco-espanyoles destinades a la conclusió d'un nou acord comercial.

La conferència del B. I. I.

Ginebra, 22. — La Conferència internacional del Treball ha adoptat, quasi per unanimitat, el conjunt del projecte de Conclusions de la Comissió que entén en l'assumpte dels acomiadaments pagats.

La Concenció sobre implantació de la setmana de 40 hores ha estat igualment adoptada per setanta-nou vots contra trenta.

També per unanimitat fou adoptada la CCConvençió que tracta del dret dels obrers al percebiment de pensió.

Neo-paganisme de les joventuts hitlerianes

Berlin, 22. — La joventut hitleriana ha celebrat el solstici d'estiu, i han encès grans fogueres a les muntanyes, en indrets on la mitologia germànica situa la seu dels antics déus.

Les fogueres han estat enceses a indrets solats, coberts de sorra, als quals han donat el nom de "Thing", paraula que, segons la tradició, indica el lloc on es reuneixen els notables de les tribus germàniques.

A Verden d'Aller han pronunciat discursos Alfred Rosenberg i Himmler, comandant de les Seccions especials, i després s'ha guardat un minut de silenci, en memòria dels saxons que foren assassinats per Carlomagne.

L'hydroavió gegantí "Flying Clipper" arriba a San Francisco

San Francisco, 22. — L'hydroavió gegantí "Flying Clipper" ha arribat a la badia de San Francisco, després d'haver cobert un recorregut de dues mil mil·lí que separen aquest port d'Honolulú, en divuit hores, trenta-nou minuts.

Durant les 150 darreres milles els pilots volaren a cegues, i solament es guiaren pels estris que a aquest objecte porten a bord.

Huey Long prestaria suport a Roosevelt

Washington, 22. — El senador Huey Long, que fons ara havia estat adversari perillós de Roosevelt, ha escrit a aquest, oferint-li ple suport si accelerava el programa de redistribució de riqueses en les noves proposicions sobre taxa.

Negociacions austro-alemanyes?

Viena, 22. — Hom assegura que el comte August Coreth, membre del Consell d'Estat de Viena i personalitat influent de l'Alta Àustria, es traslladarà a Berlín, on se suposa que celebrerà converses d'ordre econòmic i potser també polític amb les personalitats del Reich.

Perspectives favorables per a un acord franco-anglès

Les entrevistes Laval-Eden

Eden surt cap a Roma :: Acabament de les converses navals anglo-alemanyes

París, 22. — Els diaris consideren que fou particularment sobre la qüestió del pacte aeri a l'oest el tractat en l'entrevista entre els senyors Laval i Eden, per bé que es mostrin reaccions a creure que aquestes converses hagin obtingut cap resultat positiu.

Tots alavet la franquesa de sir Eden, les simpaties del qual envers França són ben conegudes, però no sembla probable que França segueixi la Gran Bretanya en les negociacions que no tenen en compte la indivisibilitat dels problemes.

"Le Petit Parisien" diu que s'ha d'esperar el final per aconseguir els resultats d'aquestes converses, i anuncia que sir Eden tornarà a passar per París a la tornada de Roma. Però és segur que els negociadors se separaran profundament convençuts que aquesta mala intel·ligència passatgera no pot alterar la sòlida amistat dels dos països, tan aprofitable a l'esdevenidor com ho fou en el passat.

"Le Matin" creu també que les negociacions del Locarno aeri seran laborioses a causa de les dificultats del control aeri. No obstant, cap resultat no serà possible mentre no es tingui la impressió que el front de Stresa és més sòlid que mai.

Per la seva part, "L'Echo de Paris" opina que és impossible per a França negociar un pacte aeri si el Reich no hi entra.

L'entrevista Laval-Eden

París, 22. — Aquest matí els senyors Laval i Eden han celebrat una curta entrevista.

El senyor Laval ha declarat: — Amb el senyor Eden hem canviat totes les explicacions ùtils referents a l'acord naval entre Anglaterra i Alemanya. Hem estudiat a continuació els problemes europeus plantejats per la situació internacional, i hem examinat en referir-nos al comunicat de Londres del 3 de febrer, la col·laboració dels dos governs.

Ens ha semblat necessari trobar els mitjans pràctics per a resoldre totes les qüestions que vam discutir a Londres i que interessaven no solament als nostres dos països, sinó a altres potències europees. El senyor Eden ha donat compte al seu Govern del resultat de les nostres entrevistes. A la seva tornada de Roma tindrà una entrevista amb el senyor Eden.

Declaracions d'Eden ::

París, 22. — A la sortida de les conferències franco-britàniques, el senyor Eden s'ha traslladat a l'ambaixada britànica, on els periodistes l'han abordat. El senyor Eden s'ha limitat a llegir una declaració exactament igual a la facilitada abans pel senyor Laval.

Entre les personalitats britàniques es manifestava satisfacció pel curs de les converses, les quals es reprendran dijous, quan el senyor Eden hagi tornat de Roma, i versaran, en aquesta segona etapa, sobre els punts del comunicat franco-anglès del 3 de febrer.

Cap a Roma ::

París, 22. — El senyor Eden ha sortit d'aquesta capital a les 22 hores en direcció a Roma, i ha estat acomiadat a l'estació per diverses personalitats, entre les quals figuraven l'ambaixador d'Anglaterra i l'alt personal de la dita ambaixada.

La situació actual ::

París, 22. — Es creu que el senyor Eden, a la seva tornada de Roma, portarà al senyor Laval la resposta oficial, consagrant la identitat dels mètodes francesos i britànics en la realització de les proposicions i declaracions del tres de febrer.

Durant les entrevistes, el senyor Laval ha insistit en el manteniment de la independència entre els pactes aeri, oriental, danubiana i la solució relativa als armaments alemanys.

Les indicacions rebudes aquest matí de Londres deixen esperar que el Govern anglès pugui recollir aquesta concepció. S'exclou principalment el pacte aeri bilateral germano-britànic, i al senyor Eden cercarà amb el senyor Mussolini la solució pacífica del conflicte italo-etíopiu, del qual no s'ha tractat a París.

No s'ha parlat de la diferència italo-etíopica

París, 22. — Es confirma a darrera hora de la tarda que en les converses celebrades entre els senyors Laval i Eden no s'ha tractat de la diferència italo-etíopica.

Aquesta abstenció s'explica tant millor, quan que el Govern francès subscriu per andavant l'arranjament que pogués fer-se a Roma entre els senyors Mussolini i Eden, per a una reglamentació pacífica d'aquest conflicte.

Per altra part, sembla natural que amb motiu de les entrevistes que tindran lloc a París a la tornada d'Itàlia del senyor Eden, s'haurà de tractar, si la resposta anglesa és favorable, com s'espera, de tornar a afirmar públicament, sota una forma o altra, de la identitat d'opinions franco-britàniques, de manera que no existeixi cap equivoc sobre l'abast de la divergència que ha demanat iniciar-se respecte a l'acord naval anglo-alemany.

Perspectives favorables

París, 22. — Les converses que han celebrat els senyors Laval i Eden han permès d'establir perspectives molt favorables per a una més estreta col·laboració d'Anglaterra i França en tot el que es refereix al manteniment de la pau a Europa.

A aquest respecte es fan notar els termes de la declaració que el senyor Laval ha fet als periodistes, afirmant que entre ell i el senyor Eden s'havia arribat a una completa intel·ligència, i també el canvi que aquest matí han sofert les converses que, en general, s'atribueix a les instruccions que sir Samuel Hoare ha transmès al senyor Eden.

Per tot això, és d'esperar que quan torni el senyor Eden de Roma podrà afirmar-se novament la identificació de criteris entre França i Anglaterra, per posar en pràctica la declaració feta a Londres el 3 de febrer.

Declaracions de von Ribbentrop ::

Londres, 22. — El representant especial del senyor Hitler per a les qüestions de desarmament, von Ribbentrop ha fet a un corresponent de l'Agència

Declaracions de von Ribbentrop ::

Londres, 22. — El representant especial del senyor Hitler per a les qüestions de desarmament, von Ribbentrop, ha fet a un corresponent de l'Agència

París, 22. — A la sortida de les conferències franco-britàniques, el senyor Eden s'ha traslladat a l'ambaixada britànica, on els periodistes l'han abordat. El senyor Eden s'ha limitat a llegir una declaració exactament igual a la facilitada abans pel senyor Laval.

Entre les personalitats britàniques es manifestava satisfacció pel curs de les converses, les quals es reprendran dijous, quan el senyor Eden hagi tornat de Roma, i versaran, en aquesta segona etapa, sobre els punts del comunicat franco-anglès del 3 de febrer.

Cap a Roma ::

París, 22. — El senyor Eden ha sortit d'aquesta capital a les 22 hores en direcció a Roma, i ha estat acomiadat a l'estació per diverses personalitats, entre les quals figuraven l'ambaixador d'Anglaterra i l'alt personal de la dita ambaixada.

La situació actual ::

París, 22. — Es creu que el senyor Eden, a la seva tornada de Roma, portarà al senyor Laval la resposta oficial, consagrant la identitat dels mètodes francesos i britànics en la realització de les proposicions i declaracions del tres de febrer.

Durant les entrevistes, el senyor Laval ha insistit en el manteniment de la independència entre els pactes aeri, oriental, danubiana i la solució relativa als armaments alemanys.

Les indicacions rebudes aquest matí de Londres deixen esperar que el Govern anglès pugui recollir aquesta concepció. S'exclou principalment el pacte aeri bilateral germano-britànic, i al senyor Eden cercarà amb el senyor Mussolini la solució pacífica del conflicte italo-etíopiu, del qual no s'ha tractat a París.

EROTYL

Spéciale de l'**ASTÈNIE GÉNÉRALE (IMPOTÉNCIA)**
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la circulació prematura (pèrdues seminals), de la feblesa i molt eficaç per a combatre la neurastènia en totes les seves manifestacions.

Es el més potant estimulant del sistema neuro-espinomèdulo-genital. Sinèrgic i homeo-estimulant de les glàndules iteriacials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap òrgan, ni el funcionament dels mateixos.

No conté ni estricnina, ni fosfòra, ni cantharides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAONE E INSUBSTITUÏBLE PER A RECUPERAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. Prospeccies gratuïtes.

Laboratori Farmacològic de **W. DUTREM**
Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 18631 Preu: 21'75 ptes.

OBITUARI

Carles Mallol i Dexeus

Victima d'una cruel malaltia va finir ahir al seu domicili del carrer de la Mercè, número 4, el senyor Carles Mallol i Dexeus, pràctic major del port de Barcelona. La nova, en ésser coneguda ahir al matí a la nostra ciutat, va produir una viva emoció entre l'element marítim, en el qual el senyor Mallol gaudia de generals simpaties. Natural de Tarragona, però resident a Barcelona des de feia una trentena d'anys, els mateixos que fa que va guanyar per oposició una plaça de pràctic de número del port, Carles Mallol i Dexeus havia desplegat sempre una gran activitat dins el ram marítim. Ultra capità de la marina mercant, i pràctic del port havia estat perit arquerol, constructor naval, armador i constructor de veleria. Personalment gaudia d'un caràcter afable, i en el càrrec que últimament exercia havia estat mercedor d'unànimes mostres de consideració i simpatia per tots aquells els interessos dels quals, en el que fa referència al tràfic del port, era missió seva harmonitzar.

Home de bon consell, excel·lent espòs i pare de família, el senyor Mallol deixa entre els seus nombrosos amics i coneguts una estela de simpaties i de gratituds que no moriran. Retem a la seva atribulada família, en especial a la seva muller i als seus fills Carles, Ignasi, Josep Maria, Rafael i Joan, volguis amics nostres, el testimoni del nostre condol.

La cerimònia de la conducció del cadàver tindrà lloc aquest matí, a les onze, des del domicili, Mercè, 4, a l'església de Sant Miquel de la Mercè, i després al cementiri Nou.

Majestic Hotel

I RESTAURANT.

Oberts a 10'50 ptes. i a la carta Plats regionals. Excel·lent cuina i servei perfecte - Salons per a Banquets, Bodes i Festes Orquestra - Preus moderats

Darrera hora

DE BARCELONA

BOXA

A L'IRIS PARK

SANTANDREU GUANYA PELLICER PER PUNTS, I SIMO VENEC PER PUNTS SPEED ARENAS

Anit passada, a l'esmentada sala, tingué lloc la vetllada anunciada. Hi assistí poc públic.

Co ma combat principal s'enfrontaren Santandreu i Pellicer. La primera represa fou favorable a Pellicer, però la segona, netament de Santandreu, que contrareastà totament, i fent comptar fins a vuit el seu contrincant, d'un excel·lent croquet de dreta. Des d'aquesta represa el combat decaigué per moments, ja que no veíem res d'interessant, puix que si bé és Santandreu el que demostra superioritat, no sap emprar-se de forma decisiva. Pellicer ja no donà fe de vida, més que en algunes dretes i tota la seva tasca després del k. d. sofert es limità a cobrir-se.

En el semifons, Simó venec Speed Arenas per punts en un combat sense història, que en cap moment no tingué interès al públic. Ambdós boxadors lluitaren amb entusiasme, els dos palestrans d'una sèrie d'irregularitats que feren perdre espectacularitat a la lluita. Simó, més experimentat, sabé treure lleuger avantatge, essent mercedament declarat guanyador.

La resta de combats donaren els resultats que tot seguit s'esmenten:

El preliminar entre Arja II i Royo va ésser igualat nul. Subias venec Serrano per punts. El guanyador es mostrà en tot moment superior tècnicament i eficaçment.

Fernández guanyà Ros a la cinquena represa, per lleuger l'esponja els curadors d'aquest darrer.

Ros, no obstant haver perdut, estava fent un regular combat, portant lleuger avantatge ja en la puntuació, però un precís croquet de dreta el féu doblar fins al compte de nou.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

O.

LES CONTACTES
 L'única revista en català modern
 Nosaltres projectem tota mena
 de jardins a qualsevol localitat
 Demaneu el nostre catàleg gratuït
ESTUDI MAASZ-NARBERHAUS - ART
DEL JARDI - Ballester, 49. Tel. 77267
BARCELONA (S. G.)

LA DONA LLALLAR

"Foramen"
 L'ÚNIC TALLA D'UNA

La vida de la dona a! país dels soviets

En un important periòdic feminista francès han aparegut una sèrie d'articles documentals sobre les activitats de la dona d'avui a diversos països europeus. Els tals articles han reportat objectivament, en alguns casos per una d'elles, l'ambient femení d'Itàlia, Espanya, Alemanya i Rússia. Pel seu innegable interès reproduïm el darrer.

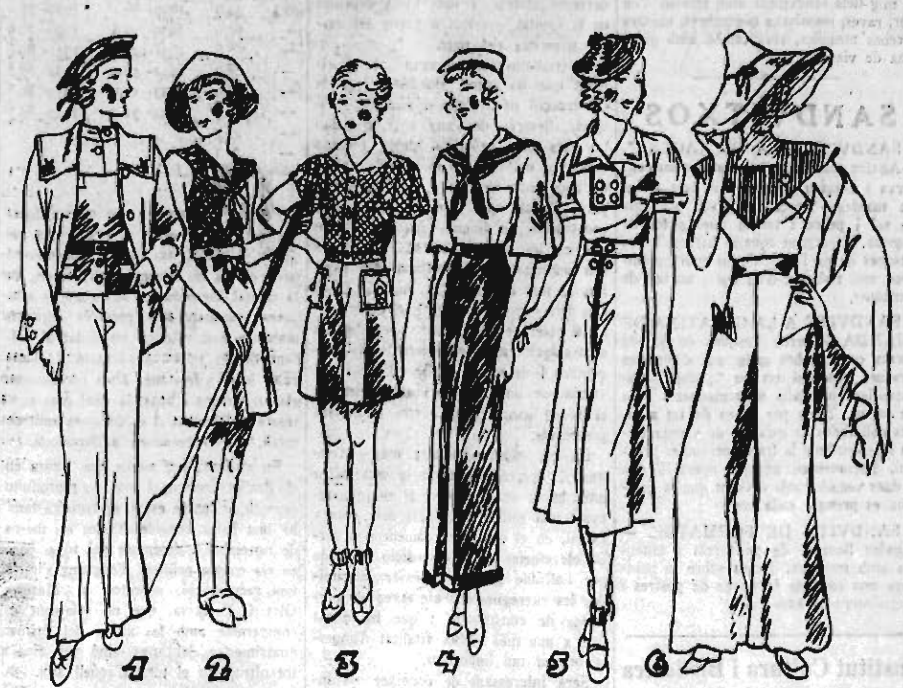
Dues dones franceses anaren ara de poc a la U. R. S. S.: Helena Gosset, enviada pel diari L'Ouvrier per a fer un reportatge especial, i Mme. Paul-Yves Nizau, qui hi ha viscut durant onze mesos la vida pròpia de les dones del país, treballant com elles, amb elles, somen- sa i beneficiada per unes mateixes lleis.

Acabades d'arribar, les hem interrogades sobre tot allò que pot interessar les dones: vida femenina, qüestions que afecten la infància, la família, l'escola, l'esport, etc.

Després de les vastes enquestes ja aparegudes sobre la complicada vida al país dels Soviets, ens limitarem a pro- var si és possible en unes poques ratlles un quadre complet del paper de la dona en aquella vida. El que anem a exposar són simples detalls i fets. Si uns i altres ens semblen bons des del nostre punt de mira femení, que ningú no ho inter- preti com una professió de fe soviètica. Ens limitarem a reportar imparcial- ment allò que ens han dit uns testimonis de vista. Més que mai, la divisa dels homes de les dones "1935" ha d'ésser *provar de comprendre*.

Després de la revolució del 1917, Le- nin pronuncià aquest simple i breu prin- cipi: "Les lleis col·loquen les dones en

VESTITS D'ESPORT I PLATJA

1. Vestit per a yacht. Sweater de color llampant i cinyel de xarol negre. Pantaló i jaqueta blanca.
2. Short de fil i cos de tricòt escocès. Cinyel de la mateixa roba.
3. Short de color i bruc de seda amb coll blanc.
4. Vestit de platja. Brusa mariner de piqué. Pantaló de seda i tricòt amb gira.
5. Vestit d'esport de tela estampada. Brusa amb màniga curta i gira de la mateixa roba. Faldilla pantaló.
6. Pijama de platja de tela estampada. El coll triangular subjectat amb botons al cos del pijama i es treu i es posa a voluntat.

Jugadors i jugadores de tennis durant una parada esportiva

estat d'inferioritat social i política, són abolides del poder dels Soviets". Amb això determina la igualtat total dels dos sexes.

La U. R. S. S. és l'únic país del món on a treball igual, el salari femení és estrictament igual al de l'home.

Totes les dones treballen. Es troben a tots els llocs, a totes les situacions, a tots els oficis. La quantitat de dones pa- letes o fusters que hom pot veure-hi és extraordinària: ens diu Helena Gosset.

La reforma de les lleis referents al matrimoni i al divorci l'obliguen a comptar només que amb ella mateixa per assegurar la seva vida. En efecte, el di- vorci és unilateral i depèn de l'estricta voluntat d'un dels cònjuges, sense que sigui necessari de provar la falta de l'altre o d'exposar un greu.

Llei cruel per a la dona, diria, car tothom sap que en tots els països del món és l'home el que es cansa i se'n va

LES NOIES D'AVUI DIA

No podem aconsellar a les noies ac- tuals de seguir, en tot, l'exemple de les seves predecessores; la vida ha canviat, els costums són diferents i els gustos sobretot s'han modificat de tal manera que les noies es creuen maritres si hom les condemnava a llargues hores d'inactivitat. Car no eren gaire més cosa que inactivitat aquelles ocupacions repetides diàriament. Les noies es posaven prop de la finestra i brodaven. O bé estudiaven el piano.

Avui dia tot això està quasi bé negli- git. Amb el pretext que les noies fan esport, ja no interessen ni per les arts ni per tot allò que podrien anomenar les útils distraccions.

L'esport és, segons el meu parer, in- dispensable a la nostra generació. La vida sedentària que portem exigeix una certa reacció per les nostres forces físiques. Les que estan en un despatx durant tot el dia no poden conservar una salut florent si no prenen l'aire, encara que només sigui fent a peu el trajecte que separa el despatx de llur casa.

Jo em pregunto si aquesta denominació "els esports" no ens enganya molt sovint respecte al sentit del nostre entrenament físic. Sortir, diem, és esport. Ballar, diem, és esport. El que oblidem és que a les sales de ball l'atmosfera car- rezada combat, pels seus efectes per- judicials sobre els bronquis, el benestar que potser nota el cos que es lliura a la dansa. Amb més motiu quan els passos actuals són lents, més llargos i no representa- ten cap exercici físic.

Quan surten de llur treball, veiem realment moltes noies calques amb sa- bates de taló pla i abillades confortable- ment i caminar amb el pas regular i una mica decidit que hom anomena la marxa esportiva? No. Les noies que consenten a fer alguns passos es dirigeixen invari- ablement vers el metro, els tramvies o els autobusos. Les seves cames són co- berteres amb mitges de seda i llurs talons Lluís XV necessiten passos mesurats.

Decididament, la nota molt esport "gai- rebé només existeix en la imaginació...

ULLS de PELL
 D'urtricia, Gallinosa, Ulla de gall
 Alivi en un minut després d'aplicar els
Parches Zino del Dr. Scholl
 Suprimeixen el freu i pressió del calçat.
 Demaneu-los: 1'50 i 3 ptes. capsa a farmàcies

SALES PEDICO del DR. SCHOLL
 Per a peus cansats, ardents i dolorits
 Contenen en forma concentrada totes les propietats de les algues dels Balears més famoses del món. Recomanades en el bany de peus i en general en casos de reu- matis, lumbago, gota, pell esquerdada, així com per a l'afectat, rentat de cap i altres usos de tocador. Superabsor- gentes - Refrescants - Purificadores - Estimulants i barbafranceses. Preu: 1'00 pes- setes capsa. Exigiu els **PARCHES ZINO** i les **SALES PEDICO** al vostre proveïdor, pui que es venen en 127 poblacions d'Espanya, Balears, Canàries i Marroc. Si no, demaneu-los a Cia. Scholl, S. A., Rambla de Catalunya, 84 i Canadà, 8. BARCELONA

ELS GUANTS NOUS

Des de fa molt temps no havíem vist en els guants un refinament semblant. No és pas que haguessin estat privades de moltes fantasies. Coneixem els guants d'organdi, de malla o de punta, però els que ens agraden molt són els d'Irland- da, no solament perquè són nous i agra- dables de portar, sinó també perquè es poden rentar perfectament i la dona més elegant no deixa de preocupar-se per l'e- conomia.

Els guants ens ofereixen models de la mateixa roba que els vestits. No són allò que se'n diu molt bonics i massa graciosos. Val més portar guants de tafetà escocès, en un vestit llis o guants llisos, en un vestit de fantasia.

Tornem a veure els guants tan apre- ciats per les nostres àvies: guants de seda. Es porten llisos, ratllats, de punt, etcètera. Però en molts casos votarem pel guant de Suècia o simplement de teixit suau, car la mà queda fina i llarga i el manopla cau d'una manera molt elegant.

En algunes reunions esportives hem vist algunes elegants portar dues o tres parelles de guants en el manopla del guant.

L'educació dels fills

Una resposta
 En iniciar aquest carnet anunciarem que respondríem a les preguntes que hom ens fes sobre punts concrets d'edu- cació. D'enguany dia hem rebut moltes preguntes, algunes de les quals hem contestat ja particularment pel ca- ràcter especial del seu contingut. N'hi ha d'altres que és convenient contestar- les públicament perquè es refereixen a qüestions ben fàcils de generalitzar i que, per tant, poden tenir un interès per a tothom. Les contestarem a mesura que el seu contingut pugui emparar-se amb la matèria de la qual estiguem tractant en cada moment, segons la lí- nia general que ens hem imposat.

Avui contestarem la pregunta de la senyora M. B. d'Igualada, que ens diu: "Tinc tres fills, p. 8 i 6 anys. Quan els fico al llit, tots tres a la mateixa habitació, prou gran i espaiosa, al mo- ment de tancar el llum comencen de fer gran gresca: salten pel llit, es tiren els coixins l'un a l'altre, i no puc aconseguir fer-los estar quietes, per més que vulgui imposar la meua autoritat. ¿Que he de fer?"

La resposta és ben senzilla. No ha de fer res. O, millor dit, no havia d'ha- ver fet res el primer dia. Quin prin- cipi li ha dictat que uns nois, en ésser al llit, han de restar quietes, adreçant els ulls de seguida? ¿Que tiren els coixins, desfan els llençols i armen una gran gresca? Bé, que ho facin. No hi ha cap llei de l'educació que ho prohibeixi. D'al- tra banda si el primer dia, davant d'una cosa tan innocent, tan desprovista de mala intenció com el fer una mica de gresca, l'hagués deiat passar per alt, al cap de cinc o deu minuts els tres nois s'haurien adormit cansats de la seva gresca. En canvi la intervenció de la seva autoritat per una cosa que no calia va exacerbar el goig per la gres- ca i va esmussar la seva autoritat que volia, com vostè mateixa diu, imposar-se.

Si cada nit deixa fer una mica de gresca als seus fills veurà com s'amen- ta l'augment del seu esperit de com- panyonia, com s'exemplen els seus pul- mons i es vigoritzen els seus múscles. Quan els hagi deixat fer una estona en tindrà prou entrant a la cambra, sense crits ni cares ferrenyes, i amb dues na- rautes dolces, però fermes aconseguirà reduir-los.

Creiem senyora: aquest consell pot- ser el trobarà una mica exagerat, però si el segueix tres nits seguides m'ho agraïrà tot seguit i encara més quan d'aquí a tres o quatre anys haurà d'en- trar a la nit a la cambra dels seus fills, per altres coses, amb una autoritat que no li és pas massa convenient despen- dre-la ara en coses insignificants, que no valen la pena.

JERONI MORAGUES

Dones catalanes: Propaguen LA PUBLICITAT

NINA

MUDANCES - AUTOS RECLAM

Viatges des de 15 pessetes diària
 Barcelona, Muntatge i desmuntatge de mobles. Gratia gestió i permís. Preus especials fora Barcelona.
FRANÇOIS LAYRET, 130 (Paral·lel) TELEFON 30002

CACTUS PLANTES GRASSES

ELS "ALOES"
 En molts jardins antics, per recom- i marges on ningú ho correia, hi solen especialment per la nostra rosta, hi solen veure unes mates grosses per l'estil de la que ens mostra l'adjunt gravat, que a l'hivern s'omplen d'uns decoratius es- pigalls de flors vermelles que duren fins ja ben entrada la primavera. D'aquestes plantes, per la seva vulgaritat, ningú gairebé no en fa cas. Popularment són anomenades atzavars, encara que res no tenen a veure-hi.

Avui, d'aquestes formoses i rústiques plantes, els botànics i horticultors en tenen ja recollides moltes espècies, i junt amb moltes hibridacions que han anat fent hom disposa d'una formosa col- lecció de fulles molt elegants de matisa- des i de variades umbelles de flors que

altres productes medicinals. Les flors d'a- questa són grogues.

El públic les confon amb les atzava- res per la seva similitud de forma, puix que també hi ha una quinzena d'atzava- res que tampoc no fan punxes; però les unes es diferencien de les altres per- que les atzavars sempre porten a dins de la seva carn la fibra de la tija. Els Aloes no fan mai punxes, encara que alguns d'ells tenen a les fulles com uns granets que ho semblen.

Per la seva rusticitat i el seu bell aspecte decoratiu, avui els Aloes són molt estimats i recerats per a la plan- tació de tota mena de rocallas i jar- dins rústics. No cal pas regar-los mai. Els per si sol tenen una carn molt su- cosa que els manté en bon estat aduec en les èpoques de fortes calors i se- quedat.

Al nord d'Itàlia i al Migdia de Fran- ça, on el conreu de les flors per impor- tar cap a Suïssa i per als altres països del nord d'Europa és un dels negocis més importants, ja fa molt de temps que les espigues de flors dels aloes amburiana i dels espinosissims són molt estimades per la seva llarga durada.

Hi ha distintes espècies que per llur natural no es fan molt altes; aquestes

Bell i gran exemplar d'una "Aloe Arborens" en flor
 (Foto Maasz-Narberhaus)

són un ric element per a plantar en mar- ges, rocallas i jardins rústics.

Ací per tot Catalunya en trobem en molta quantitat de tres menes. L'Aloe arborens, l'Aloe saponaria i l'Aloe succutrin. El primer és el que es fa més alt de tots, més ramificat i treu unes llargues espigues de flors vermelles que duren una pila de setmanes. El segon és el tan conegut vulgarment per Elezera nera, a la qual se li atribueix la pro- pietat de curar els talls i altres ferides i la qual es cria aplanada a terra, fa les fulles matisades i les seves espigues florals són en forma de panícula. I l'altre fa les fulles més llargues i adre- cades que el saponaria. D'aquest darrer se n'extreu el zèver, com d'altres d'elles

són també molt estimades per tenir-les en torreta barrejades amb les colleccions de cactus. D'aquestes en citarem ací, per no allargar-nos massa i per ésser les úniques de totes, l'Aloe variegata, ori- ginal per la seva forma triangular i pin- tades fulles.

Per aquesta circumstància els ale- manys en diuen Papageia. És molt bonic també l'Aloe cristata per la seva multitud de fulles primetes i gravades. L'Aloe bequini i alguns altres floreixen anualment en abundor.

En el pròxim article citarem la subdivi- sió, molt interessant també, d'aquestes plantes en les Gasteries i Haworthies, que la gent estima tant creguent que són cactus.

J. SANTAMARIA

Obsequi a les lectores de "La Publicitat"

Totes les lectores poden rebre gratuï- tament a correu seguit un EXEMPLAR DE PROPAGANDA de la primera re- vista de modes i de la llar escrita en català

LA DONA CATALANA

Surt tots els divendres, i cada nú- mero conté com a mínim 28 pàgi- nes. - Boniques portades en color. 26 models d'elegants figurins. Música. Novel·les. Contes. Secrets de tocador. Preguntes i Respostes. Consultori de Modes, Bellesa, Modes. Labors. Repor- tajes d'actualitat. Sana literatura.

4 pàgines de labors artístiques. Música. Pàgines infantils amb bonics dibuixos. Concursos amb valuosos premis. Patrons dimensions naturals, etc., és a dir: tot allò que necessita la dona a la llar. No ha de mancar a cap casa verament catalana.

Sol·liciteu un número de mostra i us serà demostrat tot això que indiquem.

Les subscripcions a Barcelona es cobren, si es desitja per mesos, a raó de 1'00 pesseta mes. - Amb augment mensual de 16 pàgines de no- vel·la, 1'40 pessetes. - Fora de Barcelona: Any, 14'00 pessetes; Semes- tre, 7'50; Trimestre, 4'00. - Amb suplement de 16 pàgines de novel·la, augmenta 1'25 pessetes el trimestre.

LA DONA CATALANA - Avda. 14 d'Abril, 418 (Soció P)

Na
 Carrer
 Població
 Província acompanya per a des- peses de correu 20 cèntims perquè li sigui tramès un exemplar de la revista LA DONA CATALANA, amb suplement de 16 pàgines de novel·la.

Casa Pere Rodríguez
 A partir del dimarts, dia 25
LIQUIDACIO
 dels models de Primavera i Estiu
 PASSEIG DE GRACIA, 8 i 10

Dues parelles de pàgesos russos dels afores de Moscou

primer. ¿I què esdevenen els infants, si n'hi ha?

Es ací on la llei intervé absolutament a favor de les dones. "L'infant, qualsevol que sigui el motiu del divorci, és sempre confiat a la mare". Dos casos solament poden privar-la d'aquesta custòdia: si és culpable de crueltat envers els seus fills o si la seva mala conducta moral és no- tòria. Exceptant aquests dos casos, hom considera, amb raó, que el fet que la dona no s'entengui amb el seu marit no vol dir que no sigui capaç d'educar els seus fills. Carn de la seva carn, a ella li pertanyen abans que tot.

Qui els manté aleshores? D'una part, la mare, amb el seu treball, d'altra part el pare divorciat, obligat a pagar-los una pensió fins, que siguin majors d'edat. La llei severament aplicada castiga amb fortes multes i aduïu amb presó, al pare que es negués a fer-ho. Automa- tament, per un curiós roideg, aquesta llei es troba sota la protecció del matri- moni, ja que un home massa volent en divorciar-se diverses vegades tot deixant

classe, la lliçó del dia es referirà a l'es- pectacle presenciat la vigília.

A Moscou hi ha una noia rossa de 24 anys que sembla que en tingui 14. La seva activitat per distreure els infants i el seu bon humor, són legendaris. És diu Rosa i porta el títol de "directora dels jocs infantils".

Algú diu que a la U. R. S. S. la dona no té cap encís físic, cap elegància; que sembla un home.

Així fou en efecte, però això, com moltes altres coses, tendeixen a desapa- reixer a la U. R. S. S. Abans de la revolució la dona russa vivia completa- ment sota la tutela de l'home. Durant la revolució i després, per conquistar el seu lloc a l'escalforera de la llibertat, d'una part per imposar-se a l'home amb igualtat, i per altra part per donar-se confiança a ella mateixa ha hagut de "virilitzar-se", sobretot en els seus ves- tits.

MIREIA

PER A LLUIR...
 els vestits de bany cal aprimar-se amb banyos de vapor.
 Carme, 5, primer; de 10 a 8

central dels Soviets amb aquest pretext: "O bé els homes encara no han comprés que les dones eren llurs iguals, i no han votat per elles, o l'educació política de les dones en aquesta regió ha estat insuficient i no els ha permès pre- sentar-se. En un o altre cas, cal posar- hi remei. Les eleccions es tornaran a fer sota la nostra vigilància, ja que cada districte ha d'ésser representat per un igual nombre d'homes i dones".

La dona soviètica pot estar orgullosa dels seus drets, que ben cars ha pagat. Durant la revolució les dones han com- prés, més aviat que els homes, l'interès que elles i els seus podien treure del nou règim. En un recent Congrés femi- nista francès, M. Contenot, president del Consell municipal, deia: "En una reunió electoral l'home escolta i la dona com- prèn..."

La dona russa havia comprés. Sovint, en els pobles, la dona entrava a la seva barraca familiar tot dient: "Acabo d'adherir-me al partit". L'home no res- ponia, però al matí següent trobaven la dona degollada. Algunes d'elles havien estat escanyades, romànticament, amb llurs trenes.

ELSA MORNAY

ELS GUANTS NOUS

Des de fa molt temps no havíem vist en els guants un refinament semblant. No és pas que haguessin estat privades de moltes fantasies. Coneixem els guants d'organdi, de malla o de punta, però els que ens agraden molt són els d'Irland- da, no solament perquè són nous i agra- dables de portar, sinó també perquè es poden rentar perfectament i la dona més elegant no deixa de preocupar-se per l'e- conomia.

Els guants ens ofereixen models de la mateixa roba que els vestits. No són allò que se'n diu molt bonics i massa graciosos. Val més portar guants de tafetà escocès, en un vestit llis o guants llisos, en un vestit de fantasia.

Tornem a veure els guants tan apre- ciats per les nostres àvies: guants de seda. Es porten llisos, ratllats, de punt, etcètera. Però en molts casos votarem pel guant de Suècia o simplement de teixit suau, car la mà queda fina i llarga i el manopla cau d'una manera molt elegant.

En algunes reunions esportives hem vist algunes elegants portar dues o tres parelles de guants en el manopla del guant.

LA DONA I LA LLAR

No abuseu del coloret a les galtes

A l'estiu ben segur que no us en poseu massa? Una costuma a veure's maquillada, i per aconseguir la impressió que la bona cara cada dia té més tendència a forçar imperceptiblement la nota. Si no voleu acabar posant-vos tot el pot de roig damunt la vostra cara, no consulteu solament el mirall, sinó els vostres amics de bon sentit.

No oblideu, en aquesta temporada, que la llum més viva exigeix un maquillatge més discret; el bon temps dona una frescor natural a totes les dones.

Cal repetir-ho? El roig gras s'aplica immediatament després de la crema, sota els polvons. Cal posar-ne molt poc. Escolliu, de preferència, el roig en pasta, de to ben pàl·lid per tal que no sigui una catàstrofe si un dia distreta teniu les mans poc traquedes.

Les dones a les quals el roig gras no els convé, aquelles que troben que els penetra dintre els porus dilatats de la pell i forma petites taques, han d'aprofitar aquesta indicació per guarir de llur epidermis. No hi ha maquillatge possible si no es dament una pell sana. Les qui es figuren que amb el maquillatge dissimularan els defectes de llur cutis incorren en greu error. No ens cansarem mai de dir-ho: abans que res, higiene.

Les dones que han de tenir cura d'un defecte de la seva pell, com la dilatació dels porus, han d'evitar l'ús del roig gras mentre duri el tractament. Cal que emprin un roig sec. Té, però, un defecte: s'escampa difícilment. Per això una dona coqueta ha trobat el següent substitut.

Preu els seus polvons d'arros habituals i hi ajunta una mica de polvons de color ocre fort i carmí en pols. Els barreja i els aplica damunt les galtes, en lloc del roig. L'efecte és completament satisfactori. Les dones de pell grassa, les quals tenen la sensació que llur pell es "menja" el roig gras i que al cap

LA MODA A ANGLATERRA

Un vistós model d'estiu, en seda multicolor, i un capell ample de palla d'Itàlia, viat a les curses d'Ascot.

d'una hora ja es troben pàl·lides, tenen interès a refer llur maquillatge, després de l'aplicació del roig gras i dels polvons, amb aquests polvons d'un bell rosa mat.

FLORINDA

la taula i la casa

MENU DE LA SETMANA

Ous bolets.
Plat noruec.
Vedella "Flora".
Copos de platans.

OUS BOLETS. — Partiu diversos tomàquets per la meitat i buideu-los una mica. Feu endurir els ous, i un cop pelats escorreu-los per tal que puguin aguantar-se drets. Guarneu el fons d'una platina amb una capa de maonesa. Poseu sobre la salsa els ous drets i sobre cada ou mig tomàquet, formant així els bolets. Tireu per sobre la salsa una mica de julivert trinxat i guarneu els bolets amb petites trosses de salsa.

PLAT NORUEC. — Poseu al voltant d'una platina rodona coliflor barrejada amb una salsa a la vinagreta. Al mig del plat dispoeu en forma de piràmide 300 grams de tonyina, amb salsa maonesa. Guarneu el plat amb cogombres, ananassos, etc. En lloc de la tonyina pot posar-s'hi també molles en conserva.

VEDELLA "FLORA". — Feu coure la vedella amb aigua salada durant un quart d'hora i després poseu-la amb aigua freda. Feu-ne talls una mica gruixuts i feu-los coure amb llar. Quan siguin daurats empoleu-los amb farina. Tireu-hi un gos de vi blanc, sal, pebre, i unes quantes herbes, i després de mitja hora de cocció afegiu-hi algunes cebetes deixant-ho encara una estona al foc. Al moment de servir-ho tireu-hi un raig de llimona o de vinagre.

COPOS DE PLATANS. — Peleu els platans, talleu-los en rodanxes i poseu-hi una copeta de rom. Barregeu-los amb clares d'ou ben batudes i ensucrades i poseu-ho tot a gelar. Quan sigui ben fred ompliu-los de xampany i tireu-hi un raig de taronja. Guarneu-ho amb nata i poseu-hi una cirera al mig.

PLATS FREDS I ENTREMESOS

AMANIDES. — La preparació de les amanides és senzilla i ràpida, sobretot quan es té el costum de preparar el dinar el dia abans. Les amanides verdes es barrejaran amb la salsa solament alguns minuts abans de servir-les, adreçant si pot ésser a la mateixa taula. Les amanides d'arrels, tomàquets, vianda i salsetes seran millors si es preparen abans.

AMANIDA DE LLEGUMS. — Afegeu pèsols, mongetes verdes, carxofes, dues pastanagues, dos naps i dues patates. Feu bullir tots aquests llegums per separat amb aigua salada, es deixen escórrer i refredar. Talleu les pastanagues, els naps i les patates en quadrats petits. Barregeu-los bé i poseu-los en una ensiamera junt amb les carxofes i els pèsols. Afegeu-hi també trossos d'ensiam i cobriu-ho amb salsa maonesa. Es pot guarneir amb ous durs.

TOMAQUETS FARCITS. — Talleu el dalt dels tomàquets i buideu-los completament. Ompliu-los amb ensalada russa i tapeu-los amb una rodanxa d'ou cobrint-los de salsa maonesa. També podeu farcir-los de pernil tallat en petits quadrats i de gelatina de carn. Es tapen amb una rodanxa d'ou dur i es guarneixen amb cogombres.

SALSA TARTARA. — Posar en una salsera julivert, estragó, escallunya i cogombres, tot trinxat ben menut. Afegeu-hi sal, pebre blanc, una cullerada de mostassa i una anxoixa ben trinxada. Es fa la salsa amb un rovell d'ou (per 3 persones). S'hi posa vinagre, oli i una mica de vi blanc, deixant-ho en un lloc fresc. Se serveix amb el peix bullit fred.

SALSA SENZILLA PER AMANIDES. — Es barreja una cullerada de mostassa amb un pols de sal i pebre. S'hi afegeixen tres cullerades de vinagre i quatre d'oli i es remena fins que estigui ben barrejat.

SANDVITXOS. — Els sandvitxos s'elaboren amb les begudes fredes a escafades, facilitant en gran manera la preparació de plats freds. Per a fer-los és millor emprar pa anglès, tallat en llesques molt fines. Si no en teniu feu torrades amb pa blanc i unteu-les amb mantega. Cal tenir present d'untar-les primer de tot amb mantega; després s'hi posa talls prims de rostit, de pollastre fred, pernil, etc. Guarneu els voltants i el mig dels sandvitxos amb trossos d'ou dur, raves, remolatxa cogombres, tàpares i cebes menudes, com també amb gelatina de vianda.

SANDVITXOS

SANDVITX A LA "MENAGERE". — Afegeu una llauana de tonyina en conserva i aixafeu aquesta amb tres unces de mantega fresca, afegiu-hi un pols de sal i pebre i també uns gotes de llimona. Escampeu aquesta barreja sobre llesques de pa i guarneu-ho amb cogombres, una rodanxa d'ou dur i un tall de tomàquet.

SANDVITX A LA GELATINA DE VIANDA. — Torreu llesques de pa de forma oval. Sobre cada una d'aquestes llesques poseu-hi un ou "poché". Decoreu-les amb talls de tomàquet i tires de pernil. Tireu per sobre de tot algunes cullerades de gelatina de vianda freda i deixeu-ho a la fresca perquè es pengui. Recomenteu aquesta operació una o dues vegades més deixant que la gelatina es pengui cada cop.

SANDVITX DE FORMATGE. — Afegeu llesques de pa torrat i unteu-les amb mantega. Poseu sobre la mantega una capa de formatge de postres i empolvoreu-ho amb comí.

Institut Cultura i Biblioteca Popular de la Dona

Secció Permanent d'Educació i Instrucció. Avui, diumenge, dia 23, a les onze del matí: Clausura del curs 1934-35. Lectura de la Memòria reglamentària i distribució de matricules i diplomes d'honor a les alumnes que se n'han fet mereixedores. Del dia 24 al 30 del corrent, de dos quarts d'onze a la una del matí, i de cinc a dos quarts de vuit del vespre, podran visitar-se les Exposicions dels treballs escolars realitzats durant el curs. A un quart de cinc, lliçó de la cuina casolana.

Secció Permanent d'Economia i Provingiments. Classes de les tardes. — Dimecres: Arros a la Regència, granitats d'albercocs i "bolados" de maduixes. Divendres: Entrecôte a la Bordolesa i Centre de coco.

Secció Permanent d'Organització i Propaganda. Continua oberta la inscripció per a les senyoretes que desitgin seguir a l'Annex de la Molina.

Aquesta tarda, a dos quarts de sis, sessió de cinema. Programa: "I. J. U. no contesta", per Danielle Parole, Charles Boyer i J. Murat; "Plantas viajeras", documental "Vaya digestiones", dibuixos.

Peixos de moda ESPECIES RARES I VARIADES PREUS ECONOMICS

CACTUS
Els cultius més importants de Barcelona
Preus molt econòmics
Més de mig milió de plantes
Cultius de J. MONTADA
Carrer Alta Gironella (Sarrià)
TELÈFON 81107

Sra. Carme. — Jo calço el 36.
Sra. Lluïsa. — És casual! Jo també.

Sra. Carme (a part). — Quin mal em fan aquestes sabates... ¿Si en descalcés sota la taula?

Sra. Lluïsa (a part). — Quin mal em fan aquestes sabates... ¿Si en descalcés sota la taula?

— Passiu-ho bé... Estigueu boneta... Petons als nens... Records al marit...

FINANCES

ESTADÍSTICA

L'activitat de la construcció a Catalunya

Segons dades publicades en el Butlletí del mes d'abril darrer del Servei Central d'Estadística de la Generalitat, l'activitat de la construcció a Barcelona i tretze ciutats de més de deu mil habitants — entre les quals s'hi compten Lleida i Tarragona — segueix un ritme moderat en el conjunt d'aquestes darreres ciutats, i més aviat deprimiment en la capital, sobretot a partir del darrer trimestre del 1934.

Referint-nos concretament al moviment que ha seguit Barcelona en la construcció de finques destinades a vivenda, després de l'any 1931, que fou un dels més prosperos, queda reduïda l'activitat del 1932 en més de la meitat de l'any anterior. En el curs del 1934, però, s'inicia una nova reacció en la construcció de finques urbanes, i hom veu en les dades mensuals com totes són superiors a la mitjana del 1933, fins al mes d'octubre, el qual, a causa dels fets per tots coneguts, el diner torna a reservar-se i l'index presenta una contractació molt considerable. El novembre i desembre següents, tot i re- viacolar-se una mica, no aconseguíen el nivell assolit en els tres trimestres precedents.

En els quatre primers mesos d'enguany, després de tocar-se una xifra molt baixa en el febrer, el març assolí una millor posició, i més encara l'abril, en el qual mes comencen a sortir els efectes de la disposició dictada per l'alcalde gestor, en ésser suprimides les càrregues que afectaven els permisos de construcció i que ha donat lloc a una més activa vitalitat d'aquesta branca tan important.

Serà interessant de conèixer l'index dels mesos que segueixen al darrer que coneixem, i no serà d'estranyar que la xifra d'abril sigui superada, ja que, pel que es veu, sembla que l'increment assolit en aquest ram és bastant considerable.

A continuació reproduïm les xifres que assenyalen el ritme que segueix l'activitat de la construcció a Barcelona i tretze poblacions d'arreu de Catalunya, segons l'index calculat a base de l'any 1925=100.

	Barcelona	13 ciutats de més de 10.000 h.
1935	1034	1025-100.0
1934	1026-61.2	1026-73.6
1933	1027-58.8	1027-77.3
1932	1028-74.8	1028-58.2
1931	1029-86.2	1029-78.2
1930	1030-122.6	1030-79.0
1929	1031-123.1	1031-80.9
1928	1032-52.0	1032-87.7
1927	1033-42.5	1033-80.6
1926	1034-52.5	1034-85.7
1925	1035	1035

Pel que respecta a les ciutats foranes, com s'observa en el resum que reproduïm, l'activitat de la construcció no presenta les brusques oscil·lacions de la capital. Després de l'any 1925 les mitjanes mensuals dels períodes següents mantenen una relativa estabilitat al voltant de 80 punts, a excepció de l'any 1928 i les xifres més altes corresponen als anys 1932 i 1934, la qual cosa contrasta visiblement si es compara amb els totals que corresponen a Barcelona.

En el detall per mesos que figura en el Butlletí referit, i que no reproduïm per ocupar massa espai, es registra també una baixa considerable en els mesos de novembre i desembre del 1934, però en els quatre primers d'enguany s'inicia una recuperació, sobretot a Mataró, Olot i Terrassa, que no solament és comparable amb les xifres del primer trimestre del 1934, sinó que fins i tot ultrapassa el total d'aquell any.

Veïem, doncs, tot i que l'activitat de la construcció travessa un període de prova, es tenen indicis que fan esperar-ne resultats més aviat favorables. Com es comprovarà, si és del cas, quan es coneguin les xifres dels mesos de maig i corrent, i si és així, no hi ha dubte que n'hauran sortit beneficiades les nombroses branques de què es compon el ram de la construcció.

J. C.

Anuncis oficials

COMPANYIA D'INDUSTRIES AGRÍCOLES S. A.

En compliment del que disposa l'article 20 dels Estatuts, es convoca els senyors accionistes per a la Junta General Ordinària que tindrà lloc el dia 29 del corrent mes de juny, a les deu del matí, al domicili social, carrer Fusina, número 9.

Segons prevé l'article 21, per a poder assistir a la Junta, els senyors accionistes hauran de dipositar llurs títols o resguardos amb sis dies d'anticipació a la Caixa de la Companyia a Barcelona; al "Banco Español de Crédito", de Madrid; al "Banco Hispano Americano", de Saragossa; al "Banco Guipuzcoano", de Sant Sebastià; o a "La Vasconia", de Pamplona, els quals lliurada la corresponent tarja d'admissió nominativa personal.

Barcelona, 4 de juny del 1935. El President del Consell d'Administració: Josep Suñol Casanovas.

COMPANYIA HISPANO-AMERICANA D'ELECTRICITAT, S. A.

A partir del dia primer de juliol del 1935 es farà efectiu el cupó A-15 dels Bons de Renda d'aquesta Companyia als següents Bancs i altres estrangers de costum: "Banco Español de Crédito", Madrid; "Banco Urquijo", Madrid; "Banco de Vizcaya", Madrid; "Sociedad Anónima Arnús Gari", Barcelona; "Banco de Vizcaya", Bilbao. Madrid, 15 de juny del 1935. El Secretari del Consell d'Administració: Miquel Vidal i Guardiola.

COMPANYIA HISPANO-AMERICANA D'ELECTRICITAT, S. A.

A partir del dia primer de juliol del 1935 es farà efectiu el cupó número 60 de les Obligacions 6 per 100 emeses per aquesta Companyia el 22 de juny del 1920, a raó de: Pesetes 6'99 per Obligació als següents Bancs i altres estrangers de costum: "Banco Español de Crédito", Madrid; "Banco Urquijo", Madrid; "Ban o de Vizcaya", Madrid; "Sociedad Anónima Arnús Gari", Barcelona; "Banco de Vizcaya", Bilbao. Madrid, 15 de juny del 1935. El Secretari del Consell d'Administració: Miquel Vidal i Guardiola.

COMPANYIA ESPANYOLA D'ELECTRICITAT I GAS LEON

A partir del dia 30 de juny corrent, els Bancs esmentats a continuació faran efectius, deduits els impostos i gals, els cupons números 41 i 33 de les Obligacions 6 per 100, emeses el 1925 i 1927, respectivament, i el cupó número 10 dels Bons de Tresoreria, 6 per 100, d'aquesta Companyia, lliures d'impostos.

A Barcelona: Societat Anónima Arnús-Gari, Banca Arnús, Banca Marsans, "Banco Urquijo Catalán" i "Sindicato de Banqueros". A Madrid: "Banco Internacional de Industria y Comercio". A València: Senyor Josep Ferrero. Barcelona, 22 de juny del 1935.

SOCIETAT GENERAL D'AIGÜES DE BARCELONA

Els cupons número 77 de les Obligacions 3 per 100, sèrie B, i número 41 de les Obligacions 6 per 100, sèrie D, que vencen el primer de juliol vinent, es faran efectius a partir de l'estada data, deduits els impostos legals, a la Societat Anónima Arnús-Gari, Passeig de Gràcia, 9. Barcelona, 22 de juny del 1935. La Direcció.

SOCIETAT ANONIMA CROS

Com que el primer de juliol vinent venç el cupó número 35 de les Obligacions d'aquesta Societat, hom posa a coneixement dels senyors posseïdors d'aquestes Obligacions que, a partir de l'esmentada data, quedarà obert el pagament del dit cupó, per l'import líquid de pesetes 7'199 (impostos posteriors a la seva emissió deduits), a les oficines d'aquesta Societat, Passeig de Gràcia, número 56, tots els dies feiners, de 10 a 12 hores. Barcelona, 22 de juny del 1935.

Miscel·lània econòmica

EL COMERÇ EXTERIOR A L'ESTRANGER

ALEMANYA

La balança comercial d'Alemanya en el curs del primer trimestre d'enguany registra un dèficit de 149 milions de marcs contra un saldo negatiu de 52 milions que es registrà en el mateix període del 1934.

Aquesta notable minva del comerç d'exportació ha donat motiu a apassionats comentaris en la premsa alemanya, la qual posa de relleu la notable restricció que sofreixen els articles nacionals per part de la demanda europea. És la primera vegada, després de molts anys, que la balança comercial del Reich se salda amb dèficit amb l'intercanvi europeu; el saldo negatiu d'enguany, que assolí un total de 28 milions de marcs, contracta amb el saldo favorable de 247 milions que correspongué en el primer trimestre de l'any 1934.

Entre els països que més s'han destacat per la poca adquisició de productes alemanys figura a primer pla la U. R. S. S., que ha importat només un 55 per 100 del total constatat en l'exercici anterior.

ANGLATERRA

Les exportacions angleses en el mes d'abril donen un total de 33 milions de

carnet de la ràdio

PROGRAMES SELECCIONATS

23 DE JUNY DE 1935

CATALUNYA

Ràdio Barcelona, 377'4 m. 788 Kc.

10'30: Secció infantil: sessió al teatre Goya. 11'25: Transmissió des de la Katolische Radio Omroep, d'Amsterdam. 11'40: Música reial militar, sota la direcció del capità director M. Ch. L. Walter Boer. 12'35: Carilló del Palau Reial d'Amsterdam. 13'55: Secció cinematogràfica. 14: Actualitats teatrals i musicals. 14'15: El conte castellà "Orates", per Vicenç Díez de Tejada. 15: Sessió radiobènfica. 18: Orquestra de Ràdio Barcelona: programa Bretón. 19: Reportatge de les festes de "La Patum de Berga". 20: Transmissió des de Hollywood Bar Dancing: ballables per l'orquestra Demon's Jazz. 21'15: "La mitja hora de l'estudiant". 22: "Reportatge pintoresc", per Ferran Barangó-Solis.

DEMA

12: Senyals horaris, i secció femenina. 13'30: Informació teatral. 13'55: Secció cinematogràfica. 14: Actualitats teatrals i musicals. 14'30: "El fet del dia", per Joan Alavedra, i continuació de les actualitats. 14'55: Borsa del treball. 15: Sessió radiobènfica. 18: Orquestra de Ràdio Barcelona: seleccions d'òpereta. 19: Recital per la cantant Concepció Callao de Sánchez Parra: programa de J. Lamote de Grignon. 19'30: Orquestra de Ràdio Barcelona. 20: Les emissions de LA PUBLICITAT: la mitja hora setmanal de comunicació radiofònica. 20'45: Noticiari des de la Redacció de LA PUBLICITAT. 21: Senyals horaris. 21'5: "Setmana còmica", per Joaquim Montero. 22'5: Emissió des de Madrid.

Ràdio Associació, 233'5 m. 1.022 Kc.

11'5: Concert per la Banda Municipal de Barcelona, dirigida pel mestre Ricard Lamote de Grignon. 12: Senyals horaris, i emissió dedicada a la dona. 13'30: Guia d'espectacles, i una goteta d'Història Natural per als infants. 14'55: Festival Bach. 15'30: "L'empresari", òpera còmica de Mozart. 16'45: "L'empresari", òpera còmica de Mozart. 17'45: "L'empresari", òpera còmica de Mozart. 18'45: "L'empresari", òpera còmica de Mozart. 19'45: "L'empresari", òpera còmica de Mozart. 20'45: "L'empresari", òpera còmica de Mozart. 21'45: "L'empresari", òpera còmica de Mozart. 22'45: "L'empresari", òpera còmica de Mozart. 23'45: "L'empresari", òpera còmica de Mozart.

DEMA

12: Senyals horaris, i emissió dedicada a la dona. 13: Informació financera. 13'30: Guia d'espectacles, i "Una goteta d'Història Natural per als infants", facilitada per la premsa de Freinet, que permet que els mateixos infants imprimeixin llurs revistes. Actualment són ja un estol a Catalunya els periòdics redactats i impresos per nois. Entre ells destaca "Garbí", publicat pels infants de l'Escola de Mar.

Acció educativa per ràdio

Conferència del professor senyor Jesús Sanz sobre "Periòdics infantils"

Cal distingir dues menes de revistes infantils: les fetes pels infants, i les fetes per als infants. Respecte a les primeres no hi ha d'haver inter-ferències adultes: cal que l'infant s'hi expressi sense cohibició. Expressió lliure i espontània: heus ací el mot d'ordre de l'escola activa. Aquesta modalitat de l'activitat infantil és facilitada avui per la premsa de Freinet, que permet que els mateixos infants imprimeixin llurs revistes. Actualment són ja un estol a Catalunya els periòdics redactats i impresos per nois. Entre ells destaca "Garbí", publicat pels infants de l'Escola de Mar.

Respecte als periòdics infantils fets per adults no podem, en general, estar-ne satisfets. Relats esgarriosos, acudits grallers, dibuixos de mal gust... És clar que no tots són igualment censurables; algun n'hi ha que té certs mèrits al seu haver. Però cal fer una cosa encara millor. Pensem que els periòdics poden influir poderosament en l'educació dels infants. Cal crear la bona revista infantil que ens manca. A Suïssa, "Pro Juventute" sosté tres revistes: en alemany, en francès i en italià. Són tres revistes modèliques, a les quals els mestres suïssos aporten un ajut entusiasta i continu, preocupant-se adreçar la venda entre els seus alumnes.

Ací Acció Educativa, inspirada precisament en l'esmentada organització, seria potser la institució més indicada per a fer-ho. Tots, famílies i mestres, tindríem el deure de cooperar a fer viable aquest esforç.

FRANÇA

El total d'importacions a França en el passat abril sumen 1.697 milions de francs, contra 1.717 milions el març precedent i 2.039 l'abril de 1934. Pels mateixos períodes els volums exportats donen les xifres següents: 1.341, 1.280 i 1.483 milions de francs.

Per les dades reproduïdes pot observar-se els resultats obtinguts en ésser imposada la nova política comercial envers l'exterior. On més es nota aquesta millora és en el total dels quatre primers mesos d'enguany respecte als del 1934, el saldo delictari dels quals és de 1.708 i 2.696 milions, respectivament.

tada per Nocolates Juncosa. 14: Hora exacta. 15: Radiobènfica. 18: Hora exacta. 18'45: Emissió infantil. 19'30: Curs de llengua castellana, a càrrec del professor Francesc Santano, de l'Acadèmia Cots. 20: Orquestra de Ràdio Associació. 20'40: Servei especial d'informacions, i canvis de valors de mercaderies. 21'5: Radiòfil humorístic de la setmana, per Valentí Castany. 21'55: Radiococktail de dilluns: orquestra simfònica, conjunts diversos, solistes i instrumentals, conjunts vocals, música típica, i ballables. 22: Hora exacta, i noticiari Philips. 23: Hora setmanal dedicada als catalans absents: cançons catalanes per la cantant Concepció Badia d'Agustí.

Ràdio Badalona

12: Música regional. 13: Fragment de sarsuela. 13'30: Música selecta. 14: Jazz. 19: Música simfònica. 20: Música variada. 21: Radiació de la selecció de "El rey que robó". 22: Jazz. 23: Jazz. 24: Jazz.

ESTRANGER

(amb autorització d'Unió Ràdio, S. A.)
Viena, 506'8 m., 592 Kc. — 18: Concert: Beethoven. Njional anglesa, 1.500 metres, 200 Kc. — 18'15: Concert d'orquestra. Breslau, 415'8 m., 950 Kc. — 20: Concert per l'orquestra Filharmònica Salesiana. Berlín, 356'7 m., 841 Kc. — 20'45: "Damiel", òpera de Bizet. Estutgard, 522'6 m., 574 Kc. — 21'30: Música de cambra. Berlín, 356'7 m., 841 Kc. — 19: Concert Mozart. Leipzig, 382'8 m., 785 Kc. — 20'10: Festival Bach. Estrassburg, 348'8 m., 859 Kc. — 20'30: "L'empresari", òpera còmica de Mozart. Ràdio París, 1.548'3 metres, 182 Kc. — 20'45: Quartet i cant: Mozart, Ravel, Beethoven i Borodine. Copenhaguen, 225 m., 1.333 Kc. — 22'30: Quartet en sol major, de Dvorak. Frankfurt, 251 m., 1.195 Kc. — 24: Concert Brahms.

Llegiu cada diumenge la pàgina de RADIODIFUSIÓ de LA PUBLICITAT

Respecte als periòdics infantils fets per adults no podem, en general, estar-ne satisfets. Relats esgarriosos, acudits grallers, dibuixos de mal gust... És clar que no tots són igualment censurables; algun n'hi ha que té certs mèrits al seu haver. Però cal fer una cosa encara millor. Pensem que els periòdics poden influir poderosament en l'educació dels infants. Cal crear la bona revista infantil que ens manca. A Suïssa, "Pro Juventute" sosté tres revistes: en alemany, en francès i en italià. Són tres revistes modèliques, a les quals els mestres suïssos aporten un ajut entusiasta i continu, preocupant-se adreçar la venda entre els seus alumnes.

Ací Acció Educativa, inspirada precisament en l'esmentada organització, seria potser la institució

COM CADA DILLUNS, DEMA, A LES VUIT DEL VESPRE, SERA EMESA LA MITJA HORA DE COMUNICACIO DE LA REDACIO DE "LA PUBLICITAT" A TRAVES DE L'EMISSORA E A J-1, RADIO BARCELONA ESCOLTEU-LA!

Ràdio Difusió

LA MITJA HORA DE L'ESTUDIANT per RADIO BARCELONA E. A. J. - 1 XV. sessió: Aves, diumenge, dia 23, a les 5:15

Professor Roger Labrousse: ESPRIT

Detall Bonet: ASPECTES DE LA CULTURA FINLANDESA

M. Francisco Beldad: CANçons POPULARS ITALIANES

Informacions: Estadística i Universitat

LA UNIO INTERNACIONAL DE RADIODIFUSIO I EL CONGRES D'ENGUANY

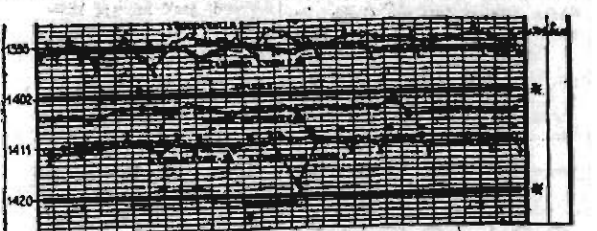
La U. I. R. s'ha reunit enguany. La càrrega reüní tingué lloc a Madrid. Aquesta entitat internacional, entre altres activitats, controla el funcionament de totes les emissores d'Europa. Per mitjà del seu control de Brusselles, cada dia registra la freqüència d'emissió de totes les estacions de radiodifusió.

Mensualment emet una nota-control que lliura a cada estació, amb l'objecte que sigui comprovat el normal funcionament o es rectifiqui en el cas contrari.

Es indubtable la importància que té la tasca que realitza aquest Control. Si les estacions de radiodifusió, sense excepció, tinguessin en compte les ob-

servacions de la nota-control, moltes interferències es remediarien. En no corregir-se el defecte, la resultat és sempre la mateixa: desprestigi de la ciutat i del país on està domiciliada l'emissora que funciona malament, i una altra tan important com aquella, que es presta a la discussió entre els radiodifusors sobre la culpabilitat de la mala recepció en perjudici d'emissores de les quals la freqüència és constant, com és la indeterminació de l'emissora que produeix els defectes.

Com es determina en la part de Brusselles el funcionament bo o dolent d'un emissor?

Molt senzill: Observem la fotografia d'una recent nota-control de Brusselles. Aquesta foto es refereix a Ràdio Barcelona, 795 kc.

De la simple observació es dedueix el funcionament perfecte de l'emissora catalana. La freqüència d'emissió no ha variat ni un sol dia del mes controlat; per això és una línia recta. Observem ara en una altra foto de la mateixa nota-control, el funcionament defectuós d'altres emissores.

Pot apreciar-se com la línia que fan a base d'un bon aparell receptor. Direm, encara, que si teòricament i pràcticament per tant, una emissora més petita enviaix l'ona d'una de més potent, aquella és una de les dites invasores.

Aquests defectes de l'emissió i, per conseqüència, de la recepció, els ha corregit en gran part la U. I. R.

Hi ha molt per a fer, no obstant. Cal esperar que l'actual Congrés Internacional de Radiodifusió serà profitós. Els coneixements que de les matèries a tractar tenen les personalitats actualment reunides a Varsòvia, ens obliguen a ésser optimistes i a creure que la radiodifusió donarà un nou pas envers el seu total perfeccionament.

Un viatge de Ràdio Barcelona a l'Illa de Mallorca

RADIO BARCELONA, que ha procurat sempre donar impuls a totes aquelles activitats que poden contribuir al millorament espiritual i econòmic del país, ha cregut un deure col·laborar a l'acció que es ve desenvolupant a la nostra terra a favor del turisme. I res més pràctic per a ajudar a aquesta acció que organitzar excursions que a la vegada que facilitin el coneixement dels llocs més interessants, reuneixin per als nostres radiodifusors totes aquelles garanties d'un alt servei en les condicions més favorables possibles.

Es amb aquest esperit que hem organitzat per als dies 28, 29 i 30 de juny l'excursió a Mallorca l'itinerari i condicions de la qual detallam a continuació:

2 dies a l'Illa de MALLORCA per Sant Pere, 29 i 30 de juny. Palma, Castell de Bellver, Porto Cristo, Coves del Drac, Pollença, Alcúdia i Formentor.

Primer dia. Divendres, 28 de juny: Embarcament en un dels luxosos vaixells de la Companyia Transmediterrània.

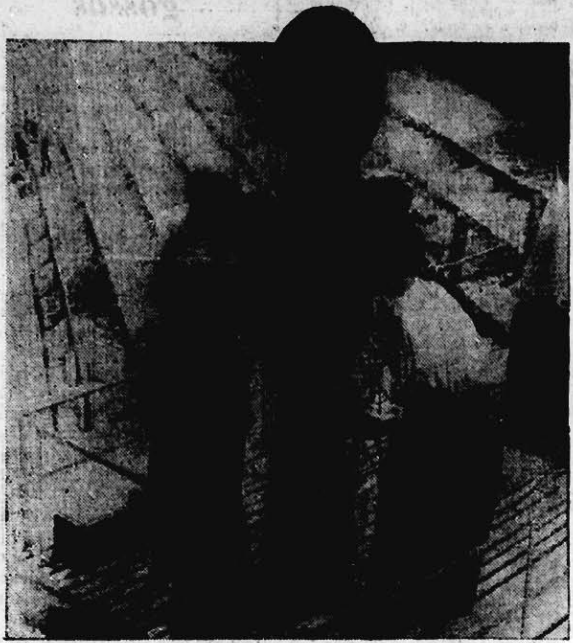
Segon dia. Dissabte, 29 de juny: Arribada a les 6:30 hores del matí. Trasllat a l'Hotel. Esmorzar. Al matí, visita de Palma i els seus monuments. Casa de la Cutat, Cercle Mallorquí, la Seu, l'Almudaina, Convent de Sant Francesc, Tomba de Ramon Llull i magnífics claustres gòtics, la Llotja, Consolat de Mar i Patis senyorials dels Palaus d'Oleza, Forzeza i Morell. Dinar a l'Hotel. A la tarda, sortida en autocar cap a Manacor i Porto Cristo per a visitar les meravelloses Coves del Drac. Concert especial al Llac Martel, organitzat per Ràdio Barcelona. Passeig en barca pel llac subterrani. Tornada a Palma. Sopar a l'Hotel.

Tercer dia. Diumenge, 30 de juny: Al matí, sortida en autocar cap a Pollença, Port de Pollença, Dinar. Es continua a la tarda cap a Formentor. Visita del Parc, la platja i l'Hotel de Formentor. Se segueix després cap a Alcúdia i el seu Port. Sopar. Embarcament a les 21 h. di-rectament cap a Barcelona.

Quart dia. Dilluns, 1 de juliol: Arribada a Barcelona a les 6:30 hores del matí.

Preu de l'estada i excursions: Hotel, classe especial, pesetes 70'00; hotel, segona categoria, pesetes 85'00; hotel, primera id. pesetes, 110'00.

Aquests preus comprenen: Pensió completa en els hotels de la categoria escollida, conducció del cotxe a l'Hotel i viceversa, propines al servei de l'Hotel, excursions en autocar, entrada a les Coves i Castell, impostos i taxes d'estada. No hi són compreses les begudes i altres als hotels.

Instal·lació d'un aparell de prendre vistes de televisió per a la transmissió d'un reportatge des d'un camp d'esports d'Alemanya

Noticiari

A ANGLATERRA EL NOMBRE DE RADIOOIENTS PASSA DE 7.000.000

El dia primer d'abril d'aquest any el nombre de radiooients anglesos assolí la respectable xifra de 7 milions. En aquella data hi havia a Anglaterra exactament 7.010.850 receptors en funcionament. Això significa un augment de 230.280 receptors des del dia primer de gener del present any.

TAMBE ROMANIA EXPANDIRÁ AMB UNA POTENCIA DE 150 Kw.

Els treballs de construcció de la nova gran emissora romanesa de 150 kw. han progressat d'una manera tal que els assaigs d'aquesta estació, "Ràdio Roumanie", podran començar dintre molt poc temps. L'emissora utilitzarà la mateixa ona que l'emissora holandesa d'ona llarga, o sigui la de 1875 m.-160 kw.

UNA NOVA REVISTA

Hem rebut un exemplar de la nova publicació de ràdio titulada "Radio Revista", amb un interessant sumari i nombrosos gravats. Per la seva qualitat tècnica i acurada presentació és força recomanable.

Cal remarcar com a nota simpàtica la secció del seu corresponent a Catalunya, el senyor Alfons Junyent, els treballs del qual sobre radiodifusió són prou coneguts dels nostres aficionats.

Agraïm la salutació que adreça a la premsa en general i li desitgem que ocupi molt aviat el lloc que li correspon entre les publicacions del seu gènere.

LA RECONSTRUCCIO DE L'EMISSORA ALEMANA "DEUTSCHLANDSENDER"

La direcció de la radiodifusió alemanya ha decidit la reedificació de l'emissora de Koenigswusterhausen, augmentant al mateix temps la seva potència de 60 a 150 kw. Segons els plans, s'instal·larà també una nova antena de tipus vertical (antifading). El major abast i la millor qualitat de recepció que s'aconsegueix amb aquesta mena d'antenes posaran aquesta estació a la part d'altres de 200 kw. Això serà la primera vegada que s'utilitza l'antena vertical en una emissora d'ona llarga.

ELS DARRERS EXPERIMENTS DE MARCONI

Per persones que ens mereixen crèdit se sap que Marconi està portant a terme experiments amb ones hertzianes molt curtes, però no ha estat possible d'obtenir informes autèntics sobre la naturalesa exacta d'aquests experiments. Segons alguns, se suposa que hi ha alguna relació entre ells i les queixes de diversos motoristes als voltants de Roma, per haver-se parat els seus cotxes de sobte, sense cap raó, i tornant a funcionar després d'alguns moments. La gent es pregunta si seria possible que Marconi hagués aconseguit descobrir un raig capaç de paralitzar el sistema de l'encesa en automòbils i aeroplans; però fins que es publiquin detalls dels seus darrers experiments, tots els rumors d'aquesta mena han d'ésser acollits amb la més gran reserva.

SOCORROS PER ONA CURTA

Un periodista estranger ens conta el següent cas en què es va requerir l'assistència dels bombers per mediació de l'ona curta, d'una manera quelcom extraordinària: En un ho-

garret dels voltants de Roma, on no hi havia ni un cos de bombers ni telèfon, es va declarar un incendi. Un jove propietari d'una emissora d'ona curta, adonant-se del perill, va emetre una crida de socors, la qual fou rebuda —per casualitat— per un aficionat de Compenhagen. Aquest senyor es posà immediatament en comunicació telefònica amb el cos de bombers de Roma —tot en pocs moments—. Nova prova que el camí més curt no és sempre el més ràpid.

Ràdio Barcelona E. A. J. - 1

Les grans emissions de la primera emissora de Catalunya

Entre altres importants actuacions a càrrec de renomats conjunts musicals o d'artistes de fama, es destaquen, per a la setmana entrant, les següents importants emissions:

AVUI, DIUMENGE, a les 10'15 hores. — Sessió Infantil.

Transmissió des del Teatre Goya.

A les 11'25 hores. — Transmissió des d'Amsterdam. Programa dedicat al desè aniversari de les emissions mundials de la K. R. O. (l'emissionat programa serà retransmès per les emissores de Hulzen, P. O. J. i P. H. I., i serà anunciat amb l'idioma de tots els països que faon la retransmissió.)

A les 17'00 hores. — Des del Camp de la Creu Alta, de Sabadell, partit de futbol semifinal de la Copa d'Espanya, Sabadell-Llevant.

A les 18'00 hores. — Des de la Casa de l'Ajuntament de Berga, reportatge de "La Patum de Berga".

A les 20'00 hores. — Transmissió des de Hollywood Bar Dancing. Balables per l'Orquestra Demon's Jazz.

DILLUNS, 24, a les 18'00 hores. Recital per la cantantriu Concepció Gallao de Sánchez Parra. Programa: J. Lamote de Grignon, "Cap altard", "Riera avall", "Cant del Rosinyol", "Nupcial".

A les 20'00 hores. — La mitja hora de comunicació radiofònica des de la Redacció de LA PUBLICITAT.

DIMARTS, 25, a les 18'00 hores. Recital de violí per Juli Jarque; pianista, Rosaura Coma.

A les 22'00 hores. Radioteatre d'E. A. J.-1, la comèdia en tres actes, original d'Ignasi Iglésias, que porta per títol "La senyora Marieta". Direcció: Adrià Gual.

DIMECRES, 26, a les 22'20 hores. Transmissió des del Teatre Grec de Montjuïc: Festival de fi de curs de la Residència Internacional de senyoretas estudiant, amb la col·laboració de la Banda Municipal de Barcelona, sota la direcció del mestre J. Lamote de Grignon.

DIJOUS, 27, a les 17'30 hores. — Transmissió des del Palau de Belles Arts. Concert per la Banda Municipal de Barcelona, sota la direcció del mestre J. Lamote de Grignon. (Abans de començar l'emissió i a l'intermedi, comentaris sobre les obres del programa, pel mestre Jaume Pahissa.)

A les 21'05 hores. — Radioteatre líric d'E. A. J.-1. Primer, la sarsuela en un acte i quatre quadres, lletra de Carlos Arniches i García Alvarez, música dels mestres Valverde (fill) i Torregrossa, que porta per títol "El terrible Pérez"; segon, la sarsuela en un acte i quatre quadres, lletra de Carlos Arniches i música del mestre Torregrossa, que porta per títol "La fiesta de San Antón". Quadre de la Companyia i orquestra de l'Estació.

DIVENDRES, 28, a les 9'00 hores. — Transmissió des de la Universitat Pontificia de Comillas. Celebració de la Missa solemne amb motiu de la festa del Sagrat Cor.

A les 21'05 hores. — L'Orquestra de Ràdio Barcelona interpretarà un escollit programa.

A les 22'20 hores. — Recital de guitarra per Francisco Alfonso.

A les 23'15 hores. — Concert per la Societat Choral "La Lleialtat", de Gràcia, sota la direcció del mestre Josep Alier.

DISSABTE, 29, a les 10'30 hores. — Sessió Infantil. Sessió al Teatre Goya, amb assistència de nens i nenes subscritors de Ràdio Barcelona, alguns dels quals actuaran davant el micròfon recitant poesies i treballant en prosa, cantant, etc. Interessant projecte de pel·lícules.

A les 19'00 hores. — Retransmissió oferta als membres de la U. I. R. per Unió Ràdio. Espanya a través de la seva música popular. Pot-pourri radiofònic per l'Orquestra d'Unió Ràdio Madrid, amb la col·laboració de cantants i instrumentistes espanyols, precedit d'un breu parlament en alemany.

A les 19'45 hores. — Concert per l'Orfèd Gracien, sota la direcció del mestre Joan Balcells i l'Orquestra de Ràdio Barcelona. Programa de cançons i danses populars catalanes.

Retransmissions internacionals

La ràdio mitjà imponderable de difusió de la nostra música

Fa molt poc, relativament, era difícil, degut a les despeses extraordinàries que els desplaçaments representaven, que la nostra música tan rica en matisos i en harmonia i amb una personalitat i característiques pròpies, pogués ésser coneguda, acceptada i admirada pels grans públics de tot Europa. Ha estat posterior al domini de la ràdio que els artistes i directors que pel seu prestigi marquen les directrius de la cultura musical han pogut veure ajudada la seva labor de difusió de la música en els seus diferents aspectes, gràcies a l'heterogeneïtat que és imprescindible a tots els programes de ràdio. Abans els directors d'orquestra reduïen el cercle dels programes de grans concerts a Mozart, a Beethoven, Schubert, Strauss, i en determinades èpoques Haydn i els de la seva escola. Un bon director que estimés el seu prestigi dirigia bres dels primerissims mestres i la tasca que realitzaven, essent plausible en grau superlatiu, era limitada. Més tard, la ràdio, per raons de les diferents tècniques dels programes, ha ajudat a divulgar altres compositors.

La música popular i folk-lòrica dels diferents països ha sortit del marc del país, i actualment molts són els que s'interessen per la música popular. Una prova indiscutible d'aquesta impressió nostra és el prec que pels grans públics d'Europa es fa de programes de música catalana. Moltes emissores d'Europa inclouen en els seus programes la música dels nos-

tres mestres. Així, compta amb nombrosos partidaris. Es veuen que es desitja escoltar-la directament de les nostres masses corals i de les cobles sota la direcció dels mateixos compositors que recolliren del poble la cançó, o per intèrprets fidelíssims d'aquells.

Fa alguns dies, es van rebre a Ràdio Barcelona entusiàstiques felicitacions per les transmissions simultànies de música popular de tots els països d'Europa. Aquestes felicitacions tingueren origen, moltes d'elles, en alguns països d'Europa, i amb destí a la nostra música.

Dintre molts pocs dies, el dia 29 del present, entre les 7'45 de la tarda i un quart de nou del vespre, Ràdio Barcelona farà la transmissió per a tot Europa d'un programa de música catalana, a càrrec de l'Orfèd Gracien i gran orquestra.

Si moltes vegades s'ha dit que la música i l'idioma diferencien els pobles, i la vàlua d'aquests dos tinguatges és paral·lela a la importància del país així representant, ens hem de sentir satisfets que la ràdio hagi servit tan brillantment a situar la nostra Catalunya dins dels pobles amb característiques personals concretes.

Aquesta tasca de divulgació de la nostra música per tot Europa, la qual cosa realitza la Primera Emissora de Catalunya, seguint el ritme que assenyalava l'estar situada en número 1 de les emissores, entre les entitats més característiques de la nostra terra, produeix el fet més destacable de la radiodifusió a casa nostra i fa que tothom hagi de reconèixer que aquesta organització porta a cap una de les principals finalitats d'aquest gran mitjà de difusió.

En pocs temps, han estat tres els concerts que Ràdio Barcelona ha retransmès a l'estranger: Concert per l'Orfèd Català amb motiu del 250è aniversari del naixement de l'immortal Joan Sebastià Bach; aquest fet tingué un ressò extraordinari al món musical; Joan Sebastià Bach; aquest fou interpretat magníficament. Vol dir això, que aquesta transmissió va contribuir al reconeixement d'un primer pla per als nostres artistes. El segon concert va tenir lloc fa pocs dies: va ésser la Còbra Barcelona Albert Martí i l'excelsa cantant Mercè Plantada, que va donar a conèixer la nostra sardana i la cançó popular. Serà el proper di 29 que l'Orfèd Gracien, que dirigeix el gelós músic nostre, mestre Joan Balcells, i l'Orquestra donarà a conèixer la cançó popular per a orfeons, i els matisos d'harmonia recollits de l'ambient del poble pels nostres mestres.

Ràdio Barcelona, amb la difusió de la nostra música, fa una tasca patriòtica, que ens plau de reconèixer i aplaudir.

RADIO PER A TOT HOM

RADIO BARCELONA

CARRER DE CASP, 12

Telèfon 18860

GARATGE PROVENÇA

Provença, número 157

Telèfon 72944

Servei d'instal·lacions darreres

models aparells receptors de

RADIO PER A AUTOMOBILS

RADIO PER A TOT HOM

Laboratori radiotècnic

RAPIDES A

ECONOMIA

I GARANTIA TECNICA

CASP, 12 - TEL. 18860

—Papà ¿és així el que els radiodifusors ens diuen "ones dirigides"?

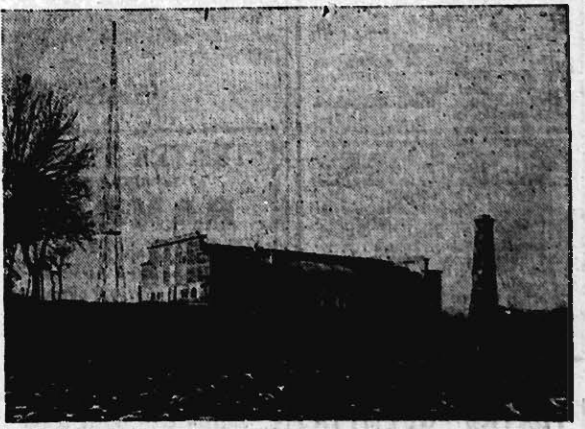
CATALANS:

Llegiu la revista

RADIO BARCELONA

la més antiga, l'única publicació setmanal catalana de radiodifusió. Deu anys de publicació ininterrompuda.

TIRATGE: 25.000 EXEMPLARS

EMISSORES EUROPEES. — L'estació alemanya de Langenberg

UNIVERSAL ELECTRICA

RADIO ATWATER-KENT ECHOPHONE

Vendes a terminis i canvis

Oportunitats per a totes les bulxaques

DIPUTACIO, 242

Telèfon 22099

Restaurant Miramar

Revetlla de Sant Joan

Sopar de Cotilló
Atraccions :: Dues
orquestres anima-
des per la gentil
estilista de jazz

Líbia Dimas

Reserveu la vostra taula
Telèfon 21222

DELICIÓS LICOR ESTOMACAL

Per les seves bones quali-
tats i bon gust, és mun-
dialment acreditat.
Tastar-lo és adoptar-lo.
Per a celebrar la vostra
Revetlla demaneu-lo a Bars,
Cafès, Colmados i Confi-
teries

Demaneu-lo al vostre adroguer. Si no el té, el trobareu
a les cases: Vicenc Ferrer, Torredellor, Fortuny, San-
taçana, Simó, Establiments Dalmau Oliveres, Vidal
i Ribes i d'altres majoristes

Fàbrica i despatx: Barbarà, 35 - Telèfon 22541

Cerveceria i Restaurant CAMBRINUS

Rambla de les Flors, 6 -- Telèfon 10442

REVELLLA DE SANT JOAN

Amanida russa - Rosbif - Vedella - Salsitxes
de Francfort - Filet amb patates fregides
Pastís de xocolata

CERVESA DE BARRIL, PILSEN O MUNIC

Hotel "Casita de las Flores"

Immortalable pel seu gust i confort (cale-
facció central). -- Telèfon automàtic i inde-
pendent a cada habitació. -- OBERT dia i nit

Carrer de la França, 20 - Telèfon 31503
BARCELONA

Tabacs Havans

Rambla de les Flors, 16

RESTAURANT

Casa Joan

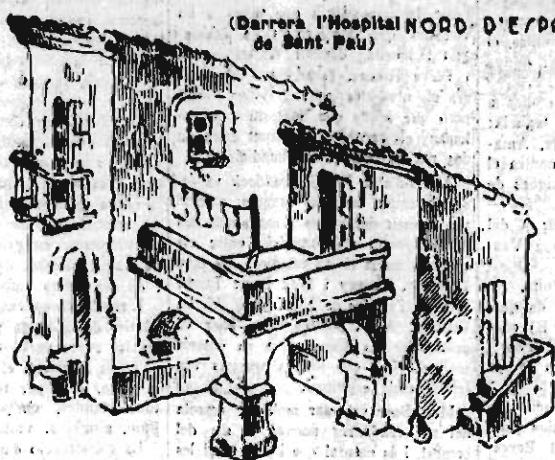
L'acreditada casa de la
PAELLA VALENCIANA

Salons especials per a banquets

Rambla de Santa Mònica, 21 i 23
Telèfons: 11692 i 115759

Llocs recomanables per a passar la Revetlla de Sant Joan

Canòdrom Guinardó

(Darrera l'Hospital NORD D'E/DANYA
de Sant Pau)

UN CROQUIS D'UN REC DEL POBLE ESPANYOL

AQUESTA TARDA, A LES 4'15, I NIT, A LES 10'15

PROGRAMA EXTRAORDINARI DE CURSES DE LLEBRERS

La millor Revetlla de Barcelona

UN POBLE ESPANYOL DE MERAVELLA

VALENCIA, ANDALUSIA, MADRID I CATALUNYA
CANTS I BALLS REGIONALS

ATRACCIONS I BALLS A LA TERRASSA DE LA PISCINA LLUMINOSA

Actualització contínua de la famosa orquestrina

"CLARENCE REMYR"
DE NOVA YORK
amb els seus "Boys and girls"

GRAN CASTELL DE FOCS ARTIFICIALS
SARDANES I BALLS A DIFERENTS INDRETS DEL PABLO
ENTRADA AL REÍNTRE, 2 PESSETES

Mitjans de locomoció: Servei especial dels Autobusos Roca (carrer de Pelajo). Autobusos Lesseps-
Horta. - Tramvies d'Horta. - Servei col·lectiu des de la Plaça de Catalunya

"HOTEL RESTAURANT RECTORET"

Les Planes de Vallvidrera

El lloc de més bona temperatura per a passar la

REVELLLA DE SANT JOAN

Servei de coberts a la carta

DAVANT ESTACIO F. C. DE CATALUNYA (al peu carretera de Vallvidrera)

Demaneu la vostra taula al Tel. 81959

Restaurant "MIRANDAS"

Direcció a càrrec de

Mesegué i Bosch

Especialitat en tota mena de peix - Exquisit cobert popular a 5 pessetes
Gran carta estil marinera - Grandiosos salons per a banquets

Passeig Nacional, 70-71 BARCELONA
Telèfon 23482 (BARCELONETA)

La millor revetlla de
Sant Joan la passareu al

Casino Sant Sebastià

Gran sopar de revetlla
2 orquestres i atraccions

Bal's de revetlla
a les terrasses

BAR AUTOMATIC

Els millors sandvitxos
S'admeten encàrrecs

Rambla de Canaletes, 8 Telèfon 22987

Revetlla de Sant Joan

Gran terrassa amb un acurat servei
de RESSOPONS

PROPIS PER A LA REVELLLA

Rambla del Mig, 21

Reserveu la vostra taula al telèfon 19677

Avui, inauguració

del

Bar Club Barceloneta

Passeig Nacional, 73

Especialitat en fiambres, mus-
clos, cargols, el clàssic pa
amb tomàquet i pernil i la
botifarra crua de Balaguer
a la brasa

OBERT TOTA LA NIT

RESERVAT A

J. S.

BARCELONETA

Cabaret Català

La catedral del Varietà Modern

Totes les nits de 12 a 4 i festius de 6 a 9
brillant exhibició a la pista
dels renomats artistes

MILLER, ESCUDERO

BERTINI *

Telèfon 23687

ESPORTS

Esports FOTOBOL

II Torneig Internacional de Barcelona.—La prova que actualment es manté al primer pla dels esports catalans és sens dubte l'esmentat Torneig Internacional, el qual continua, com era d'esperar, desenvolupant-se amb aquella normalitat que es coneix a una bona organització.

La classe de joc dels mestres estrangers ha estat superior a la patejada dels nostres. Tots ells han posat de manifest estar en possessió d'una immillorable tècnica, sobresortint els mestres Flohr i Koltanowski, que són els que es disputen el primer lloc.

Sir Thomas i Grob són els següents, i entre ells haurà de classificar-se el tercer. Cal fer notar que Sir Thomas gairebé ha hagut d'ajornar totes les partides.

Reilly, el darrer, fins a la data, dels mestres estrangers, quant a la classificació, té el lloc disputat pel primer català, doctor Vallver, el qual, si té una mica de sort en finalitzar el Torneig podria arribar a guanyar-lo.

Ribera, Cherta i Maristany segueixen els esmentats en un pla igualat. El doctor Ticolet ens ha decepcionat, ja que no ha puntuat, i no és pas això el que havia d'esperar-se de la seva categoria.

L'esforç del Barcelona s'ha vist correspost per l'afició, ja que és nombrosa la quantitat d'assistents a les sessions, que presten suport d'aquesta manera als organitzadors, cosa ben merescuda.

Torneig de Roses.— Demà, dilluns, començarà aquest Torneig, que pot considerar-se com una continuació de l'anterior, en un lloc ideal en aquests dies que comencen a ésser estius.

El Club d'Esports Barcelona ha trobat col·laboració en el Comitè Comarcal de Girona, especialment en el seu president, En Josep Saura.

Hi participaran els mestres estrangers Flohr, Koltanowski, Grob, Reilly i Koblenz. Dels de casa: doctor Marín, Domènec, Ticolet i dos representants nacionals, un per la Federació Valenciana i un de la Centre.

Torneig Peninsular.— El dijous vinent, dia 20, començarà a Madrid l'esmentada prova, organitzada per la Federació Espanyola, en la qual prendran part destacats elements dels esports d'arreu de la Península, en nombre de més de quinze.

Es faran, segurament, dos agrupaments llarg, i avui, a l'estatge del Madrid F. C., tindrà lloc el sorteig de dates i rondes.

Pel que respecta a Catalunya, la Federació hi serà representada pels jugadors Angel Ribera, campió de Catalunya; Pere Cherta, sots-campió, i J. Comes, quart classificat, en el darrer campionat celebrat, substituïnt el doctor Català, classificat tercer, el qual, degut a les seves ocupacions particulars, es veu impossibilitat de desplaçar-se.

Demés, per dret propi, hi participaran els mestres nacionals Cases i Soler. Tal vegada hi vagi així mateix En Vilardobé, el qual, si no ho fa, és degut a una malaltia d'un familiar seu.

Esports Comtal Club.— Tots els dilluns i dijous, a les deu de la nit, es vénen celebrant les partides comentades, a càrrec dels jugadors de primera categoria pertanyents a l'entitat i a les quals assisteixen un bon nombre d'associats, a més d'elements de diferents clubs, pel qual motiu promet ésser un èxit, ensenya que una bona ocasió per als novells.

Aquesta entitat ha invitat totes aquelles entitats esportives de segona i tercera categories que més proximitat tenen amb el Comtal, per tal de celebrar un torneig per equips de deu jugadors, compostos aquests per jugadors dels agrupaments B i C.

Es probable la participació d'equips de les entitats Bosacoma, Obertura i Sol, de segona categoria; Aire Lluire, Coll-blanc, Orfeo de Sants, Tagamanent i Palma, de tercera.

L'entitat organitzadora hi prendrà part amb dos equips fora de concurs.

Atenes de Sant Gervasi.— Avui, a les onze del matí, i a l'estatge social, Bèlgica, 127, tindrà lloc un festival com a repartiment de premis del torneig que organitzà aquesta entitat, el qual consistirà en una festa esportiva i un verinot d'honor, al qual han estat invitades la Federació Catalana i les entitats que participaren a l'esmentat torneig, ultra les que tenen els seus estatges en aquella barriada i Gràcia.

Penya Obertura.— El dimarts passat tingué lloc la partida de retorn de visita d'un equip d'aquesta entitat fèu a l'estatge del Casal Barceloní.

L'equip de l'Obertura resultà vencedor per set a tres. El resultat sumat dels dos matxs fou de tretze a set a favor d'aquest equip.

ARTICLE

de gran novetat i atracció per a l'estiu, de venda fàcil als cafès, dancings, cinemes, teatres, platges, etcètera. Es necessiten venedors molt actius i ben organitzats. Cosp. 26, despatx 29; de les 9 a 10 1/2.

La crisi en la junta del Barcelona

Es tema d'actualitat, encara, les discrepàncies posades de manifest entre els elements responsables del club degut al motiu del projectat benefici a Josep Samitier.

S'ha fet pública la renúncia del càrrec de vice-president que exercia el senyor Francesc X. Casals, i ens semblava interessant haver pogut reportar un interviu amb tan destacat element per a saber-ne les causes que han produït la seva actitud. No hem pogut aconseguir-ho, però, en intentar complir amb la nostra missió informativa, l'interessat no ens ha permès prendre nota de les seves manifestacions perquè, segons ell, les seves paraules podrien ferir la susceptibilitat d'alguns dels quals li fan veure una amistat que no voldria veure trencada. La bona harmonia que ha presidit totes les reunions del Consell directiu—ens ha dit—, perquè continuï en bé del club el millor és deixar el camí expedit quan sorgeix una discrepància.

—Així, la vostra dimissió és... —Irrevocable—ens ha contestat.

Ja tenim encetada la conversa, i ens perdonarà l'amic Casals si per culpa seva de no deixar-nos prendre apunts no encertem a reproduir fidelment les seves paraules.

—Ja he estat el projectat benefici a Samitier l'origen de la discrepància?

—Ja us he dit que la unanimitat d'apreciacions havia estat la norma de la nostra actuació directiva i fins en aquesta mateixa qüestió anàvem d'acord la majoria, i per això es portà l'assumpte a la Federació, per si ella volia dur-lo a cap. La meua actitud s'ha fonamentat amb la manera com s'ha portat aquest assumpte des de fora. Es publica la posició de destacats personalitats del Club i les pressions que s'han exercit, fins al punt d'haver sortit a la premsa l'afirmació que es faria el partit i assenyalant la data.

—?

—No tinc cap animadversió per Josep Samitier. Personalment, fa poc que em fou presentat i he seguit la seva actuació al camp de joc tot el temps que l'hi he vist jugar, i per tant, com a soci actiu, sé tot el que feia pel Club, com després he sabut tot el que el Barcelona feu per ell.

Com a directiu, en aquesta ocasió, no podia oblidar l'ambient que predominava en la darrera assemblea tan contrària a la proposició d'homenatge que es presentà, que els seus autors en desistiren i la retiraren. Aleshores es demanava només un homenatge. Ara s'organitza un benefici. L'estat actual de les finances del club acabaren d'afirmar-me en el meu criteri i no vaig voler arrostrar-ne la responsabilitat. Tampoc he volgut ésser un obstacle, i he pres el determini que m'ha semblat més lògic. Tornar a les graderies a presenciar els partits, a emocionar-me amb el triomf del nostre equip, sense les preocupacions d'una responsabilitat directiva.

Creiem que és prou interessant el que ens ha dit l'amic Casals perquè en el nostre afany informatiu donguem a la publicitat el que ens ha manifestat en conversació privada.

BLANC

Campionat Copa Espanya

Partits per a avui

Sabadell-Llevant, Vallada, Osasuna-Sevilla, Vilalba.

Equips probables per a avui

SABADELL: Macip, Morral i Blanc; Argemir, Fon, i Mota; Esteve, Calvet, Gual, Barceló i Perera. LLEVANT: Vidal, Calpe i Puig I; Núñez, Dolc i Porreia; Puig II, Artigues, Calero, Felipe i Aparicio.

La final a Barcelona?

Naturalment, fins ara, tot el que es digni sobre on se jugarà la final no passa d'ésser suposicions, puix que fins que hi hagi els dos finalistes, no es podrà saber res en concret.

De moment, pot dir-se que la primera ciutat on s'ha pensat de jugar el partit ha estat Madrid, puix que resulta ésser el camp neutral de gairebé pòdem dir dels quatre clubs que es disputen el lloc de finalista.

Ara bé, segons rumors circulats, de quedar finalistes el Sevilla i el Sabadell, es diu si arribarien a un acord de jugar la final al camp de les Corts, camp que resultaria poc més poc menys neutre, tant com el camp de Madrid, puix que el Sevilla es troba en el cas d'haver eliminat els dos clubs madrilenys, i així potser desbarataria un xic la imparcialitat del públic madrileny.

Això és el que ha circulat, si bé de fet no hi ha res entre. Cal també tenir en compte que aquest partit final haurà de tenir lloc el dilluns que ve, dia 30, i tothom sap que en aquesta data ha de celebrar-se a Montjuïc el III Gran Premi Barcelona sota l'auspici d'una desinteressada organització de Penya Rín, i si bé ens agradiaria molt de poder veure la final a casa nostra, per altra banda ens dolria que els grans esforços de la Penya Rín es vésin desbaratats per la celebració simultània que dos esdeveniments esportius de tanta importància.

Torneig de Promoció

PARTITS PER A AVUI

Horta-Girona, Terrassa-Badalona, Calella-Granollers, Sants-Sant Andreu.

Els amistosos d'avui i demà a les Corts

Aquesta tarda i demà, dilluns, es disputaran diversos partits amistosos al camp de les Corts. En el programa de demà destaca l'encontre entre el Llevant i el F. C. Barcelona, equips complets, en pla de revenja.

El programa d'aquests dos dies a les Corts es distribueix com segueix: Avui, a un quart de quatre, Amateur R del F. C. Barcelona contra el primer equip de la S. C. Aigües de Barcelona.

A un quart de sis, Amateur A del F. C. Barcelona contra Penya Ventolrà.

L'entràda serà lliure i gratuïta. Demà, dilluns, a un quart de quatre, U. E. Poble Sec (equip B) contra Amateur R del F. C. Barcelona.

A un quart de sis, primers equips del Barcelona i del Llevant.

Salta a la vista la importància d'aquest darrer partit. Per motius prou coneguts la pugna entre el Barcelona i el Llevant haurà de resultar forçosament emotiva i interessant, en la qual l'amor propi dels jugadors hi afegirà la resta.

Altres partits per a avui

TORNEIG COPA CATALUNYA

Foment Molins de Rei-Vilafraanca, Olesa-Gavà, Sant Sadurni-U. E. de Rubí, Vilanova-Tarragona.

TORNEIG COPA "LA RAMBLA"

Terrassa-Sant Cugat, Granollers-U. E. Sants, Badalona-Mollet.

TORNEIG COPA AMATEUR

(Primer grup) Torrensenc-C. E. García. (Segon grup) Voltregà-Santquizec. Torelló-Samperença. (Tercer grup) Penya Joventut-Ripoll, U. E. Rodenca-Mantlleu, Abadessenc-Olot.

(Quart grup) Atlètic Cornellà-Santfeliuenc, Monumental F. C.-Tibidabo, Catalunya-Mercantil.

(Cinquè grup) Cros F. C.-Atlètic Fortipenc, Salut Badalona-Europa.

(Sisè grup) Vilassar de Dalt-U. E. Mataronina, Sant Celoni-Popular F. C., Vilamajor E. C.-U. E. Premià de Mar.

(Setè grup) Vilassar de Dalt-U. E. Mataronina, Sant Celoni-Popular F. C., Vilamajor E. C.-U. E. Premià de Mar.

(Vuitè grup) Vilassar de Dalt-U. E. Mataronina, Sant Celoni-Popular F. C., Vilamajor E. C.-U. E. Premià de Mar.

(Nouè grup) Vilassar de Dalt-U. E. Mataronina, Sant Celoni-Popular F. C., Vilamajor E. C.-U. E. Premià de Mar.

(Dècim grup) Vilassar de Dalt-U. E. Mataronina, Sant Celoni-Popular F. C., Vilamajor E. C.-U. E. Premià de Mar.

(Onzè grup) Vilassar de Dalt-U. E. Mataronina, Sant Celoni-Popular F. C., Vilamajor E. C.-U. E. Premià de Mar.

(Dotzè grup) Vilassar de Dalt-U. E. Mataronina, Sant Celoni-Popular F. C., Vilamajor E. C.-U. E. Premià de Mar.

(Tercer grup) Vilassar de Dalt-U. E. Mataronina, Sant Celoni-Popular F. C., Vilamajor E. C.-U. E. Premià de Mar.

(Quart grup) Vilassar de Dalt-U. E. Mataronina, Sant Celoni-Popular F. C., Vilamajor E. C.-U. E. Premià de Mar.

(Cinquè grup) Vilassar de Dalt-U. E. Mataronina, Sant Celoni-Popular F. C., Vilamajor E. C.-U. E. Premià de Mar.

(Sisè grup) Vilassar de Dalt-U. E. Mataronina, Sant Celoni-Popular F. C., Vilamajor E. C.-U. E. Premià de Mar.

(Setè grup) Vilassar de Dalt-U. E. Mataronina, Sant Celoni-Popular F. C., Vilamajor E. C.-U. E. Premià de Mar.

(Vuitè grup) Vilassar de Dalt-U. E. Mataronina, Sant Celoni-Popular F. C., Vilamajor E. C.-U. E. Premià de Mar.

(Nouè grup) Vilassar de Dalt-U. E. Mataronina, Sant Celoni-Popular F. C., Vilamajor E. C.-U. E. Premià de Mar.

(Dotzè grup) Vilassar de Dalt-U. E. Mataronina, Sant Celoni-Popular F. C., Vilamajor E. C.-U. E. Premià de Mar.

(Tercer grup) Vilassar de Dalt-U. E. Mataronina, Sant Celoni-Popular F. C., Vilamajor E. C.-U. E. Premià de Mar.

(Quart grup) Vilassar de Dalt-U. E. Mataronina, Sant Celoni-Popular F. C., Vilamajor E. C.-U. E. Premià de Mar.

El voltant del Campionat del món dels pesos forts

No apagués encara els ecos del matx Baer-Braddock, ja es parla, cada dia amb major insistència, de qui serà el proper rival de Jimmy Braddock la primera vegada que aquest posarà en joc el títol que acaba de conquerir. Hom diu que possiblement no serà Schmeling, car la Comissió de Boxa de l'Estat de Nova York ha fet públic aquests dies que no autoritzarà un combat entre l'alemany i el novell campió mentre, el primer esmentat no hagi boxat abans amb Art. Lasky. Fa l'efecte que els ianquis temen Schmeling, car volen fer boxar amb Art. Lasky, el qual Braddock ja ha batut, és no voler concedir la importància que tenen a les victòries que darrerament ha aconseguit Schmeling damunt Walter Neusel i Steve Hamas, pesos forts dels quals ara els nord-americans no volen parlar, però que abans que boxessin amb l'alemany els conceptuaven situat entre els dos millors pesos forts mundials.

Abans d'ahir Jimmy Braddock va ésser obsequiat amb un banquet, al qual van assistir destacades personalitats del món esportiu nord-americà, entre les quals hi havia els ex-campions del món Dempsey, Tunney i Max Baer. També hi havia l'alcalde de Nova York, M. La Guardia. A les postres Max Baer va pronunciar un discurs que va obtenir molt d'èxit i que tot els presents van trobar molt espiritual.

Max Baer va estar molt per desota del seu rendiment normal el dia del combat, i és natural que hom cerqui les causes d'un fet que fins ara ningú no s'explica. Ancil Hoffman, el manager de l'ex-campió, ha fet unes declaracions a un periodista, segons les quals Max Baer és va presentar a combatre mab l'ànim molt deprimat. Hoffman, que ignora les causes d'aquest abatiment, creu que podria ésser-ne trobat l'origen en una llarga conversa postinguda entre Max Baer i un misteriós personatge la vigília del combat.

Finalment sembla confirmar-se que Max Baer s'ha reconciliat amb l'empresa del Madison Square Garden, la qual, des d'ara, podrà comptar, per a la confecció dels seus programes, amb el concurs del campió mundial destronat. Max Baer no es retira del ring, i sembla que el que avui més el preocupa és el desig d'esdevenir una altra vegada campió.

En qualsevol taller especialitzat en la construcció de petites embarcacions, per poc estandarditzada que aquella estigui, es pot construir un kaiak en poca estona. Al cap del dia se'n poden fer algunes dotzenes.

Situeu-vos, per un moment, a les costes de Groenlàndia, allunyats de totes les línies regulars de navegació i de les línies irregulars dels vaixells pesquers, a milers i milers de quilòmetres de les terres europees o americanes, dites civilitzades. Reflexioneu ben bé el que representa construir amb un vulgar ganivet una mena de closca de nou per a heur-se les nores menys que amb els famélics ossos blancs.

Ens fèiem aquestes consideracions cap a l'any 1929, quan contemplàvem bocadats l'únic kaiak autèntic que hem vist i tocat.

Per poc aficionat que se sigui a les coses nàutiques, creiem que tothom el recorda, situat com era al bell mig de la sala dedicada al folk-lore dels esquimals de Groenlàndia i dels habitants d'Islandia, a la Secció Danesa de l'última Exposició Internacional de Barcelona.

Ultra el kaiak, els esquimals, aprofitant la pell de foc, construïen una altra embarcació anomenada umiak, que de dins deu a disset metres de llargària, la qual és utilitzada per al transport de la família, i sovint és tripulada únicament per dones.

Els primers importadors del kaiak per a utilitzar-lo com a esport per als seus il·lacs i rius van ésser els alemanys. Val a dir, de seguida, que els que construïren a Leipzig, cap a l'any 1861, eren tots de fusta, a l'estil de les canoes dites avui dia canadenques.

L'any 1863 es pot dir que es va fer el primer raid controlat, el qual fou pel riu Elba avall. A la Península Ibèrica hom va fer en aquells allunyats temps algunes proves d'unes embarcacions de pell inflada que pel poc que contenen les històries és de creure que no van tenir gaire èxit.

Els nord-americans i anglesos foren els primers a adoptar la tela o lona, cap al 1880, en les seves piragües.

La glòria del desenvolupament que ha pres avui dia el kaiak entre el jovent actual cal donar-la tota als alemanys, els quals van ésser els primers a construir-ne de desmuntables i els primers a construir-ne en gran sèrie, permetent que avui damunt una insignificant embarcació es facin travessies de gran importància.

Després de la guerra la lona va ésser substituïda per la goma, la qual ha anat perfeccionant-se de tal manera que, avui, les fàbriques alemanyes ofereixen uns kaiaks desmuntables perfectes.

Aquestes petites embarcacions són marineres per excel·lència. Molt més que algunes balandres de molta presència.

Damunt un kaiak s'han fet importants viatges; tants, que és materialment impossible, en unes breus ratlles de divulgació com les presents, entretenir-nos a historiar-los.

Permeteu-me, però, assenyalant-ne tres o quatre dels que han fet més sensació.

Els alemanys porten la capdavantera en la construcció, i és lògic que ells siguin els que tinguin el palmari més brillant.

El capità Schott, en 1925, va acabar un període de no res menys que de 40.000 quilòmetres. Un austríac, Théodor Heim, va travessar la Mediterrània en 1926.

I en 1928 un altre alemany, el capità Römer, va travessar l'Atlàntic amb una biplaça de cinc metres, sortint de Lisboa i anant a Canàries i a Haití. Va tenir, però, un fi trágic per les mals anades, quan feia algunes setmanes que havia arribat a Amèrica.

Per les illes de la Melanèsia i de les Noves Hebrides, a Oceania, hi corria, no fa gaire, un altre alemany, Fritz Englen, el qual havia sortit del port de Bremen.

Els darrers butlletins d'estadística esportiva d'Alemanya ens fan saber que passen de 300.000 el nombre de kaiaks que "circulen" arreu del país.

Texcoslovàquia, Àustria, Hongria, Suïssa i França són les nacions on el nou esport ha prosperat fantàsticament.

I nosaltres?

Nosaltres, els catalans, tenim unes costes magnífiques i alguns rius, encara que torrencials, el suficientment navegables per a poder lliscar-hi amb un kaiak.

De la mateixa manera que el nostre jovent s'ha llançat a practicar l'esquí, no ens creiem equivocats en afirmar que aviat s'abocarà al "comanament" d'aquests petits iots.

De moment ja hi ha constituït, des de fa un any, el "Kaiak Club de Catalunya", el qual, amb la seva trentena de socis, posseeix, des del primer de juny, un estatge al port de Barcelona, i gràcies al qual és de creure que el nombre de bogadors de la nova embarcació anirà "in crescendo".

Ha de contribuir també a fer que els joves catalans practiquin aquest esport la celebració d'algunes manifestacions de les que el "Kaiak Club de Catalunya" ha d'organitzar durant el vinent estiu: curses a rem i a vela—la vela s'hi adapta meravellosament—, curses de creuer, com les que ha portat a terme el K. C. de C. de Saragossa a Amposta, de la Puda de Montserrat al port de Barcelona, de Roda de Ter al lloc de Sau, per la Costa Brava, pel llac de Banyoles, etc.

Acabarem aquestes ratlles dient als que se senten aficionats a les coses del kaiak que no s'espatin en fer números. Si us heu de fer enviar de les fàbriques alemanyes un kaiak desmuntable, potser si que cal mirar-s'hi; però si voleu iniciar-vos en el novell esport, a casa nostra trobareu un parell o tres de constructors—acreditats en la construcció d'esquís—que manufacturen uns kaiaks rígids magnífics i econòmics, els quals fàcilment poden trobar acolliment al garatge que el "Kaiak Club de Catalunya" té al nostre port.

Fem vots perquè Catalunya acudeixi amb tots els honors a la palestra esportiva internacional en un esport tan macle com és el del kaiak.

F. MARTÍN I JULIA (De "Catalunya Atlètica".)

EL KAIK UN NOU ESPORT

El kaiak és l'embarcació, podrien dir-ne nacional, de les terres artiques. L'esquimal, gràcies al kaiak, pot lluitar per la vida. Damunt aquesta lleugera closca de pell i fusta, l'esquimal, enmig dels glaços, pesca i caça, feines necessàries per al seu abric i per a la seva alimentació.

Sembla mentida com un home insignificant en aparença, però amb un intel·lecte molt desenvolupat, pot planar cara, amb unes armes i uns estris primitius, a besties tan voluminoses com són els ossos, les foques, les morsas, el elefants marins i les balenes. L'esquimal lluita contra tots aquells animals salvatges—menys les balenes, les quals cacen amb embarcacions més grans, anomenades baleneres—tripulant kaiaks el més gran dels quals té uns cinc metres i escaig.

L'utilitat de construcció, com la majoria del seu utilatge domèstic, és d'una simplicitat correpadora. Els seus escassos mitjans són suplerts per la seva paciència formidable. Amb un senzill ganivet els esquimals es converteixen en prodigiosos artesans dels seus mobles, de les seves armes i de les seves embarcacions.

L'esquimal en caçar una d'aquelles besties de la fauna polar aprofita totes les seves parts, aprofitant l'ivori, la pell, els intestins, el greix, els ossos, la carn, etc., per fer-ne arpons, botons, tendes, embarcacions, cordes, llum, aliments, vestits, abrigalls, etc.

La construcció d'un transatlàntic, a les nostres latituds, és cosa de pocs taules. En pocs mesos es col·loca la quilla, es construeix i s'avaria, i hom se'n va amb ell cap a l'altra banda del món, gràcies als mil i un viatges que el progrés i la tècnica moderna posen al nostre abast.

En qualsevol taller especialitzat en la construcció de petites embarcacions, per poc estandarditzada que aquella estigui, es pot construir un kaiak en poca estona. Al cap del dia se'n poden fer algunes dotzenes.

Situeu-vos, per un moment, a les costes de Groenlàndia, allunyats de totes les línies regulars de navegació i de les línies irregulars dels vaixells pesquers, a milers i milers de quilòmetres de les terres europees o americanes, dites civilitzades. Reflexioneu ben bé el que representa construir amb un vulgar ganivet una mena de closca de nou per a heur-se les nores menys que amb els famélics ossos blancs.

Ens fèiem aquestes consideracions cap a l'any 1929, quan contemplàvem bocadats l'únic kaiak autèntic que hem vist i tocat.

Per poc aficionat que se sigui a les coses nàutiques, creiem que tothom el recorda, situat com era al bell mig de la sala dedicada al folk-lore dels esquimals de Groenlàndia i dels habitants d'Islandia, a la Secció Danesa de l'última Exposició Internacional de Barcelona.

Ultra el kaiak, els esquimals, aprofitant la pell de foc, construïen una altra embarcació anomenada umiak, que de dins deu a disset metres de llargària, la qual és utilitzada per al transport de la família, i sovint és tripulada únicament per dones.

Els primers importadors del kaiak per a utilitzar-lo com a esport per als seus il·lacs i rius van ésser els alemanys. Val a dir, de seguida, que els que construïren a Leipzig, cap a l'any 1861, eren tots de fusta, a l'estil de les canoes dites avui dia canadenques.

L'any 1863 es pot dir que es va fer el primer raid controlat, el qual fou pel riu Elba avall. A la Península Ibèrica hom va fer en aquells allunyats temps algunes proves d'unes embarcacions de pell inflada que pel poc que contenen les històries és de creure que no van tenir gaire èxit.

Els nord-americans i anglesos foren els primers a adoptar la tela o lona, cap al 1880, en les seves piragües.

La glòria del desenvolupament que ha pres avui dia el kaiak entre el jovent actual cal donar-la tota als alemanys, els quals van ésser els primers a construir-ne de desmuntables i els primers a construir-ne en gran sèrie, permetent que avui damunt una insignificant embarcació es facin travessies de gran importància.

Després de la guerra la lona va ésser substituïda per la goma, la qual ha anat perfeccionant-se de tal manera que, avui, les fàbriques alemanyes ofereixen uns kaiaks desmuntables perfectes.

Aquestes petites embarcacions són marineres per excel·lència. Molt més que algunes balandres de molta presència.

Damunt un kaiak s'han fet importants viatges; tants, que és materialment impossible, en unes breus ratlles de divulgació com les presents, entretenir-nos a historiar-los.

Permeteu-me, però, assenyalant-ne tres o quatre dels que han fet més sensació.

Els alemanys porten la capdavantera en la construcció, i és lògic que ells siguin els que tinguin el palmari més brillant.

El capità Schott, en 1925, va acabar un període de no res menys que de 40.000 quilòmetres. Un austríac, Théodor Heim, va travessar la Mediterrània en 1926.

I en 1928 un altre alemany, el capità Römer, va travessar l'Atlàntic amb una biplaça de cinc metres, sortint de Lisboa i anant a Canàries i a Haití. Va tenir, però, un fi trágic per les mals anades, quan feia algunes setmanes que havia arribat a Amèrica.

Per les illes de la Melanèsia i de les Noves Hebrides, a Oceania, hi corria, no fa gaire, un altre alemany, Fritz Englen, el qual havia sortit del port de Bremen.

Els darrers butlletins d'estadística esportiva d'Alemanya ens fan saber que passen de 300.000 el nombre de kaiaks que "circulen" arreu del país.

Texcoslovàquia, Àustria, Hong

una ciclista internacional que després de la darrera sessió d'entrenaments es presentarà el mateix dia 29 i per al Gran Premi Automobilista del dia 30, amb una modificació importantíssima sobre el curs d'entrada per separat de cada una de les manifestacions.

Pilota Basca

FESTIVAL A PROFIT DE LA CAIXA DE SOCORROS DEL SINDICAT DE PERIODISTES ESPORTIUS

Ha estat fixada la data de dimarts, dia 25, per a la celebració del festival de pilota a pala que l'empresa i quatre pilotes del Frontó Novetats organitzen anualment a profit de la Caixa de Socorros del Sindicat de Periodistes Esportius.

Com que tots els pilotes sense excepció han ofert el seu desinterès com a pilots, els intendants del Triquet senyors de la Carrera tenen a mà el poder combinar uns grans partits per atraure l'afició dimarts a la nit al triquet del carrer de les Corts Catalanes, ja que no sempre és possible veure actuar en una pista vetllada els més destacats asos de la pala.

Basquetbol

Laietà - Patrie, matx cim de la jornada

La jornada d'avui comporta l'acabament dels dos cims de més història catalunya. Una lluita entre el Laietà i el Patrie és sempre apassionant per la rivalitat que existeix entre ells, però en aquesta ocasió, en la qual el cim és necessari per als dos clubs, els cims d'avui, la pugna adquireix característiques de final, almenys ho representa per al Laietà, que, cas de vencer, té ja assegurada la participació al Campionat d'Espanya.

Un pronostic és difícil en un encontre d'aquestes característiques; no obstant, però, considerem que després de les accions poc reixides, el club del carrer de Viladomat haurà de superar-se si vol triomfar dels patrietes, que porten un tren de superació formidable.

Dels altres encontres destaquen les luites: Espanyol-Iluro, i Manresana-Cornellà.

ELS PARTITS I ELS ARBITRES

Primera divisió
Laietà S. C. S. S. Patrie; àrbitre, Picolet-Miró.
A. J. Junior-F. C. Barcelona; àrbitre, S. S. Pasqual.
C. D. Espanyol-Iluro S. C.; àrbitre, Gatell-Kalenda.
C. J. grup d'Intendència-U. C. de Jover; àrbitre, López-Regales.
Segona divisió
U. S. Manresana-U. S. de Cornellà; àrbitre, Crestoni.
Tercera divisió
Olympic C. U. S. de Rubí; àrbitre, Brotones-Flores.
C. D. Garcia-S. C. Comtal; àrbitre, Prat de la Ribera-Ateneu B. C.; àrbitre, Bosc-Garcia.
Bertran-Barajas.

Aparells fotogràfics
Prismàtics, Binocles, Càmeres Pel·lícules, Pathe-Baby, Màquines, Fonògrafs de totes menes. Discs, etc., etc.

JOIES - BRILLANTS
Tot de veritable ornató. Compra, venda i canvi.

CASA BAGUES
Carrer de Sant Pau, 8 (prop de les Rambles) - T. 1937 - BARCELONA

AIGUA!

En el cabal que interessi i a l'alçada que convingui s'obté fàcilment, còmoda i econòmicament, instal·lant una

BOMBA VERTA

Grups complets des de 218 pessetes (motor, bomba i vàlvula) - Garantia amplíssima

Venuda per les cases més acreditades del ram.

Pizzala i Crory, S.A.

Liúria, 20 i Casp, 31
BARCELONA

Bombes VERTA rotatives
Bombes CENTRI-VERTA centrífugues
Bombes especials
Bombes de mà
Vàlvules-aiques
Accessoris per a reg

Cartellera de Cinema

COLOSSEUM

AVUI: Tarda, dues sessions: a les 3:30 i a les 6 (especial). Nit, a les 10.

Darrer dia d'aquest programa

REVISTA PARAMOUNT

AL COMPAS DEL CORAZON

per Jack Oakie i Lida Robert.

CONDE MENOS SE PIENSA

per N. C. Fields i L. Austin Crabbe

Demà: Tarda, dues sessions: a les 3:30 i a les 6 (especial). Estrena de EL PAN NUESTRO DE CADA DIA

MARILYN

Plaça Urquiza 8 - Telèfon 2155

Sessió matinal a les 11. - Butaca, 1 pla.

ANNY ANNY
PASO A LA JUVENTUD

Tarda: de 3:30 a 6, sessió continua

3:30 ANNY ANNY
4:50 ANNY ANNY - René Lefèvre
6:50 PASO A LA JUVENTUD
8:20 PASO A LA JUVENTUD
9:50 PASO A LA JUVENTUD

Demà: Tarda, dues sessions: a les 3:30 i a les 6 (especial). Estrena de EL PAN NUESTRO DE CADA DIA

METROPOL

Llúria 156 - Telèfon 8122

TEMPORADA DE REPRES

Tarda, a les 4. Nit, a les 10

Romanza húngara

(només tarda)

UN LOCO DE VERANO
per Eddie Cantor

Alma de Bailarina

per Joan Crawford i Clark Gable

Aquest local, pel seu moderníssim sistema de refrigeració, renaix constantment i a l'estiu a una temperatura sempre agradable

Preu únic: 150 ptes.

FANTASIA

AVUI: Tarda, de 3:30 a 6:15; a les 6 nit. Estrena de Paul Moberg en la deliciosa obra ROSAS DEL SUR.

cine Paris

Sempre el programa més atractiu i el preferit per la seva agradable ventilació

Nit: 10:30

Tarda: sessió continua 3:30, 6:15, 9:15

Revista PATHE i PERINIA

Wing Crosby, el famós cantant de la ràdio americana

ALEGRIA ESTUDIANTIL

Fernand Gravy en el film de més rialles

SI YO FUERA EL AMO

Demà: MARINERO EN TIERRA i LA BATALLA

Pensió "LA MUNDIAL"

Viajeros, Dispositos i col·leccions de pel·lícules. Hospital 123, D. Dr. tel. 17391

AVENIDA SALONS CINARS

Tarda, a les 4. Nit, a les 6:45

VALDES DE VINDA
per Jesse L. Lasky

EN MALA COMPANIA
per Silvio S. i Frederic March

PARTO DE TIENHONES
per Edward G. Robinson

Cinema Teatre Espanyol

AVUI: DIUMENGE: Matinal a les 11. Tarda: Sessió continua des de les 4

DARRERS DIES! LOS QUE NACEN

DARRERS DIES! LOS QUE NACEN

RECORDEU QUE SON ELS DARRERS DIES

APRESEU-VOS A VEURE-LA...

DENA: Matinal a les 11

SALO VICTORIA

València, 220 - 221 - Telèfon 2550

AVUI: diumenge: Tarda, a les 4:15; sessió única numerada. Nit, a les 9:30

2 GRANS SUPERPRODUCCIONS

EL BOTONES DEL HOTEL DALMASE

deliciosa opereta (versió alemanya). Magnífica creació de Dolly Dais i Harry Liedtke.

MADAME BUTTERFLY

comèdia sentimental (versió anglesa); la més gran creació de Sylvia Sydney

Preu Especial: 0,30; Preferència, 1 pla

Demà: diumenge: Festival de Sant Joan. 11:15 i 12:15. Tarda: sessió única numerada. Nit, a les 9:30

per Stanley Lupino i Thelma Todd

VOLGA

Sempre el millor programa

Tarda, a les 3:45. Nit, a les 4:45

EL REY DE LOS GITANOS

(només tarda)

George Arliss i Lorea Young en

La casa de Rotschild

Dick Powell i Ginger Rogers en

20 millones de enamoradas

Empresa CAPITOL

CAPITOL

Avui: Sessió matinal a les 10:30. Tarda, a les 4. Nit, a les 10:30

BUSCANDO EL PELICHO
AMOR Y ALEGRIA, per Wheeler i Woolsey

DIBUJOS

EXCELSIOR

Actualització personal de la gran estrella Lola Caballero i el guionista Pep Muro.

Avui: Sessió matinal a les 10:30. Tarda: sessió continua des de les 4 a les 12:30

EL AMULETO (La guerra del món).

EL CRIMEN DEL VANTAJE, per M. L. Allen

TEMPLETON EN EL AMANECER, per Ray Young

Demà: diumenge: Festival de Sant Joan. 11:15 i 12:15. Tarda: sessió única numerada. Nit, a les 9:30

per Stanley Lupino i Thelma Todd

WALKYRIA

Avui: Sessió matinal a les 10:30. Tarda: sessió continua des de les 4 a les 12:30

CRISIS MUNDIAL, en espanyol, per Antonio Colomer i Miquel Llorens

EL ENEMIGO PUBLICO NUMERO 1, en espanyol, per Clark Gable, William Powell i Myrna Loy

TRAGEDIA ATRACCION, per Harry Baur

DIBUJOS

Demà: diumenge: Estrena de nou programa **ESPASMO DE ORO**, en espanyol, per Richard Dix

EL REFUGIO, en espanyol, per Robert Montgomery i Manne O'Sullivan

EL HEREDERO DEL BAL TABARIN, per R. Duvall

DIBUJOS

SPLendid CINEMA

Consell de Cont. 217 - Telèfon 20015

AVUI: Tarda, sessió continua des de 3:30 a 6. Darrer dia d'aquest programa

EL REFUGIO

(En espanyol)

per Maureen O'Sullivan i Robert Montgomery

LA PEQUEÑA DORRIT

per l'encantadora Amy O'Driscoll

DIBUJOS SONORS

Nit, a més:

EL ARRABAL

En espanyol

per Wallace Beery, George Raft i Jackie Cooper

Dilluns: Estrena de la superproducció **FOX DON ENRIQUE**, en espanyol, per Will Rogers i Zasu Pitts

EL CAMINO DE LA CRUZ, en espanyol, per Elissa Landi, Frederic March i Charles Laughton

GOYA

CATALINA DE RUSSIA

per Douglas Fairbanks (III)

per Richard Dix

PER EL MAL CAMINO

per James Cagney, en espanyol

IRIS-PARK

MATANDO EN LA SIERRA

(en espanyol)

per William Powell i Mary Astor

EL MIJO PERDIDO

en espanyol, per Lili Trenier, i VIVIE PELIZ

per Manda Schneider i Max Hansen

Revista i DIBUJOS

BARCELONA

ESCAMBOLLOS ROMANOS

per Eddie Cantor

EN EL HOSPITAL

per Alan Lorne i Oliver Hardy

per Charlot i 6 pel·lícules còmiques més.

REVELLA DE SANT JOAN

a les pàgines del

RESTAURANT MARICEL PARK

SOPAR A L'AMERICANA

seguit d'un gran ball de revella

Reservat a la carta. Telèfon 19746

Venus Sport-Palace Ball

Ronda de Sant Antoni, 25 i 26. Tiro. 27

AVUI DIUMENGE: BALL DE SOCIETAT

TARDA I NIT

ESTRENYES:

JOES NEGROS

PACA PRIMORIS

Demà, diumenge: Festival de Sant Joan. Ball a la tarda

GRAN OPORTUNITAT

Traspaso bonic establiment al costat Plaça de Gràcia, abans d'Arad, prop per a Joferia, Buleria, Perforador, Macromecanica, Sabateria, Articulos present, etc. Lloguer 70 d. 4 m. fons, 18 tons, moderna i bonica instal·lació, 6.000 comptat, resta terminat. Edo. 788, Vergara, 19.

CINEMA ESPLAI

EL CAJON DEL COLORADO (docum.)

EL PRINCIPE DE MEDIA NOCHE

per Henry Garat i Montague Rolland

EL DIFUNTO TUPINEL

per Pierre Etchepepe

MADEMOISELLE DOCTOR

(la rival de Mata-Hari)

per Myrna Loy i George Brent

CINEMA RAMBLES

Rambla del Centre, 36 - Telèfon 18972

AVUI: DIBUJOS

EL VENDEDOR SOLITARIO

Nobleza de corazón

per Leo Carrillo i Junior Coghlan

CABALLEROS DE CAPA Y ESPADA

magnífica comèdia dels reis de la rialla

Wesley i Woolsey

Sessió continua

REVELLA DE SANT JOAN

a les pàgines del

RESTAURANT MARICEL PARK

SOPAR A L'AMERICANA

seguit d'un gran ball de revella

Reservat a la carta. Telèfon 19746

Venus Sport-Palace Ball

Ronda de Sant Antoni, 25 i 26. Tiro. 27

AVUI DIUMENGE: BALL DE SOCIETAT

TARDA I NIT

ESTRENYES:

JOES NEGROS

PACA PRIMORIS

Demà, diumenge: Festival de Sant Joan. Ball a la tarda

GRAN OPORTUNITAT

Traspaso bonic establiment al costat Plaça de Gràcia, abans d'Arad, prop per a Joferia, Buleria, Perforador, Macromecanica, Sabateria, Articulos present, etc. Lloguer 70 d. 4 m. fons, 18 tons, moderna i bonica instal·lació, 6.000 comptat, resta terminat. Edo. 788, Vergara, 19.

ROBA INTERIOR

ADUX

DE VENDA A LES BONES CAMISERIES I ESTABLIMENTS DE GENÈRES DE FUNT

PER A MITGES I MITJONS

anys al lloc núm. 6, de Joan Borràs, carrer d'Urgell (Encant de Sant Antoni)

"L'As de les Mitges" i de la barata

Mercat d'Ocasions

COMPRA - VENDA - CANVI

de Mobles, Planos, Radios, Caixes de cabals, Màquines d'escriure i de cosir, Maletes, Discos, etc.

TOT D'OCCASIO

Corts Catalanes, núm. 414

Telèfon 34422

Vies Urinàries

Malalties secretes - Defectes sexuals

POLICLINICA PARRI PUJAN

Rambla de Catalunya, 11, 1.er

MALALTS

Puigent, Cor, Medicina general, Bifida, Raigs X, del artificial, Dr. LUIS GUESTA

COMPRAD UNICAMENTE

Servus

CREMA PARA EL CALZADO

CON ABRIDOR

Productos Químicos Hispano-Lubyski

BADALONA

ENDERROCS

Portes, finestres, bigues de ferro i fusta, baranes, reixes, valvuls, barrots, teules, jassers i altres materials d'enderrocs.

GARCIA I VIDAL

CLOT, 1. - Telèfon 54888

Principals, a 95 ptes.

Idem 110 "

En cases recent construïdes, 5 grans i 2 petites habitacions

Carrer de París, núm. 20, 22 i 24

(Darrere carrer de Tarradellas i plaça d'Ernest Vedrà)

Autobús lloc 18

FUTBOL A LES CORTS

Demà, diumenge, a les 5:15

LLEVANT BARCELONA

Entrada amb buquet comprat, 2,50 pessetes

PARC DE MONTJUIC

AVUI, DIUMENGE, 23 DE JUNY DE 1935

(NIT, DE DEU A DUES)

Tradicional Revetlla de Sant Joan

(PLAÇA GRAN BOLLADOR-PASSEIG GRAN BOLLADOR)

COBLA BARCELONA A. M. - COBLA EMPORIUM

COBLA CATALUNYA - BANDA SONORA

Trio de Clowns TONY - CAPRAN!

(conjunt regional valencià "EL TURIA")

Mondalla aragonesa "MORALES"

amb els formidables cantadors

DOLORS VISERTA, MIQUEL OLIETE i JULIO GIL

ESBART DE DANCIAIRES BARCINO

Directió general: J. Matas Miguanaet

POBLE ESPANYOL

(d'enge a tres de la matinal)

BALL DE REVETLLA

amb l'actuació de renomades atraccions

Obsequi a les senyores i senyores assistents al ball i sorteig d'un valors objecte entre totes les que llueixin el típic MUJATO DE MANILA

(ESCALINATES PUJADA AL PLEU NACIONAL)

A un quart de dues en punt

Monumental festa pirotècnica

ESPLÈNDIDS FOCs AERIS - PALMERES D'ELX

HERAVELLOS TAPIS ARABES

MOSES GÒTICS - MIRALLS LLUMINOSOS

JARDI DIABOLIC, etc., i l'impressionant

VOLCA EN ERUPCIO

La direcció serà a càrrec dels millors pirotècnics

Des de dos quarts d'onze funcionaran les

Fonts màgiques, Gran Bollador i Jocs de llum

PREUS: Entrada al recinte del Parc, 1 pla. Cotxes, 2 ptes. Cadires Plaça Bollador, 1 pla. Entrada al Poble Espanyol (senyores), 2 ptes. senyores, 1 pesseta.

DIA 28. Un altre escollit programa amb motiu de la també tradicional

REVELLA DE SANT PERE

DOLOR D'ESTOMAC

Produït per la fermentació dels aliments a causa de l'excés d'àcid, només es combat amb dos comprimits d'Estomacal Bolga després dels àpats. Es tracta tres vegades més eficaç que el bicarbonat i la magnèsia i molt bo per a combatre el restrenyiment. Consulteu gratis amb els nostres especialistes i sol·liciteu-ne una mostra

Capsa: 5 pessetes a les Farmàcies

Laboratori BOLGA - Arbau, 30 - Barcelona

DOLOR D'ESTOMAC

DEBILITAT NERVIOSA VIES URINÀRIES

Preu de sol·licitud d'aquestes malalties, gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries

Monoragla (purga) clens, en totes les seves manifestacions: urèmia, prestatia, orquitis, cistitis, gata miliana, etc. de l'home, i vulvitis, vaginitis, metritis, uretritis, cistitis, aporitis, flemes, etc. de la dona, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els Capsules del Dr. Solvre. Els malalts se guareixen per ells sols, sense injeccions, al·lopatis, ni aplicacions de sondes i barbes, etc., i les paelles sempre i que després de la presència del mèdic i d'una o dues sessions de la vostra malaltia.

Venda: 0,60 pessetes capsula.

Impureses de la sang

Bifida (varicela), eczemes, herpes, otitis, otitis, etc. (malalties de les cames), erupcions, escarlatina, etc., malalties que toquen per causa de la sang, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els Capsules del Dr. Solvre. Els malalts se guareixen per ells sols, sense injeccions, al·lopatis, ni aplicacions de sondes i barbes, etc., i les paelles sempre i que després de la presència del mèdic i d'una o dues sessions de la vostra malaltia.

Venda: 0,60 pessetes capsula.

Debilitat nerviosa

Impotència (manca de vigor sexual), polioelena, neuritis, espasmes, etc. (malalties de les cames), erupcions, escarlatina, etc., malalties que toquen per causa de la sang, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els Capsules del Dr. Solvre. Els malalts se guareixen per ells sols, sense injeccions, al·lopatis, ni aplicacions de sondes i barbes, etc., i les paelles sempre i que després de la presència del mèdic i d'una o dues sessions de la vostra malaltia.

Venda: 0,60 pessetes capsula.

Venda a les principals farmàcies d'Espanya, Portugal i America

AVIS. - Tots els pacients de les vies urinàries o debilitat nerviosa, adreçant-se a l'adreça 0,60 pessetes o segells per al franquete, a l'Oficina Laboratori Solvre, carrer del Tor, 16, telèfon 50781, rebreu gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament, tractament i guariment d'aquestes malalties.

"Ortopèdia Moderna"

Fill de B. Carcassona

TALLERS I DESPATX

ESCUDELLERS BLANCS, 8 - Telèfon 10916

BRAGUERS REGULADORS

per a la retenció absoluta de la trencadura

Faixes de totes menes - Faixa cotilla abdominal

Faixes per a guarir estòmacs i ronyons caiguts

Models moderns

COTILLES ORTOPEDIQUES

per a guarir o corregir les desviacions de l'enquena

Més de 50 anys de pràctica són la millor garantia

Casa fundada en 1873

"Ortopèdia Moderna"

Fill de B. Carcassona

TALLERS I DESPATX

ESCUDELLERS BLANCS, 8 - Telèfon 10916

BRAGUERS REGULADORS

per a la retenció absoluta de la trencadura

Faixes de totes menes - Faixa cotilla abdominal

Faixes per a guarir estòmacs i ronyons caiguts

Models moderns

COTILLES ORTOPEDIQUES

per a guarir o corregir les desviacions de l'enquena

Més de 50 anys de pràctica són la millor garantia

Casa fundada en 1873

SETMANA **ARPU** DEL 24 AL 29 JUNY

ELS ARTICLES DEL DURO ES VENEN A

VESTIT, trobalina, qualitat extra, diversos models. Ptes. 4'50

BANYADOR de llana, de senyora, diversos colors i talles. Ptes. 4'50

BANYADOR llana, de senyor, diversos colors i talles. Ptes. 4'50

BARNUS pelfa, diversos colors i dibuixos, per a nen. Ptes. 4'50

SABATILLES per a bany, diversos models. Ptes. 4'50

PIJAMA opal, de senyor, diversos colors. Ptes. 4'50

CAMISA punt fantasia, de senyor. Ptes. 4'50

SANDALIA trenada, molt còmoda, el parell. Ptes. 4'50

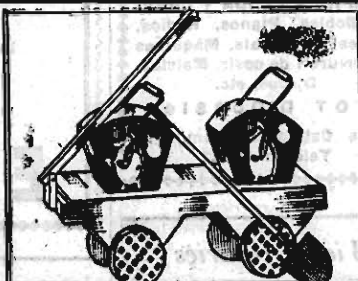
4

PESSETES

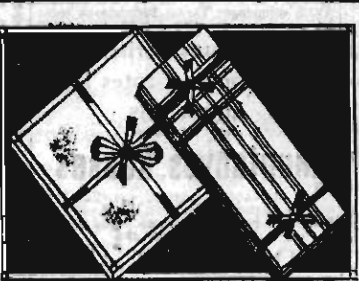
Alguns dels molts articles que figuren en aquesta formidable venda

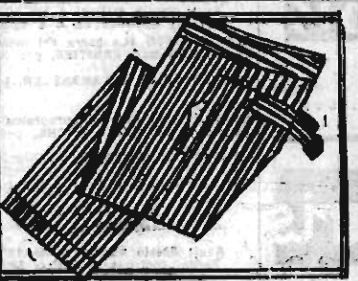
QUIMONO cretona fantasia, diversos models i colors. Ptes. 4'50

CARRETONET, envernissat, amb pala i dues galledes. Ptes. 4'50

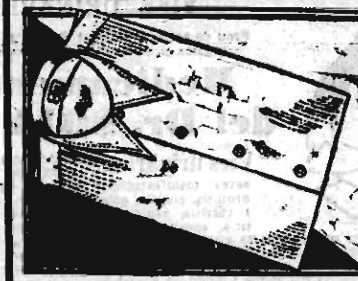
12 MOODONS de senyora o senyor, blancs o color. Ptes. 4'50

PANTALONS de senyor, llisos i llistats. Ptes. 4'50

VESTIDET de nen, d'otoman, diversos models i talles. Ptes. 4'50

CAMISA de popelín, colors llisos i llistats. Ptes. 4'50

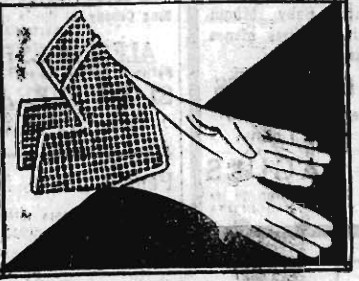
CADIRA plegable envernissada, per a nens. Ptes. 4'50

4 parells de MITJONS, seda o fil canel. Ptes. 4'50

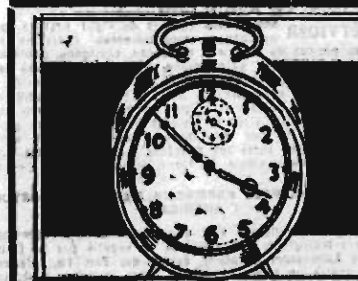

PANTALLA peu pintat al duco o envernissat, amb instal·lació. Ptes. 4'50

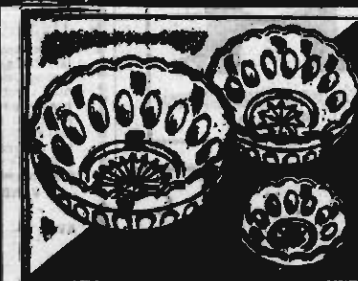

QUANTS malla fantasia. Ptes. 4'50

Tenim també una magnífica col·lecció de robes per a vestits, cretones i tapisseries

DESPERTADOR bona marca, diversos colors. Ptes. 4'50

LOT 3 rentafruits, cristall premsat, colors assortits. Ptes. 4'50

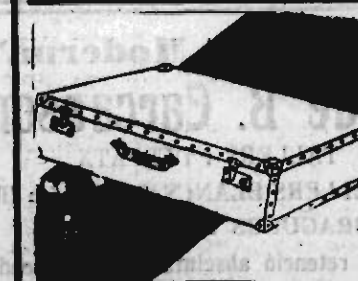
LOT 6 tasses complet, porcellana japonesa, decorats assortits. Ptes. 4'50

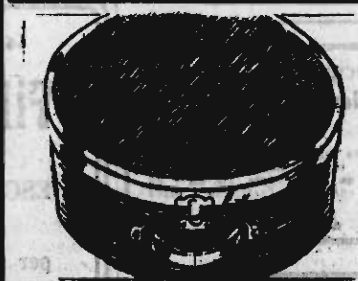
CISTELLA cristall premsat, muntura de metall, diversos colors. Ptes. 4'50

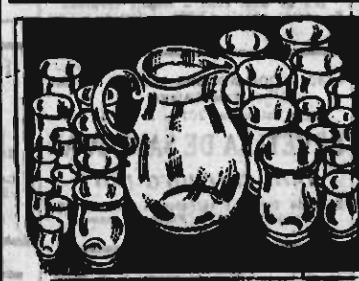
ESTOIG 6 culleretes alpaca argentada. Ptes. 4'50

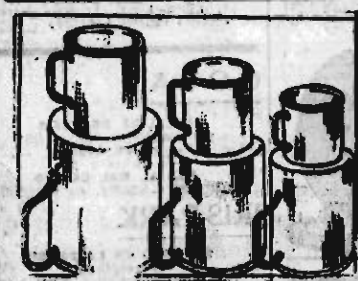
MALETA fibrina, grandària 67 x 35. Ptes. 4'50

CAPELLERA fibrina, grandària 22x35. Ptes. 4'50

CRISTALLERIA 25 peces, diversos colors. Ptes. 4'50

LOT de 6 pots d'alumini, grandària 12, 11, 10, 9, 8, 7 cm. Ptes. 4'50

LLENÇOL per a bany, blanc i colors, grandària 180 x 110. Ptes. 4'50

ARPU

VENDA
PREUS
UNICS

RONDA DE SANT PERE, 8